

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,***
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	2501
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről	2501
Napirend előtti felszólalások:	
Orbán Viktor miniszterelnök	2501
Gyurcsány Ferenc (DK)	2507
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	2509
Szabó Tímea (Párbeszéd)	2512
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	2514
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	2516
Harrach Péter (KDNP)	2520
Kocsis Máté (Fidesz).....	2521
Orbán Viktor miniszterelnök	2524
Gyurcsány Ferenc (DK).....	2527
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	2529
Tordai Bence (Párbeszéd)	2531
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2533
Juhász Hajnalka (KDNP)	2535
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	2536
Schmuck Erzsébet (LMP)	2538
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	2540
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	2541
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	2543
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	2545
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	2547
Hende Csaba (Fidesz)	2549
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	2550
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	2551
Döntés házszabályi rendelkezésektől való eltérésről	2552
Napirend előtti felszólalás:	
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	2552
A köztársasági elnök átiratainak ismertetése államtitkárok megbízásának megszűnéséről és államtitkári kinevezéséikről:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	2554
Döntés az őszi ülészak munkarendjéről	2555
Döntés házszabályi rendelkezésektől való eltérésről:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	2556
Döntés napirend módosításáról	2556
Az ülés napirendjének elfogadása	2556
Döntések előterjesztések bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról	2556
A Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének és tagjainak megválasztása	2557
Mentelmi ügyek:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi bizottság elnöke.....	2559

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	2561
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) – a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel.....	2562
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2562
Viszonzás:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	2563
Orbán Viktor miniszterelnök	2564
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért hazudik kényszeredetten a Kormány a tanárhiányról?” címmel	2564
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2565
Viszonzás:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	2566
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	2567
Hajdu László (DK) - a belügyminiszternek - „A tanévnyitó kampánynyitó?” címmel	2567
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	2568
Viszonzás:	
Hajdu László (DK).....	2569
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	2569
Demeter Márta (LMP) - a miniszterelnöknek - „Milyen érzés sakkfigurának lenni mások játszmáiban?” címmel	2569
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2570
Viszonzás:	
Demeter Márta (LMP).....	2571
Orbán Viktor miniszterelnök	2571
Burány Sándor (Párbeszéd) - az emberi erőforrások miniszterének - „Az ápolási díjról” címmel.....	2572
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2573
Viszonzás:	
Burány Sándor (Párbeszéd).....	2574
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	2574
Barcza Attila (Fidesz) - a pénzügyminiszternek - „Újabb Soros trükközés! Kikerülhető-e a bevándorlási különadó?” címmel	2575
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	2575
Viszonzás:	
Barcza Attila (Fidesz)	2576
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	2576
Szilágyi György (Jobbik) - tárca nélküli miniszternek - „Ön elment vadászni, Ön meglötte, a helikopter hazavitte - avagy beszéljünk a vadászatokról, amíg központilag be nem tiltják az erről szóló párbeszédet!” címmel	2577
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	2578
Viszonzás:	
Szilágyi György (Jobbik).....	2579
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	2579
Dr. Hargitai János (KDNP) - a pénzügyminiszternek - „Hogyan értékeli a gazdaság teljesítményét és milyen lehetőségeket teremt számunkra?” címmel	2580
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	2581
Viszonzás:	
Dr. Hargitai János (KDNP)	2581
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	2582

Interpellációk

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Tömegek az út szélén?” címmel.....	2582
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2583
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	2584
Határozathozatal	2585
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „A megbukott reform” címmel	2585
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2586
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	2588
Határozathozatal	2588
Varju László (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért nem hajlandóak munkaviszonynak elismerni az otthonápolást?” címmel.....	2588
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2589
Viszonzválasz:	
Varju László (DK).....	2591
Határozathozatal	2592
Dr. Szél Bernadett és Szabó Szabolcs (LMP) - a belügyminiszterhez: „25 gyermekem múlik az ország nemzetbiztonsága?” címmel	2592
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	2593
Viszonzválasz:	
Szabó Szabolcs (LMP)	2594
Határozathozatal	2595
Tordai Bence és Szabó Timea (Párbeszéd) - az emberi erőforrások miniszterének - „Ápolási díj: a hitegetésen és a hazugságokon túl mit várhatunk a Fidesz-KDNP-kormánytól?” címmel.....	2595
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2596
Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	2598
Határozathozatal	2598
Dr. Salacz László (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Milyen érdekeket szolgál a Sargentini-jelentés?” címmel.....	2598
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	2599
Viszonzválasz:	
Dr. Salacz László (Fidesz).....	2600
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Kásler-krízis: Hol tart az első 100 nap után az egészségügyi tárca vezetője?” címmel.....	2601
Dr. Vítályos Eszter Zsuzsanna , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	2602
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	2604
Határozathozatal	2605
Nacsa Lőrinc (KDNP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mit tesz a Kormány a kutatás-fejlesztés fellendítése érdekében?” címmel.....	2605
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	2606
Viszonzválasz:	
Nacsa Lőrinc (KDNP)	2607
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hozzáférés megtagadva” címmel	2608
Dr. Vítályos Eszter Zsuzsanna , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	2609
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	2610
Határozathozatal	2611

Dr. László Imre (DK) - az emberi erőforrások miniszterénél - „Miért nem gyorsítják föl az innovatív gyógyszerek befogadását?” címmel.....	2611
Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	2612
Viszonzválasz:	
Dr. László Imre (DK)	2613
Határozathozatal	2614
Ágh Péter (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „Miért véd egy elitelt bevándorlót a jelentés?” címmel... ..	2614
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	2615
Viszonzválasz:	
Ágh Péter (Fidesz)	2617
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Kipukkadt a lufi, vagy csak át kell szervezni a pénzosztó hálózatokat?” címmel	2617
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	2619
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	2620
Határozathozatal	2621
Szávay István (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Meddig lesz még fontosabb a 'történelmi csúcson' lévő szerb-magyar viszony, és ezzel valójában Orbán Viktor európai ambícióinak kiszolgálása, mint a délvidéki magyarság határozott, következetes védelme?” címmel... ..	2621
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	2622
Viszonzválasz:	
Szávay István (Jobbik)	2624
Határozathozatal	2624
Napirend utáni felszólalások:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	2624
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	2626
Farkas Félix nemzetiségi szószóló	2628
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	2629
Jakab Péter (Jobbik)	2631
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2632
Ander Balázs (Jobbik)	2634
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	2635
Dúró Dóra független	2637
Az ülésnap bezárása	2640

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA államtitkár, DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
1. ülésnapja
2018. szeptember 17-én, hétfőn
(13.07 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek. - A Jobbik és az LMP képviselőcsoportjának több tagja a ruháján fehér szalagot visel.)* Tisztelt Országgyűlés! A Ház őszi ülészakájának 1. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést arról, hogy Bethlen István **volt képviselőtársunk** életének 72. évében **elhunyt.** A kolozsvári születésű Bethlen István 1990-ben az első szabad országgyűlési választásokon az MDF színeiben szerzett mandátumot, és 1994-ig volt az Országgyűlés tagja. A parlamentben eltöltött idő alatt a Költségvetési, adó- és pénzügyi bizottság alelnöke, illetve az Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottság és az Európai közösségi ügyek bizottságának tagja volt. Az Országgyűlésben eltöltött évek után a Nemzetközi Páneurópai Unió elnökségi tagja volt, illetve 1994 és 2012 között a Páneurópai Unió Magyar Egyesülete elnöki tisztségét töltötte be. Egyetemi tanár, pénzügyi szakértő, politikai elemző és publicista is volt, írásait a magyar és a nemzetközi sajtó gyakran közölte.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők felállnak.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 3. § és 12. § (3) bekezdése alapján a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja Keresztes László Lóránt urat 2018. szeptember 16-ával a képviselőcsoport vezetőjének megválasztotta.

Megköszönöm Szél Bernadett frakcióvezető aszszony eddigi munkáját, és engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében Keresztes László Lóránt úrnak eredményes munkát és sok sikert kívánjak. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr: „Az őszi ülészak kezdetén” címmel. A miniszterelnök úrnak megadom a szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Alkotmányos szokásaink szerint a miniszterelnök minden parlamenti ülészak kezdetén jelentést tesz a Háznak arról, mi történt a két ülészak között. Ilyenkor szoktunk beszélni arról is, hogy mire számíthatunk a közeljövőben. Ezért állok most itt.

Tisztelt Ház! Mint mindannyian tudjuk, a nemzeti kormány 2010-ben egy új gazdaságpolitikát indított útjára. A mi nemzeti gazdaságpolitikánk oly mértékben különbözik a 2010 előtti szocialista-liberális gazdaságpolitikától, hogy nem túlzás új gazdasági modellnek nevezni. Miután ez a gazdaságpolitika a magyar érdekekből indul ki, indokolt magyar modellnek nevezni.

Nos, tisztelt Ház, a magyar modell idén nyáron is jól teljesített. Jó okunk van arra, hogy elismerésünket fejezzük ki a magyar gazdaság szereplőinek, a munkavállalóknak, a vállalkozóknak, a munkaadóknak, a Nemzeti Banknak és a gazdaságot irányító vezetőknek, különösen a folytonosságot is képviselő Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrnak. Ha munka van - ez nemcsak közbölcösség, de a magyar gazdasági modell lényege is.

Mi az Európában manapság divatos segélyalapú gazdaság helyett munkaalapú gazdaságot építünk. Nyáron mindannyian, önök is, kézbe vehettük az első féléves gazdasági adatokat. 2010-zel összevetve a foglalkoztatottak száma közel 800 ezerrel nőtt, mindez döntően a hazai magángazdaságban, ahol 600 ezerrel nőtt a dolgozók száma. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)* Közelítünk a négy és fél milliós álomhatárhoz, hamarosan ennyi, négy és fél milliós magyar fog dolgozni. A munkanélküliség, tisztelt Ház, az első félév végén 3,6 százalékos, ezzel a harmadik helyen állunk Európában a németek és a csehek után. Ez szép, de nem elég, itt az európai ranglista élére szeretnénk lépni.

Hatvanöt hónapja, több mint öt éve folyamatos a bérek emelkedése Magyarországon. Bár nagy utat tettünk meg 2010 óta, de még mindig nem tartunk ott, ahová szeretnénk eljutni. Mindenesetre a munkaadók, munkavállalók és a kormány hármas megállapodását a bérek emelkedéséről és az adók csökkentéséről ez idáig mindegyik fél betartotta, és ígéretet kaptam arra, hogy ez a jövőben is így lesz.

(13.10)

Ez azt jelenti, hogy továbbra is szép és biztató időszakok következnek a magyar gazdaságban. Ez azt is jelenti, hogy tartjuk a vállalásunkat, amit 2010-ben, aztán 2014-ben, aztán 2018-ban tettünk, vagyis úgy fogunk kormányozni, hogy egyre jobban megérje dolgozni és gyermeket vállalni. A magyar modell eredményei biztatást adnak arra nézve is, hogy elérjük célunkat, és 2030-ra Magyarország az Európai Unió öt legjobb és legélhetőbb országa között lesz.

Tisztelt Elnök Úr! Azt is jelenthetem a tisztelt Háznak, hogy a magyar gazdaság a második negyedévben 4,8 százalékkal nőtt, és ez kétszerese az Európai Unió átlagának. Ez jó hír mindenkinek. *(Taps a kormányparti padsorokban.)* Ez jó hír mindenkinek, a nyugdíjasoknak is. A nyugdíjasokkal kötött megállapodásunk szerint szinte bizonyosra vehető, hogy az év végén ismét tudunk nyugdíjprémiumot fizetni. Felfogásunk szerint a magyar gazdaság mai sikerében a

nyugdíjasok korábbi munkája is benne van, nekik is részesedniük kell a mai sikerekből; így méltó és így igazságos.

Tisztelt Ház! Közfigyelmet kapott, hogy a német BMW gyár egy jelentős debreceni beruházás mellett döntött. Egy ilyen döntésnek számos oka szokott lenni. Meggyőződésem, hogy a döntő ok a kiváló magyar munkaerő, a kiváló képességű és teljesítményű magyar munkások. Minden okunk megvan arra, hogy büszkék legyünk világszínvonalú munkásainkra. Nekik köszönhető, hogy Győrtől Debrecenig zakatolnak az ipari erőközpontok.

Úgy érzem azonban, nem kapott kellő figyelmet, hogy a napokban még a BMW-nél is nagyobb beruházás bejelentése is megtörtént. Egy valódi gigaberuházásról van szó, amely Tiszaújvárosban valósul meg, ahol a MOL és a ThyssenKrupp nevű német vállalat közösen 390 milliárd forint értékű üzemet épít. A beruházás még idén megkezdődik. Gratulálok a MOL újabb sikeréhez, amelyre mi is büszkék vagyunk. *(Dr. Vadai Ágnes: 400 forint a benzin!)*

Ugyanakkor emlékeztetem önöket: kellőképpen indokolt megemlíteni a kalapunkat a mezőgazdaságban dolgozók előtt is. Az aratás utáni termésadatok azt mutatják, hogy Magyarország nem 10, hanem 20 millió embert is képes lenne kenyérral ellátni. *(Arató Gergely: Csak nem jutna!)*

Tisztelt Ház! Több mint másfél millió gyermek kezdte meg a tanévet a köznevelésben. Egymillió gyerek ingyen kapja a tankönyveket. *(Dr. Vadai Ágnes: Egypáran kétmillióért!)* Ilyen talán máshol nincs is Európában. A felsőoktatásba most 85 ezer hallgatót vettek fel, ez 2,5 ezerrel több, mint tavaly volt. 65 ezren kapnak állami ösztöndíjat, ez pedig 5 ezerrel több, mint egy éve.

Mint tudják, a magyar közoktatás történetének legnagyobb fejlesztése zajlik. 2018-ban 606 milliárd forinttal többet költünk oktatásra, mint az utolsó szocialista évben, 2010-ben. Több mint 500 fejlesztés zajlik, és a napokban szétosztottunk 45 ezer laptopot, 24 ezer táblagépet és további 8 ezer egyéb eszközt, amelyek a digitális oktatást hivatottak segíteni. Ez egy újabb lépés, azt hiszem, újabb rekord is; ilyen még aligha volt a magyar oktatás történetében. Igazi befektetés a jövőbe. *(Kunhalmi Ágnes: Sikersztori. Igazi sikersztori!)*

Tisztelt Ház! Ami a közeljövőt illeti, két terület érdemel kiemelt figyelmet: a népesedési kérdések és az európai politika. Az életnek is van matematikája, és ez néha kegyetlen. Ezzel már az előttünk járók is számot vetettek. Idézem: „Ha minket elfű az idők zivatarja: Nem lesz az istennek soha több magyarja.” - írta Arany. A képlet egyszerű. Ha nem erősítjük meg a magyar családokat, ha nem születik több gyermek, akkor előbb-utóbb elfogyunk, és velünk elfogy a magyarok népe is.

Ami bennünket illet, mi ebbe nem akarunk beletrödni. Nemzeti keresztény kormány vagyunk, eddig is családközpontú politikát folytattunk. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Ami eddig történt, szükséges, de

nem elégséges feltétele a megmaradásunknak. Újabb és újabb kezdeményezésekre van szükség, ezért hamarosan nemzeti konzultációt indítunk, amellyel megalapozzuk a további lépéseinket.

Úgy érzem, valamiképp a nemzet jövőjének nagy kérdéséhez kapcsolódik az új Nemzeti alaptanterv megalkotása is. A tervezetet már közvitára bocsátottuk. Kérem a tisztelt közvéleményt, ideértve az ellenzéket is, kapcsolódjon be a párbeszédbe.

A közeljövő másik, közfigyelmet kiváltó politikai vitája az európai színpadon folyik majd. 2019 májusában európai parlamenti választás lesz. Ekkor lejár az Európai Bizottság tagjainak mandátuma, és a jelenlegi európai elit távozik. Épp ideje. Nem tudták bent, Európán belül tartani az Egyesült Királyságot, és nem tudták kint, Európán kívül tartani a migránsokat. Mindkettő súlyos hiba, történelmi.

A kérdés az, mi jön utánuk. Erről döntenek majd Európa polgárai 2019 májusában. Úgy tűnik, minden jel efelé mutat: a jövő legfontosabb kérdése a migráció lesz. Ennek megfelelően a politikai erők Európában ma két táborra oszlanak: bevándorláspártiakra és bevándorlásellenesekre.

(13.20)

Ez ma fontosabb, mint a pártzimpátiák, így ez ma felülírja a hagyományos pártszerkezeteket. A bevándorlásellenes erők közül ma kiemelkedik Olaszország, Ausztria, Magyarország és Lengyelország. Többen is vagyunk, de ők nem kerültek reflektorfénybe. Olaszországra és Lengyelországra a mérete, Magyarországra és Ausztriára pedig speciális földrajzi helyzete miatt figyelnek. Ez a négy ország folyamatos támadások alatt áll. Nem telik el úgy nap az európai politikában, hogy valaki ne kapna a lábunk szára után. Támadnak a bevándorláspárti brüsszeli bürokraták, és a bevándorláspárti nemzeti kormányok is. Ezt a négy országot támadják a Soros-féle hálózat lóállásaiból, támadja a globális elit is, amely olyan szépen és részletesen elgondolta az európai népességcserét, azt remélve, hogy ezzel gyengíti a nemzetállamokat és a keresztény alapon álló pártokat, és akkor átvehetik, a globális elit átveheti az Európai Unió és így az európai nemzetek irányítását is. Magyarországot és Lengyelországot jogállami eljárásnak nevezett brüsszeli büntetőakciókkal akarják gyengíteni, Olaszországban a kulcsszerepet játszó belügyminisztert akarják eltávolítani, Ausztriával szemben pedig a politika tömeggravitációjának erejét vetik be. *(Derűtség az ellenzéki oldalon.)*

Tisztelt Ház! Meggyőződésem szerint a bevándorlás és a migránsinvázió nem pártkérdés, hanem elsőrendű nemzeti ügy, amely felüláll a párttaktikai megfontolásokon, ezért Magyarország szolidáris minden bevándorlásellenes kormánnyal, legyen bármilyen is a pártösszetétele. Szeretném világossá tenni, hogy ők is számíthatnak ránk. Felfogásom szerint ebbe az összefüggésbe illeszkedik az Európai Parlament Magyarországról szóló jelentése és annak időzítése is.

Kibontakozott egy gyerekded vita arról, hogy a jelentés Magyarországról vagy a magyar kormányról szól-e. Javaslom mindenkinek, hogy olvassa el a dokumentum címét. Oda írhatták volna azt is, hogy a jelentés a magyar kormányról és annak döntéseiről szól, de nem, nem ezt írták, hanem azt írták oda, hogy: Magyarország. Nyilvánvaló tehát, hogy a jelentés Magyarországról és Magyarország ellen íródott. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

A jelentés állításai közül 19 éppen most folyó vitás eljárásokról szól, 13 pont már korábban lezárt vitákról és megállapodásokról, 37 pont pedig ténybeli tévedés. Találhatók itt abszurd állítások is, például a magyarországi antiszemitizmusról. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Köztudott, hogy Magyarországon az antiszemitizmussal szemben a zéró tolerancia politikája van érvényben. Az is ismert, hogy a migráció vallási vetülete miatt az antiszemitizmus éppen hogy Nyugat-Európában nő, Közép-Európában pedig csökken. Sőt, a helyzet úgy áll, hogy a modern antiszemitizmus európai központja éppen Brüsszelben, a brüsszeli politikában található, onnan finanszírozzák az Izrael-ellenes politikai akciókat súlyos milliárdokkal. Az erről szóló kimutatások nálunk, a magyar kormánynál rendelkezésre állnak.

Tisztelt Ház! Magyarország mindenkinek megadja a tiszteletet, néha úgy érzem, azoknak is, akiknek talán nem kellene. De minden tiszteletünk mellett is ezt a jelentést csak abszurd hazugsággyűjteménynek lehet nevezni. A jelentés elfogadásának módja egy joghallgató számára is nyilvánvalóan sérti az Unió alapokmányát. Vagyis úgy akarnak a jogállamiság vélt hiányosságai miatt eljárást indítani egy tagállam ellen, hogy fittyet hánynak a legelemibb jogállami szabályoknak. A magyar kormány azt tervezi, hogy jogi lépéseket teszünk, és Gulyás miniszter urat fogjuk majd fölkérni, hogy járjon el ebben az ügyben.

Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tiszta vizet szeretnék önteni a pohárba. Én úgy látom, Magyarországot azért támadják, mert a magyar emberek úgy döntöttek, hogy mi nem leszünk bevándorlóország.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Két csatát már sikeresen megvívunk. Az elsőt akkor, amikor az illegális migránsok első nagy hulláma elérte Európát. Emlékezzünk csak vissza, 2015-ben Brüsszel feltette a kezét, és arról hallhattunk litániákat, hogy az illegális bevándorlást nem lehet megállítani. Akkor mi kerítést építve tettekkel bizonyítottunk, hogy igenis lehet, ha van hozzá akarat és elszántság. A második csata a kvóta kapcsán ütött ki. Sok millió magyar kinyilvánította egybehangzó akaratát, világossá tettük, hogy Magyarország nem kér a kötelező betelepítési kvótából. És ezzel nem voltunk egyedül. Egyértelmű kiállásunk következménye az lett, hogy az európai tagállamok közül egyre többen osztják a mi álláspontunkat.

Tisztelt Ház! Mi megvédtük a határainkat, és világossá tettük, hogy mi döntünk arról, kikkel akarunk együtt élni és kikkel nem. Úgy látom, a bevándorlaspártiaknak egyetlen megoldásuk maradt: el akarják

venni Magyarországtól a határvédelem jogát. Az erről szóló javaslatot ezen a héten Salzburgban fogjuk majd megvitatni a miniszterelnökökkel.

Szeretném elmondani az álláspontomat, miszerint üdvözlendő, hogy az Európai Unió a kvóták helyett végre a határvédelemre fordítja a tekintetét. Az is helyes, ha megerősítjük a határaink védelmét. Az is helyes, ha azok, akik nem elég erősek a határaink megvédéséhez, segítséget kapnak. De az nem helyes, ha tőlünk el akarják venni a határvédelem jogát, és helyettünk Brüsszel akarja irányítani a magyar határ védelmét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország 1944-es német és 1945-ös szovjet megszállása után évtizedekig nem voltunk urai a saját határainknak. 1990-ben végre visszazereztük a szuverenitásunkat és vele a saját határ védelméhez való jogot is. A mi határainkat nemcsak profik, hanem hazafiak védik, belőlük áll a magyar hadsereg és a rendvédelmi erők köteléke, erre esküsznek fel. Ez az a többlet, amit semmilyen pénzért nem lehet megvásárolni. Nekünk ez a legerősebb védőpajzsunk, ezért illeti köszönet a magyar határon szolgálatot teljesítő egyenruhásainkat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

A brüsszeli bürokraták számára ellenben a kerítés nem kerítés, hanem - emlékezzünk csak - kapu szárnyakkal. Most sem arról beszélnek, hogy minden eszközzel meg kell védeni az Unió határait, hanem portaszolgálatot akarnak létesíteni. Ők nem megállítani, hanem menedzselni akarják a bevándorlást. A kapukulcsot akarják. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz!)* Erről tisztán és világosan beszélt a legnagyobb európai állam vezetője a saját nemzeti parlamentjében. Most idézni fogom őt azok számára, akik szerint ilyen terv nincs. Ezt hallottuk: „Azok az államok, amelyeknek külső határuk van, nemzeti hatásköröket adnak át annak érdekében, hogy a Frontexet valóban átfogó hatáskörrel ruházzuk fel. És ez a szolidaritás mércéjét is jelenti, ha arról van szó, hogy emberek jönnek hozzánk, vagy ha kötelezettségeink vannak arra, hogy például lehetővé tegyünk a legális migrációt.” Ezek a tények! Nehéz ezt félreérteni! Azért akarják elvenni Magyarországtól a határvédelem jogát, hogy lehetővé tegyék a migrációt.

A mi álláspontunk ebben a kérdésben világos: hazánk nem átjáróház, nem is gyűjtőtábor. Ha keveredni akarnánk más kultúrákkal és civilizációkkal, akkor erről majd mi konzultálunk és mi határozzunk róla, bár ettől az ötlettől eltanácsolnám a magyar embereket. Akárhogy is, ez a döntés őket és csak őket illeti meg.

(13.30)

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A bevándorlási válság óta romlik Európában a közbiztonság, ez ténykérdés. A migránsválság kezdete óta Európában a hivatalos adatok szerint a migráns hátterű terrortámadásoknak 347 halálos áldozatuk volt. Ezek az elkövetők bejutottak Európába. A jövőben is be akarnak

jutni. Magyarország bebizonyította, hogy képes védeni a határait. Mindenki láthatta, mi nemcsak beszélünk, hanem cselekszünk is.

Aligha vonhatja kétségbe bárki, hogy ehhez a kérdéshez és ehhez a feladathoz mi értünk. A határvédelemhez jobban értünk, mint bárki Brüsszelben vagy valamely nemzetközi szervezetben. Ezért a határőrizet jogáról nem mondunk le, a határőrizet jogából nem engedjük, hogy bárki akár egy jottányit is elvegyen. Ennek megfelelően képviselem Magyarországot az e heti európai csúcstalálkozón. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Hosszan tartó, nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Miután a miniszterelnök úr felszólalása meghaladta a 20 percet, a képviselőcsoportok vezetőinek 8 perc áll rendelkezésre hozzászólásuk elmondására. Felhívom figyelmüket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a miniszterelnök napirend előtti felszólalásához kizárólag a frakcióvezetők és a frakcióvezető-helyettesek szólhatnak hozzá.

A monitor jelzése szerint Gyurcsány Ferenc, a DK frakcióvezetője kért elsőként szót. Parancsoljon!

GYURCSÁNY FERENC (DK): Tisztelt Ház! Aki nek téveszméi vannak, és például Napóleonnak, macskának vagy éppen Magyarországnak képzelet magát, azt a köz- és orvosi nyelv tudathasadásosnak hívja. *(Közbeszólások, derűltég és szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)* Úgy látom, hogy ilyen tudathasadása van a magyar kormánynak. A magyar kormány Magyarországnak képzelet magát. Gondolom, kezeltenni kellene magukat, nem elsősorban önmagukért, hanem az ország miatt.

De hogy az önök számára egyszerűsítsem a példát, amikor a kormányfő gyermetegnek minősíti az érvelést, hogy miről is szól ez a bizonyos jelentés, akkor, ne haragudjanak, kénytelen vagyok erre azt mondani, hogy a kormányfő érvelése meg bárgyú. És végtelenül sajnálom, hogy egy jogvégzett embernek én fogom ezt elmondani. Ki a jogalánya az Európai Unióval kötött szerződésnek? Valamelyik kormány? Nem. Valamelyik minisztérium? Nem. Magyarország. Magyarország nevében írta alá annak idején az illetékes miniszterelnök. *(Közbeszólások a Fidesz sorából, többek között: Ki volt az? Útelágazódás.)*

Magyarország valóban szerepel a jelentés címében. Hányszor szerepel Magyarországra vonatkozó kritika a jelentésben? Kormányfő úr? Tudja a választ, biztosan fölkészült. Egyszer sem. Hányszor szerepel a magyar kormánynak címzett kritika ebben a jelentésben? Kormányfő úr? 48-szor. *(Dr. Rétvári Bence: Prímszám a 48? - Szórványos taps a DK soraiban.)* A 48 ebben az esetben nem a magyar igazság, hanem a magyar kormány tévedése. De ha véletlenül nem értenék ezt a problémát, akkor segíték önöknek. Ha az önök kedvenc patrióta áruházlánc, a CBA nyers és bűdös húst árul, akkor az interneten ez úgy jelenik meg, hogy a CBA-nál baj van. De ez nem azt jelenti,

hogy a CBA valamennyi dolgozója felelős vagy okozta a bajt, hanem nyilván az áruszállító és a minőségellenőr.

Én értem, hogy maguk nehezen nyelik le ezt a békát, és mint egy gyáva kisgyerek bújnak anyjuk szoknyája alá, ami ez esetben a nemzet, de őszintén szólva, ez nem egyszerűen férfiatlan, ez gyávaság. Egyszerűen gyávaság. Mielőtt kitérnék erre, hadd mondjak még valamit erre az antiszemita megjegyzésére. Ahhoz, hogy egy kormány antiszemita legyen, nem az kell pusztán, hogy mondjuk, eltúrje a nyílt, agresszív, fizikai antiszemitizmust. Nemcsak az kell! Antiszemita üzenet, ha valaki antiszemita történelmi személyek köré épít kultuszt. Ha antiszemita politikát folytató kormányokkal, rendszerrel vállal folytonosságot. Aki Horthyt kivételes államférfinak nevezi, aki Hómant dicséri, aki Bethlennek szobrot állít, az a magyar XX. század önmagukat is antiszemitának tartó történelmi politikai személyiségeit állítja a történelmi emlékezet középpontjába és mutatja be követendő példaként, kérem szépen! Ez a probléma! *(Szórványos taps a DK soraiban. - Szávay István: Kit kéne? Horn Gyulát? - Nagy zaj, közbeszólások.)*

Másik oldalról, visszatérve a jelentés tartalmára, önök azt állítják, hogy minden itt a menekültkérdésről szól. Kérem szépen, nyilván forgatták ezt a jelentést. Ez nagyjából olyan, mint amikor megbukik a diák, hazamegy, és elújságolja az apjának, hogy hát, papa, baj van. Tesztet írtunk, 12 kérdésből állt, én nem tudtam a 11.-re jól válaszolni, és megbuktam. De nem ez a helyzet. Ez a teszt 12 kérdésből állt, és mind a 12-ben önök elégtelent kaptak. Csak gyávák elmondani, hogy kérem szépen, 12 kérdéskörben minősítette az Európai Parlament elégtelennek nem Magyarország teljesítményét, hanem az önök teljesítményét. Csak annyira gyávák, kérem szépen, hogy elfutnak a felelősség elől, és takaróznak a néppel. Talán az én 85 éves anyám felelős azért, ami ebben az országban történt *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Igen.)* vagy önök? *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*

Amiből önök megbuktak, az az Európai Unióval kötött szerződés teljes második fejezete, ami a demokráciáról, a jogokról, az emberi jogok tiszteletben tartásáról szól. Ebben buktak meg. Hogy egyébként van vita menekültkérdésben is, ad absurdum az Európai Unióval vagy velünk, ez igaz. De azt láttatni, hogy csak ebben van vita, őszintén szólva, egy ordas hazugság. Az a helyzet, hogy nem merik vállalni a vitát egyetlen más kérdésben sem, és azt gondolják, hogy a legprimitív érveléssel megúszhatják azt a felelősséget, amivel szembe kéne nézniük, csak ahhoz gyávák.

A választási rendszer, az igazságszolgáltatás, a korrupció, a magánélet védelme, a véleménynyilvánítás szabadsága, a tudományos élet szabadsága, a vallásszabadság, az egyesülési szabadság, az egyenlő bánásmódhoz való jog, a kisebbségi jogok tisztelete és védelme, utána jön 11.-ként a menekültügy, majd 12.-ként a gazdasági és szociális jogok. Erről szól a helyzet.

Maguk a másik 11-ről nem beszélnek, vagy mert nincs mondanivalójuk, vagy mert azt gondolják, hogy amit abban mondanának, azt sem Európában, sem itthon, az európai magyarok többségének nem lenne elfogadható. Kérem szépen, nem mondok sok példát a maradék egy percben. Sokfajta választási rendszert lehet csinálni. Persze. Egyetlenegy feltétele van, hogy politikai értelemben legitim legyen egy választási rendszer, hogy az egymással szemben küzdő politikai felek kompromisszumán, egyezségén alapuljon. Lehet csinálni tiszta egyéni körzeteket, mint Nagy-Britanniában, de ott megállapodtak róla. Lehet csinálni tiszta listás választást, mint Hollandiában, megegyeztek róla. Egy egypárti választási rendszer politikai értelemben soha nem legitim.

Ha még mögéje tesszük, hogy elveszik az ellenzék szabad tájékoztatói lehetőségét és az ország nagy részének szabad tájékoztatói lehetőségét, hogy közhatalmukat arra használják fel, hogy az önökkel szemben állókat pénzügyileg ellehetetlenítsék, másik oldalról pedig az igazságszolgáltatás eszközeivel megvádolják, azt kell mondjam, hogy önök diktatúrát csinálnak. Önök diktatúrát csinálnak! (*Szórványos taps a DK soraiban.*) Nem kell cizellálni a dolgot, ön meg egy diktátor. Ez a helyzet. Az a helyzet, hogy a magyar történelemkönyv lapjaira nem ezek a gazdasági természetű adatok fognak belekerülni, hanem az, hogy maga politikai értelemben, miniszterelnök úr, egy gazember. Köszönöm szépen. (*Taps a DK soraiban.*)

(13.40)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Nem kívántam az elején közbeszólni a felszólaló első mondataira, csak azt szeretném megjegyezni Gyurcsány Ferencnek, hogy ön, ami a kezeltetésre vonatkozó igényt illeti, különösen ön meglehetősen ingoványos talajra tévedt, és az nem biztos, hogy szerencsés. (*Taps, derűlttség a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a DK soraiból, többek között dr. Vadai Ágnes: Mégis, milyen műfaj ez?*)

Gyöngyösi Márton következik, a Jobbik frakcióvezetőjeként. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ha már ön abszurdításokról beszélt, akkor meg kell hogy jegyezzem: nyolc évvel a kormányzásuk után az az abszurdítás, hogy itt még Gyurcsány Ferencet kell hallgatni. (*Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a DK soraiból, többek között: El lehet menni!*)

Szeretném önt arra emlékeztetni, hogy 12 évvel ezelőtt, 2006. október 24-én Strasbourgban ön arra szólította fel az Európai Uniót, hogy a vezetőit, hogy a korrupciót, az erkölcsi relativizmust, a szegénységet, a kiszolgáltatottságot intézményesítő, a hamis adatokat szolgáltató kormányokat, a felelősséget nem ismerő politikusokat és a politikai hazugságokat az EU saját belügyeként kezelje, és semmilyen módon ne támogassa, ne segítse ezeket a csaló és hazug kormányokat - mondta ezt ön 12 évvel ezelőtt. 2018-ban az

Európai Unió vezetői, úgy tűnik, meghallgatták önt és az ön kérését, még ha a Gyurcsány-kormányra legalább annyira igazak is ezek a fent felsorolt tételek, mint az önök kormányzására és az önök kormányára. (*Közbeszólások a DK soraiból, többek között dr. Vadai Ágnes: Nem egészen!*)

Mielőtt azonban belemerevedne a miniszterelnök úr teljesen az Európát védő hősi pózba és az áldozati szerepbe, az előtt nagyon jó lenne tisztázni azt, hogy miről is szól valójában ez a Sargentini-jelentés. Kétségtelen, hogy Sargentini asszony ideológiai elfogultsága átsüt ezen a jelentésen. Számos félreértés, sőt vállalhatatlan hazugság és rágalom szerepel ebben a jelentésben Magyarországgal szemben, különösen a rasszizmust és az antiszemitizmust illetően, amit a miniszterelnök úr is kijelentett. (*Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök cseppet.*)

Igazságtalan ez a jelentés, mert nem szerencsés, hogy a migráció témája belekerült és az illegális bevándorlóknak a kvóta szerinti felosztása része ennek a jelentésnek. Azért igazságtalan, hiszen ön 23 ezer migránst beengedett ebbe az országba letelepedési államkötvényekkel vagy az oltalmazotti státuszuk megadásával, és ezzel ön bőségesen túlteljesítette (*Dr. Vadai Ágnes: Az orosz haverjait!*) azt a kvótát, amit most ön is kritizál. Ezzel Sargentini asszony, a jelentéstevő mentőövet dobott önnek, hogy egy 68 oldalas jelentésnek a lényegi megállapításairól teljesen elterelje a figyelmet.

Azoknak, akik ennek a jelentésnek nem csak a címét olvasták el, szeretném elmondani, hogy valójában miről szól ez a jelentés, hiszen tényszerűen felsorolható az, hogy ez a jelentés hány pontban fogalmazza meg a jogállamiságnak a teljes lerombolását, amit ön, miniszterelnök úr, és az ön kormánya az elmúlt nyolc évben véghez vitt. Pártállami időket idéző tempóval zajlik a jogállamiságnak a lebontása, a jogállam felszámolása, a független intézményeknek a totális megszállása.

Csak arra emlékeztetnék, hogy az ÁSZ élén egy volt fideszes képviselő az ellenzéki pártoknak a felszámolására esküdött fel, és 660 millió forintos bírságot ró ki a legerősebb ellenzéki pártra, csak azért, hogy az ön kormányának ne legyen ellenzéke itt Magyarországon.

A média és a közmédia teljes megszállása, a Médiatelefonnak a feltöltése száz százalékban fideszes pártkatonákkal. Nem véletlen, miniszterelnök úr, hogy amikor ön Strasbourgban vitézkedett egy héttel ezelőtt, akkor pont amikor ön azt mondta, hogy „mi soha nem vetemednénk arra, hogy elhallgattassuk azokat, akikkel nem értünk egyet”, akkor harsány derűltség fogadta az ön szavait, hiszen valószínűleg nem a véletlen műve, hogy néhány éven belül az ön kormányása alatt megszűnt a Magyar Nemzet, a Népszabadság, az Origo, a Figyelő, a Heti Válasz (*Kósa Lajos: A Figyelő?*), csak hogy egyet-kettőt soroljak ezek közül, és akkor még arról nem beszéltem, hogy a teljes közszolgálati szolgálatot felszámolták önök a nyolc éves kormányzásuk alatt.

De ugyanígy a civileknek a vegzálása, a bíróságoknak a megszállása és az ügyészségnek a teljes einstandolása is az önök műve, ami utóbbira, értem én, hogy szükség volt, hiszen ezzel lehet elfedni azt az el- képesztő méretű korrupciót, ami ezt az országot jelen- leg jellemzi, elfedni azt, hogy a közbeszerzéseknek és az európai uniós forrásoknak a haveri körhöz jutta- tása, a családtagokhoz juttatása és a strómanokhoz juttatása ne legyen ma Magyarországon bűncselek- ménny, hiszen az ügyészség asszisztál önöknek a kor- rupció elfedésében.

Úgyhogy ebben sajnos Sargentini asszonynak van némi igazsága, ezért nem önt és nem a kormá- nyát, hanem az egész országot büntetik az európai uniós forrásoknak az elvonásával (*Dr. Semjén Zsolt: Milyen elvonás?*) az Európai Unióban. Akik igennel szavaztak erre a jelentésre, azok arra szavaztak, hogy az ön bűneiért ápolók, nyugdíjasok és tanárok fizet- senek (*Közbeszólások a DK soraiból: Nem igaz! - Ez nem így van! - Kunhalmi Ágnes közbeszól.*), hiszen majd nyilvánvalóan az önök bűneiért az adófizetők fogják megfizetni az árat.

A múlt héten, miniszterelnök úr, ön is kapott egy kétharmadot a nyakába, és ráadásul nemcsak az egész Európai Parlament plenárisát tekintve, hanem a saját pártcsaládját tekintve is vesztett, miniszterelnök úr. Hiszen még olyan korábbi szövetségesei is nemet mondtak az ön politikájára, mint amilyen Sebastian Kurz osztrák kancellár, Manfred Weber néppárti poli- tikus vagy Robert Fico, akinek a barátságáért cse- rébe ön feladta a felvidéki magyaroknak (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Szégyen!*) az érdekképviselőt, a lengyel PO vagy akár a brit konzervatívok is, akik bár nem támogatták ezt a jelentést, de jelenleg az a hír járja, hogy a toryknál szégyen az, amit ön művel, és önnek a teljes kitagadását fogják a brit konzervatívok is kezdeményezni.

Európában ön vesztett, válaszúthoz érkezett, tisztelt miniszterelnök úr, talán még nem késő ebből a pozícióból lehátrálni. Az a javaslatom, hogy a sértő- dötségekben ne borítson mindent. Itt éveken át küz- dött azért, hogy Európában legyen közös határvéde- lem, és létrejöjjön az a fajta intézmény, ami a Fronte- xen keresztül Európának teljes határvédelmet bizto- sít. Szó sincs arról, hogy zsoldosoknak kell átadni a határőrizetnek a jogát, a fogadó ország parancsnoka- inak az irányítása alatt működnének ezek a határőr- zők, és a fogadó ország törvényeinek lennének aláren- delve. Úgyhogy ne kapaszkodjon itt egyes politiku- soknak az elhibázott nyilatkozataiba, nézze meg azt, hogy miről szól ez a javaslat, és kérem arra, hogy ha már a migrációba - egyébként nagyon helyesen - be- leállt, akkor ne rontsa el, ebben a kérdésben támo- gassa azt, hogy Európa meg tudja védeni a közös ha- tárait, mert nem az ön által felhúzott néhány kilomé- teres kerítés fogja Európa egészét megvédeni, ezt, re- mélem, belátja.

Együttműködésre van szükség, és ebben, legyen szíves, működjön együtt az Európai Unióval, mert igen, meg akarjuk védeni Magyarországot is, Európát

is a migrációtól, és arra kérem, fogadja meg a saját eu- rópai szövetségeseinek a javaslatát: ne rombolja to- vább a jogállamiságot, hiszen feltehetőleg ön se diktá- torként szeretne (*Az elnök a csengő megkocogtatásá- val jelzi az időkeret leteltét.*) bevonulni a történelem- könyvekbe. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik sorai- ban.*)

ELNÖK: Most a Párbeszéd részéről Szabó Timea frakcióvezető asszony következik. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön támadásról és árulókról beszél egy olyan szavazás után, ahol nem Magyarországot, hanem kizárólag az ön kormányát ítélték el, még hozzá kétharmaddal.

A kétharmaddal elfogadott Sargentini-jelentés ugyanis nem azt állította, hogy a magyar emberek te- hetnek arról, hogy nálunk a legalacsonyabb az Unión belül a minimumnyugdíj összege, hanem azt állítot- ták, hogy az Orbán-kormány tehet arról, hogy több százezer nyugdíjas ember nyomorog havi 28-30- 40 ezer forintból.

A Sargentini-jelentés azt állította, hogy önök - és nem a magyar emberek - üldözik a kisemmizett, sze- rencsétlen hajléktalan embereket, az önök kormánya az, amelyik még belerúg és börtönbe zárja azokat, aki- ken éppen hogy segíteni kellene. A Sargentini-jelen- tés nem azt állította, hogy a magyar emberek miatt fo- lyósítják nálunk a legrövidebb ideig a munkanélküli- járadékot, hanem azt állította, hogy önök szállították le 9 hónapról 3 hónapra a támogatást.

Miniszterelnök úr, önnek minden támadás és mindenki áruló, aki nem ért önnel egyet. Árulók az európai parlamenti képviselők, akik elítélik azt, hogy az uniós pénzeket nem a magyar emberekre költik, hanem saját magára, a családjára és a haverjaira szán- ják és azoknak lopják el.

(13:50)

Ön szerint árulók az ellenzéki képviselők is, akik tiltakoznak az ellen, hogy Magyarországból, hazánk- ból újra orosz gyarmatot csináljon, és a magyar em- bereket Putyin alattvalóivá tegye újra. Ön szerint áru- lók végül a civilek is, akik önök helyett végzik el azt a munkát, azt a segítségnyújtást, amit az önök ember- telensége miatt a betegek, a nélkülözők, a szerencsét- len, támogatásra számot tevő (*sic!*) emberek nem kapnak meg.

De ki is az igazi áruló, miniszterelnök úr? Ma- gyarországon, ön elmondta, valóban ingyen kapják a diákok a tankönyvet egy ideig, de 300 ezer magyar gyermek van, akiknek nincsenek tanszerei az év ele- jén. 50 ezer gyermek van, akik nincstelenségbe es- tek ki azért, mert önök leszállították 16 évre a tan- kötelezettségi korhatárt. Ki az áruló akkor, minisz- terelnök úr?

Évente 30 ezer ember hal meg daganatos megbе- tegedésben, olyan megbetegedésben, ami gyógyítható

vagy megelőzhető lenne. Egy Szekszárd méretű város tűnik el minden évben Magyarországon azért, mert önök kilopják az egészségügyből a pénzt. (*Kunhalmi Ágnes: Így van! - Zaj az ellenzéki padosorokban.*) Ez a szám a legmagasabb az Unión belül. A Honvédkórházban nincsenek orvosok, az ajkai kórházban a múlt héten mondtak fel az ápolók, és a magasán képzett ápolóink ezrével hagyják el még mindig az országot Ausztriába, Németországba, mert önök semmire nem becsülik őket, ott viszont megfizetik őket. Akkor ki az áruló, miniszterelnök úr?

Az ön kormánya most végzi ki a Magyar Tudományos Akadémia méltán világhírű kutatóintézetait csupán politikai és hatalmi célból. Akkor ki az áruló, miniszterelnök úr?

Magyarországon az egyik legmagasabb a légszennyezettség Európában, magasabb a légszennyezettség, mint Kínában vagy Indiában. Évente a magyarok közül 70 ezer ember hal meg csak azért, mert önök ellopják az erre szánt uniós forrásokat. Akkor ki az áruló, miniszterelnök úr?

500 ezer fiatal menekült el az önök kormányzása alatt Magyarországról, mert maguk miatt kilátástalan itthon a helyzetük. Egymillió nagymama és nagypapa évente egyszer tudja magához ölelni az unokáit, üresek a vasárnapiebéd-asztalok önök miatt. Akkor ki az áruló, miniszterelnök úr?

Az ön veje, Tiborcz István milliárdokat lop el uniós forrásokból büntetlenül, miközben önök száz-ezer forintokra büntetnek egy kisboltost, ha az egyszer nem ad számlát. Akkor ki az áruló, miniszterelnök úr?

900 ezer végrehajtási eljárás van folyamatban ma Magyarországon. Kétmillió embert érint még mindig ma a devizahiteles probléma azért, mert maguk még mindig a bankok pártján állnak, azoknak a bankoknak... - csak megy a szájkarate, hogy a bankoknak segítenek (*sic!*). De akkor hogy lehet, hogy ha a magyar embereknek segítenek, hogy lehet, hogy Trócsányi miniszter úr ügyvédi irodája még mindig a nevét viseli, a bankokat képviseli ezekben a perekben, a devizahiteles perekben, és nem a magyar embereket? Mert onnan remélik a pénzt, azért.

Tízezreket fenyeget a kilakoltatás veszélye ma Magyarországon. A múlt héten árverezték el azt a házat, amelyben egy kis lakrészt bérelt egy egyedülálló édesanya és egy autista, beszédképtelen és rákos kislánya. Október elején kell elhagyniuk a házat. Ki az áruló, miniszterelnök úr?

Az az édesanya, aki beteg, kómában levő gyermeket ápolja nap mint nap, akinek nincsen szabadság, nincsen nyaralás, de még egy mozi sincs, havonta 58 ezer forintot visz haza, miközben önnek két minisztere is 5 millió forintot keres. Akkor ki az áruló, miniszterelnök úr?

Az a helyzet, miniszterelnök úr, hogy bizony ön támadja Magyarországot, ön támadja a magyar embereket, és ön az áruló; sok-sok magyar ember elárulója akkor, amikor a haza érdekei helyett, amikor a magyarok, a magyar emberek érdekei helyett csak a saját

maga és a haverjai gazdagodását tartja szem előtt. Önt semmi más nem érdekli, csak a pénz, a lopás és a hatalom, ön csak ezért politizál. Ön magasról tesz Magyarországra, magasról tesz a magyar emberekre. Önnek Magyarország nem az első, hanem az utolsó, önnek a pénz és a hatalom az első.

Nekünk a Párbeszédben viszont Magyarország az első, a magyar emberek az elsőek (*Moraj a kormányparti sorokban. - Az elnök csenget.*), és mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy megakadályozzuk azt, hogy tönkretegyék ezt az országot, szétlopják ezt az országot, és újra Putyin alattvalóivá tegyék a magyar embereket. Köszönöm. (*Taps a Párbeszéd, az MSZP és a DK soraiban. - L. Simon László: Szégyellj magad!*)

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóth Bertalan következik. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszterelnök úr, ön egy vaskos, igen súlyos papírral érkezett ma a parlament elé. Most nem arra a papírra gondolok, amiből a beszédét fölolvasta, hiszen azért az inkább könnyűnek találtatott, hiszen nem szerepelt benne, vagy nem írták oda önnek azt, hogy éppen 325 forintba kerül egy euró, nem írták oda azt, hogy a költségvetési hiány elszállt, hiszen különböző szabálytalanságok miatt az Európai Unió nem fizeti ki Magyarországot számára a támogatásokat. Valószínűleg ebben a papírban, amit ön fölolvast, abban nem szerepel az, hogy több százezen hagyta el Magyarországot vagy munkát vállalni, vagy éppen az ön rendszere elől elmenekülni, és hogy ezt tervezi sok százezer magyar fiatal.

A súlyos, vaskos papír, amiről beszélek, az az, amit az Európai Parlament elfogadott, és ön bár Brüsszelbe indult megvédeni Magyarországot, ez a papír Strasbourgból érkezett. Önnek papírja van arról, egy bűnlajstroma 12 pontban, ami többek között azt rögzíti, hogy ön egy visszaeső jogsértő, egy visszaeső normaszegő, ami azt tartalmazza, hogy a közjó és a többség szolgálata helyett ön az önös érdekeit, politikai céljait fogalmazza meg, és a saját politikai elitjét gazdagítja.

Ez a papír rögzíti azt, hogy ön már nem Európa erős embere, ahogy ön ezt aposztrofálta, hanem Európa páriája. És ez a papír azt is rögzíti, és talán ez a legsúlyosabb, hogy ön a népakarat ellen kormányoz, hiszen annak idején, amikor Magyarország az Európai Unióhoz csatlakozott, akkor nemcsak egy szerződésről szólt az az időszak és nemcsak egy szerződést erősített meg népszavazás - milyen furcsa, hogy akkor még erről népszavazás döntött -, hanem a magyar emberek arról döntöttek, hogy az európai értékközösséghez akarnak tartozni.

Hisszük, hittük és a magyar emberek jelentős többsége hitte akkor is, hogy ezek azok az alapértékek, amikért küzdött Magyarország a rendszerváltás óta, és szeretném önnek jelezni, hogy ezt akkor a magyar

emberek 84 százaléka, négyötöde támogatta. Engedjen meg egy idézetet, ha már itt az idézetekről volt szó, amit ön mondott: „Sokszor kerültünk abba a helyzetbe, hogy a magyar polgárok érdekeit éppen az Európai Unió képviselte a magyar kormánnyal szemben. Meggyőződésünk, hogy közös értékeink és elveink érvényre juttatását nem lehet mérlegelés tárgyává tenni. Fel kell tehát ruházni az Európai Uniót olyan eszközökkel, hogy tagjait folyamatosan az értékek képviselőjére és az alapelvek betartására készítse. Enélkül nincs erős Európa.”

Ez történt most, miniszterelnök úr. Most az Európai Parlament kétharmada, többek között az ön volt szövetségesi kiállították a bizonyítványt, és tulajdonképpen arról hoztak döntést, hogy Magyarországon már nincs demokrácia, Magyarország letért erről az útról. Éppen ezért az MSZP olyan javaslatokkal fog élni, hogy azok az európai szabályok és a magyar korábbi demokratikus szabályok legyenek újra a legfontosabbak, és legyen újra demokrácia Magyarországon. Be fogjuk nyújtani azokat a javaslatokat, amelyeket eddig is benyújtottunk, csak leszavaztak, de ha önök ezt támogatják - és most a képviselőkhöz szöveg -, akkor Magyarországon újra demokrácia lesz, és ezt az európai eljárást el is lehet felejteni. Tisztelt képviselőtársaim, önökön múlik.

Miniszterelnök úr, jól ismerjük már azt a mondatát, amikor azt mondta, hogy „Ne azt figyeljék, amit mondok, hanem azt, amit csinálók.” Most már sokkal súlyosabb a helyzet, mert azt látjuk, hogy miniszterelnök úr összevissza beszél. Három évvel ezelőtt még arról beszélt, hogy Görögországtól el kell venni az európai határvédelmet, és az Európai Uniónak kell ezt biztosítani, sőt a magyar kormány addig bírja a határvédelmet, amíg meg nem jelenik az Európai Unió, most pedig zsoldosokról beszél és elutasítja ezt a megoldást.

(14.00)

Közös fellépést sürgetett néhány évvel vagy néhány hónappal ezelőtt a terrorizmussal szemben, és most, hogy fel akarják ruházni az európai ügyészséget egy ilyen hatáskörrel, Magyarország természetesen nem csatlakozik ehhez a programhoz.

Migrációról papol, miközben arról hallunk, hogy pont a migrációt okozó szír diktátor közeli embereinek letelepedési engedélyt ad, vagy éppen az orosz titkosszolgálatokhoz közel álló embereknek ad letelepedési lehetőséget.

Úgy viselkedik, mint a magyar nyelv ügyében, hogy amikor elmegy Finnországba, akkor arról beszél, hogy a magyar nyelv és a magyar nép a finnugor nyelvcsaládba tartozik, majd amikor ázsiai diktátorokkal találkozik, akkor éppen a türk nyelvcsaládba tartozónak mondja a magyar nyelvet. Igen aggódom most, mert úgy tudom, meglátogatja majd Moszkvában kedvenc barátját, Putyint (*Derűtség a Jobbik soraiból.*), és bár sok jövevényiszavunk van a szlávból, a

szláv nyelvből, de remélem, hogy nem jutunk el odáig, hogy a szláv nyelvcsaládba tartozik a magyar nyelv. (*Derűtség a Jobbik soraiból.*)

Mindeközben, amikor összevissza beszél, keveset ejtünk szót Magyarországon valós és súlyos problémáiról. Iskolakezdekéskor kiderült, hogy 4325 pedagógus hiányzik a közoktatásból. Hol lehetnek ezek a pedagógusok? Vagy éppen külföldön dolgoznak, vagy elmennek azokba a magániskolákba, ahol önök a gyermekeiket taníttatják. Nyáron komplett osztályok szüntek meg kórházakban. Tragikus, kaotikus helyzet van a sürgősségi betegellátásban. 1800 orvos hiányzik a rendszerből, 1600 településen nincs elérhető körzeti orvos. Ehhez képest pedig azt láthatjuk, hogy az önökhez közel álló vállalkozók a lopott pénzből éppen a magánegészségügybe fektetnek be.

Azt láthatjuk, hogy a magyar fiatalok százezrei készülnek elhagyni az országot, mert Magyarországon, bár önök nagyon büszkék a béremelésre, de mégiscsak a legalacsonyabb béreket találhatjuk Európában. Milyen ország az, ahol nem a munkavállalók harcolnak meg a magánszférában a saját jogaikért, a saját bérükért, hanem éppenséggel a kormány kénye-kedve szerint emelkedik a bérük? (*Németh Szilárd István: Nem igaz!*)

Ön hivatkozott itt nagybefektetőkre, hivatkozott a magyar munkaerő kiválóságára, csak éppen azzal nem foglalkozik, hogy mennyit fognak majd ott keresni a magyar munkavállalók, vagy éppen arról nem ejtett szót, hogy ez hány milliárd vagy akár százmilliárd forintjába kerül az adófizetőknek, a magyar munkavállalóknak.

Éppen ezért szeretném hangsúlyozni, hogy nem a multik szövetségesének kell lenni, hanem amit mi mondunk, hogy a multikban dolgozó munkavállalók szövetségesének kell lenni. Vissza kell számukra adni azt a jogot, hogy maguk harcoljanak meg a béremelésért. Ha megnézzük, a nyugat-európai országokban az ottani szakszervezeti jogokkal igenis jelentős eredményeket tudnak elérni, és olyan nincs, hogy egy kormány kényének-kedvének van kiszolgáltatva bármely magyar munkavállaló.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön tizenkét bevándorló miatt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) meghosszabbította a válsághelyzetet. 5 ezer hiányzó tanár, 1800 orvos, 1600 hiányzó körzeti orvos, 80 ezer betöltetlen álláshely: ez az igazi vészhelyzet.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Most Keresztes László Lóránt úr következik, az LMP részéről. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Számomra több szempontból is megdöbbentő ez a vita, ezért mielőtt hozzászólnék, illetve hozzákezdenék a tartalmi véleményem kifejtéséhez, hadd utaljak

két momentumra (*L. Simon László: Két Momentum is van?*), ami számomra furcsa volt. Amikor a miniszterelnök úr megkezdte a napirend előtti felszólalását egy ilyen gazdasági beszámolóval, illetve megkezdte a kampánybeszédét, mert lássuk be, ez igazából egy kampánybeszéd volt, akkor elmosolyodott közben. Szimbolikus volt szerintem, érezhető volt, hogy a miniszterelnök úr is érzi a komolyságát és a megalapozottságát a hozzászólásának.

Ugyanakkor a másik oldalról pedig, amikor Szabó Timea frakcióvezető asszony hozzászólását hallhattuk, akivel nagyon sok kérdésben vitám van, akkor a teljes Fidesz-frakció megdöbbenéssel hallgatta, amikor az otthonápolók lehetetlen helyzetéről beszélt vagy amikor éppen a kilakoltatásokkal kapcsolatos tragédiákat említette, akkor még a Fidesz-frakció is döbbenet hallgatta ezt a hozzászólást.

Még egy dolgot engedjen meg a tartalmi hozzászólásom előtt! Mielőtt az ön által generált vitát megkezdte volna a migráció kérdéséről, illetve Európa jövőjéről, ön tett egy nagyon rövid kitekintést a gazdasági eredményeiről. Magyar modellről beszélt - sajnálom, hogy ezt magyar modellnek nevezi -, és azt állította, hogy az ön vagy az önök gazdaságpolitikája eltérne az elődei gazdaságpolitikájától. Ezt én tudom cáfolni. Azt gondolom, ugyanazt a neoliberais gazdaságpolitikát folytatják, ugyanúgy az olcsó és kiszolgáltatott magyar munkavállalókra alapozott gazdaságpolitikát folytatják.

Volt önnek egy jelzője, hogy zakatolnak az erőközpontok. Na most, én Pécsen élő képviselő vagyok, és azt azért el tudom mondani önnek, hogy én egy olyan erőközpontot képviselek, ami nem zakatol. Az ország egyik legjobban vagy a leggyorsabban leszakadó térségét képviselem, ahol a gazdasági nehézségekkel küzdő nagyvárostól kezdve a reményvesztett aprófalvakig minden megtalálható, és ez a mai magyar valóság sajnos.

Még egy utalást hadd tegyek! A migráció kérdéséről beszél miniszterelnök úr. Az én városom mellé ön és az ön kormánya akart egy befogadóállomást építeni, amit a bátor martonfai településvezetők, illetve a pécsi polgárok akadályoztak meg demonstrációval.

Most akkor térjünk át arra a vitára, amit ön indított el! Egyébként a kollégák, ellenzéki kollégák hozzászólásai jelentős részével egyetértek, a kritikai hozzászólások jelentős részével. Ugyanakkor szeretnék arra a vitára reagálni, amit ön a napirend előtti felszólalásában is elindított, illetve folytatott. Ön azt mondta, az európai választási kampány fő tétjeként ezt nevezte meg, hogy a migránspárti, a migrációpárti és a migrációt ellenző erők küzdelme fogja meghatározni az Európai Unió jövőjét, illetve Európa jövőjét és ilyen módon a közös jövőnket.

Szeretnék önnel vitatkozni, miniszterelnök úr. Abban egyetérttek, miniszterelnök úr, hogy az Európai Unió nem tudta ezt a kérdést kezelni, nem tudta a helyén kezelni, nem tudta megvédeni, nem tudott intézkedni Európa határainak a megvédése kapcsán, illetve nem tudta a súlyának megfelelően kezelni ezt a

kérdést. Ma a sok józan hang mellett is nagyon sokszor találkozunk álszent, kifejezetten álszent megközelítésekkel a migráció kérdését illetően, illetve nagyon sokan homokba dugják a fejüket.

Ugyanakkor az nem igaz, hogy ez lenne a szembeállítás, ahogy ön ezt megfogalmazta, hogy a migrációt támogató és a migráció ellen fellépő erők küzdelme várható. Ugyanis azt meg kell állapítanunk, és szerintem ebben talán egyetérthetünk, hogy igazából az Európai Unió szintjén, illetve még a hazai szinten sem indult el egy valós, őszinte vita a migrációs krízis okainak a feltárásáról. Ilyen módon még cselekvés sem indult el.

Azt tudom mondani, miniszterelnök úr, hogy a valós kérdés, az igazi kérdés az az európai uniós kampányban, hogy tud-e, akar-e cselekedni Európa, vagy nem. Ha ilyen felosztást teszünk, hogy kik azok az európai politikusok, akik azok tábort erősítik, akik nem cselekedtek és nem tudtak egy érthető és életképes magyarázatot letenni az asztalra és ennek megfelelően valóban az okokat kezelő javaslatokat, akkor azt kell mondanom, miniszterelnök úr, hogy ön is ezeknek a politikusoknak a tábort erősíti.

Azt látom, miniszterelnök úr, hogy ön nem abban érdekelt, hogy a migrációs krízis problémája megoldódjon vagy ennek a hatásait kezeljük. Ön abban érdekelt, hogy ezt egy kampányeszközként használja annak érdekében, hogy elfedje a kritikus magyar valóságról a helyzetet.

Képviselőtársaim említették már, hogy ez miben nyilvánul meg, a magyar gazdaság helyzete, illetve a magyar társadalom helyzete. Említették kollégák, hogy százazrek, több százezer fiatal volt kénytelen elvándorolni az országból. Erre mit mond az ön kormánya? Önök nemzetinek mondják magukat, azt mondják, hogy ez egy nemzeti kormánya. Az ön egyik minisztere azt válaszolta az erre vonatkozó kérdéseimre, hogy nincs is semmi probléma, egyszerűen működik a közös európai munkaerőpiac. Én ezt másként látom. A másik tagja az ön kormányának azt mondta, hogy igazából azok, akik elmennek, munkatapasztalatot szerezni mennek, illetve nyelvet tanulni mennek el. Na, én ezt tudom cáfolni. Ahogy említettem már, pécsi vagyok, Pécsről tíz év alatt 13 ezer ember ment el, miniszterelnök úr. El tudom mondani önnek, hogy egészen biztosan nem nyelvet tanulni mentek el ezek az emberek, hanem kényszerűségből.

Ön a családok támogatásáról beszél, nagyon helyesen, ezzel tökéletesen egyetérttek, de nem mernek szembenézni azzal a problémával, hogy az anyaországi magyar gyermekeknek egyre nagyobb százaléka külföldön születik. Ez is cáfolja az önök állítását, hogy csak munkát vállalnak, vendégmunkásként távoznak a magyarok. Nem, miniszterelnök úr, nagyon sokan már kényszerűségből, családot tervezni és családot alapítani is már külföldre mennek.

Nem beszél a vidék helyzetéről, nem beszélnek a reményvesztett aprófalvak helyzetéről. Nem beszélnek arról, hogy a települések, immár a nagyvárosok is megrendültek, nem képesek önmagukban megoldani

a saját gazdálkodási helyzetüket. Nyolc évig önkormányzati képviselő voltam Pécs városában, pontosan tudom, hogy miről beszélek. Alapvető rendszerek reccsognak, ropognak, és ezekről nincs vita. Ezekről nem tudunk beszélni senkivel, hozzáteszem, az önhöz végtelenül lojális, és mondhatni, az ön politikai haragjától vagy iránymutatásaitól féltő városok nem is mernek önhöz ilyen kérdéseket eljuttatni. Nem tudom egyébként megítélni, hogy mennyire szembesül egyébként ezekkel a valós problémákkal, hogy adott esetben néhány éves távlaton belül akár még az ivóvízellátás kérdése is kritikus lehet.

Nos, én azt tudom mondani, miniszterelnök úr, hogy az a vita, amit ön elindított a migráció kérdésében, valós problémán alapuló álvita, hiszen ön ezt arra használja, hogy elfedje a valóságot.

(14.10)

Azt el tudom mondani, hogy az Európai Unió jelen állapotában nem képes arra, hogy a jól látható társadalmi, gazdasági és környezeti kihívásoknak megfeleljen. Nem tud választ adni ez az Unió ebben a formájában ezekre a kérdésekre. De nemzeti szinten mindent meg kellett volna tenni, és az elmúlt évtizedeket és az elmúlt két kormányzati ciklust is arra kellett volna felhasználni, miniszterelnök úr, hogy legalább nemzeti szinten mindent megtegyünk annak érdekében, hogy felkészüljünk ezekre a kihívásokra.

Azt tudom mondani, miniszterelnök úr, hogy az ön kormányzása hatására Magyarország most sokkal inkább kiszolgáltatott, sőt most a leginkább kiszolgáltatott ezekkel a hatásokkal szemben, mint a rendszerváltás óta bármikor. Mi ezért mondjuk azt, és itt már vitatkoznom kell számos olyan ellenzéki képviselőtársammal, aki már bizonyította kormányzati pozícióból, hogy ugyanazt a sikertelen kudarcos politikát folytatja, hogy a mi feladatunk az, hogy egy valódi, XXI. századi politikai alternatívát építsünk föl, ami választ képes adni a XXI. század kihívásaira, és fel tudja készíteni az országot és fel tudja készíteni Európát a globalizáció rendkívül veszélyes és negatív hatásainak a kezelésére.

A Sargentini-jelentés kapcsán pedig annyit engedjenek meg, felsoroltam azokat a tragikus adatokat és azokat a nemzeti tragédiákat, amik ma jellemzőek, miniszterelnök úr, az ön kormányzati teljesítményének mérlegeként, mégis azt kell mondani, és az LMP ezt a határozott álláspontot képviselte, hogy akkor sem megengedhető, hogy egy kormány tragikus teljesítménye és egy kormány hibája miatt egy országot büntessenek, ezért az LMP nem tudott hozzájárulni a Sargentini-jelentés megszavazásához. Mi úgy gondoljuk, hogy ezekre a kérdésekre és ezekre a problémákra nemzeti szinten, Magyarországról kell választ adni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője, Harrach Péter úr következik, parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Gyöngyösi Márton megjegyzésével nem teljesen tudok egyetérteni, amikor Gyurcsány Ferenc jelenlétét kifogásolta *(Arató Gergely: Na, végre!)*, hiszen elesünk volna egy műélvezettől, amit a nemzet nagy komédiása produkált most. *(Arató Gergely: Azért vagyunk, hogy nektek jó legyen!)* De nemcsak ezért, hanem nem tudtunk volna gratulálni annak, hogy néhány évvel ezelőtt ezen a napon jött nyilvánosságra az ön nagy beszéde, a másik beszéde, az őszödi.

A többi ellenzéki hozzászólás közben, például az utolsónál tényyszerűségekről is hallottunk, de sok esetben durvaság jellemezte a megszólalókat. *(Kunhalmi Ágnes: Álszentek...)* Én azt gondolom, hogy a durvaság ilyen foka nem méltó a magyar parlamenthez, még akkor sem, ha frusztrációra utal. Ez az önök gondja, de talán ezen uralkodni kellene! *(Dr. Vadai Ágnes: Ezt a KDNP-frakcióban kell megvitatni...)*

Néhány gondolat most arról, amiről miniszterelnök úr beszélt, hiszen az a dolgunk, hogy a beszédhez hozzászóljunk. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nőkről is beszéljen...)* Azok az eredmények, amik a beszéd első felében jelentek meg, valóban tiszteletre méltóak. Csak címszavakat engedjenek meg: a pénzügyi stabilitást meg kellett teremteni 2010-ben; a stratégiai ágazatokat bevonni a patrióta gazdaságba; a foglalkoztatást növelni kellett; a béreket emelni kellett. *(Dr. Vadai Ágnes: Londonban...)*

A demográfiai mutatók javulása is jelenti azt, hogy a családtámogatás és az otthonteremtési támogatás eredménnyel járt. *(Dr. Vadai Ágnes: Tiborcz István!)* Nem szeretnék most vitatkozni képviselőtársammal *(Dr. Vadai Ágnes: Pedig szívesen!)*, de a tényeket figyelembe kell venni. Ha ön szerint az 1,2 és az 1,5 között nincs növekedés, akkor nem tudom, mi? *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem született több gyerekek...)* De hagyjuk ezt!

És ha megengedik, akkor még megerősítenék az elmúlt és a közeljövő tevékenységével kapcsolatban egy fontos területet, és ez mindnyájunkat érinti, hiszen egy új korszak előtt állunk, egy új és gyakorlatilag az eddigieket meghaladó fejlődés és változás előtt, és ez az Innovációs Minisztérium feladata. Ez igazán nem pártpolitikai kérdés, hanem nemzetpolitikai kérdés.

Akkor nézzük azt a jelentést, amiről oly sok szó esett most is meg ezelőtt is! Sokszor elmondtuk már, hogy megoldott problémák *(Dr. Vadai Ágnes: Melyik?)* szerepelnek a Sargentini-jelentésben, azt is elmondtuk, hogy valótlanságok is szép számmal *(Dr. Vadai Ágnes: Hol?)*, és mindnyájan láttuk, hogy egy eljárásjogi ügyeskedés segítségével vitték át. Nem tudom, mit szólna a magyar parlament, ha most hasonló intézkedéseket vezetnénk itt be, és azok a szavazatok, amelyek enyhe nemet jelentenek, kiesnének. Ez egy nyilvánvaló politikai szándék volt azok részéről, akik ezt a jelentést megfogalmazták és keresztülvitték. *(Arató Gergely: A plakáttörvényt áttolták...)*

És most az a kérdés, hogy kik állnak a jelentés mögött. Mert igaz, hogy fércmű, és igaz, hogy egy képviselő asszony vállalta fel, de ez csapatmunka. Egyrészt ott van mögötte az az ideológiailag is egységes kör, amelyről talán azt lehet elmondani, hogy a nyílt társadalom elméletének hívei. Ez az elmélet azt mondja, hogy a kultúrák egymás mellett tudnak élni. Bebizonyította a bevándorlás és az azt követő társadalmi átalakulás (*Arató Gergely közbeszól.*), hogy ez nem igaz, nem működik.

De nem csupán ideológiai okok, hanem érdekek is vezérelték az alkotókat. És ami a legsúlyosabb: nemcsak nemzetközi társaság, hanem magyarok is voltak ebben. Maga a jelentés sorolja fel azokat a civil szervezeteket, amelyek részt vettek az információ adásában, a megfogalmazásban. Ezek a politikai, de civilnek álcázott szervezetek nem a 60 ezer valódi civil szervezet közül kerültek ki, hanem ez az a tizenegynéhány pénzelt politikai szervezet. Természetes volt, hogy önmagukat védték.

A másik kérdés. Önök azt állítják, hogy ez a magyar kormány ellen irányult. Világos, hogy azok az esetleges következmények, amik az önök reményei szerint megjelenhetnek, Magyarországot sújtják. (*Dr. Vadai Ágnes: Ennyire vagytok hazafiak!*) Ezért amikor megkérdezzük, hogy kik ellen irányul ez a jelentés és a következményei, akkor világos, hogy az ország ellen.

Ezért is jelent feltétlenül súlyos cselekedetet ennek a jelentésnek a megszavazása. És nyugodtan mondjuk ki: mivel ez Magyarország, a hazánk ellen irányult, ezért ezt már hazaárulásnak nevezhetjük. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólások ugyanonnan: Így van! - Dr. Vadai Ágnes: Majd kiderül! A háborús bűnösöket ebben az országban...*)

Nehéz időszak áll Magyarország előtt, nemcsak azért, mert ezt a harcot meg kell vívunk, hanem folytatnunk kell azt az építkezést, ami itthon ránk vár. (*Dr. Vadai Ágnes: Mészáros Lőrinc, Tiborcz István...*) Amikor a Fidesz-KDNP frakciója ezt a kérdést higgadtan kezeli, mármint a nemzetközi küzdelmeink kérdését, akkor energiái jelentős részét a hazai építkezésre kell hogy fordítsa, és ahogy ez eddig 8 éven keresztül történt, ezt fogjuk folytatni a közeljövőben is (*Dr. Vadai Ágnes: Elég nagy baj!*), és egy olyan országot építünk, ahol az igazságosság, a jog (*Dr. Vadai Ágnes: Óh!*) és a parlamentnek azok a játékszabályai érvényesülnek, amik bizony még megőrizték (*Dr. Vadai Ágnes: Azt látjuk!*) az eredeti szépségüket és jogszerűségüket. Nem fogunk arra az útra tévedni, amire az Európai Unió Parlamentje tévedt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: A frakciók reagálásában utolsóként a Fidesz következik. Kocsis Máté frakcióvezető úr a szó.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Véget ért a 2018-as őszi ellenzéki gyalázkodóverseny. Mindenki

a képességei szerint vett benne részt. Most már csak az a kérdés, hogy ki nyerte ezt a versenyt. Eredményt kell hirdetni. Nem akarok senkit megbántani a felszólalók közül, de Gyurcsány Ferenc nyerte az ellenzéki gyűlölködő és gyalázkodó... (*Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, többek között dr. Vadai Ágnes: Köszönjük!*) Frakcióvezető-társam a saját gondolataitól megrészegülve (*Derűltég a kormányzó pártok padsoraiból.*) az ellenzék régi-új vezérének szerepébe képzelte magát. Jó helyen tetszik lenni, frakcióvezető úr, inspirálja őket, csinálja meg! (*Derűltég és taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Kunhalmi Ágnes: Micsoda színészi képességeik vannak!*)

(14.20)

De mi a helyzet? Mi a helyzet? Nem akarom komolytalanra venni a figurát, mert rosszabb a helyzet, mint mi arra gondoltunk, bár nem történt más ahhoz képest, mint amire számítottunk, az a helyzet ugyanis, hogy néhány dologra konkrétan szeretnék reagálni.

Frakcióvezető úr, először is: ön volt az, aki saját magáról fogalmazott úgy, hogy megváltom Magyarországot. Személyiség- és szerepavara önnek van, valószínűleg régebb óta, mint mi önt a közéletből ismerjük, de hogy mostanában és a kormányzása alatt volt, arra tisztán emlékszünk. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Maga gondolta magát királynak is, és maga mondta azt is, hogy amilyen én vagyok, az jó Magyarországnak. Aztán Magyarország egész mást gondolt önről, frakcióvezető úr.

Antiszemitizmus. Frakcióvezető úr, ön egy egykori zsidó család elkobzott villájában él, oda jár haza esténként. (*Közbeszólás a Fidesz soraiban: Bizonybizony. - Gréczy Zsolt: Lendvay utca!*) Ha lett volna kárpótlás, frakcióvezető úr, ön ma hajléktalan lenne, vagy ha lenne önben némi becsület, legalább nem venné a szájára ezt a szót (*Közbeszólás a Fidesz soraiban: Így van!*), és nem használná politikai eszközként. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

Harrach Péter képviselőtársam utalt arra, hogy tudja-e - nem tudom, föltűnt-e -, minek van ma az évfordulója, frakcióvezető úr. Tizenkettedik éves az őszi beszéd nyilvánosságra kerülése, amikor Magyarország megismerhette az ön valódi arcát, ugyanis ön úgy nyert választást, hogy becsapta a magyarokat, meghamisította a költségvetési számokat (*Közbeszólás a Fidesz soraiban: Így van!*), hazudott nekik reggel, éjjel meg este. Ön mondta. (*Közbeszólások.*) Ön mondta, frakcióvezető úr.

A helyzet az, hogy említette a jogállamiság kérdését. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ön volt a miniszterelnök, amikor lovas rohamot vezényeltek a magyarok ellen (*Gréczy Zsolt: Puccskísérlet! - Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Pontosan tudod!*), szemeket lövettek ki (*Dr. Vadai Ágnes: Egyébként ezt ti szerveztétek!* - *Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiban: Több*

rendőr volt, mint civil!); szemeket lövettek ki és nőket vertek meg Magyarországon a főváros utcáin, frakcióvezető úr. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.)*

Kisebbségi jogok.

ELNÖK: Arra kérném a DK frakcióját *(Dr. Vadai Ágnes: Hangosabban beszéljünk?)*, hogy itt ne méretarányos nyugalmat tanúsítson, hanem kicsit nagyobb, mint amekkorák önök. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Kisebbségi jogok. Az ön kormányzása alatt neonáci csoportok gyűléseket tartottak a Hősök terén. Ez az Orbán-kormány alatt már nem volt így. *(Dr. Vadai Ágnes: Mert itt ülnek! - Gréczy Zsolt: Azok itt ülnek!)* Az ön kormányzása alatt történtek a romagyilkosságok, mert képtelen volt uralni az országban a közbiztonságot, és az ön kormányzásához kötődnek a szélsőséges, Várban tartott gyűlésvésztek is.

Korrupció. Frakcióvezető Úr! Amikor ön volt a miniszterelnök, az ön cégének a Magyar Villamos Művek olcsóbban adta az áramot. Maga beszél korrupcióról? *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban: Emlékszel rá? - Így van!)* Maga beszél korrupcióról?! *(Dr. Vadai Ágnes: Nincsen így! - Közbeszólás a Fidesz soraiban: Nem emlékszel! - Dr. Vadai Ágnes: Ez nem igaz! Tiborcz István, Mészáros Lőrinc... - Szilágyi György: El kellett volna számoltatni!)*

Frakcióvezető Úr! De mondjuk ki a vita lényegét! Mondjuk ki a vita lényegét! *(Folyamatos közbeszólások. - Az elnök csenget.)* Frakcióvezető úr, a valóság az, hogy önnek a bevándorlással van baja, a bevándorlásunkkal van baja, az ön vitája is onnan ered.

És tudja, hogy miért? Azért van ez így, frakcióvezető úr, mert ön gyűlöli a magyarokat, és azt is megmondom önnek, hogy hogyan *(Arató Gergely: Szégyelld magad! Hazudsz mindig! - Közbeszólások a DK soraiban.)*, és hogyan járt el ellenük. Amikor frakcióvezető úr a bevándorlók beengedésére buzdít, egyidejűleg uszítja a társadalmat, a saját híveit a határon túli magyarok ellen. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban: Így van! Úgy van! - Gyurcsány Ferenc: Nem hallom! Mondjad!)* Ezt teszi, frakcióvezető úr. *(Arató Gergely: Hazugság! Nem igaz! - Dr. Vadai Ágnes: Hazugság! - Dr. Vitányi István: Nem így volt?)* Gyűlöletkampányt folytat évek óta ellenük, 2004-re már nem is szeretnék utalni, és amikor a bevándorlásról van szó vagy az akörüli vitákról, akkor ön aláírásgyűjtést kezdeményez - 2015-re gondolok -, hogy elfogadja Magyarország az uniós kvótát. Önnek ma is a legnagyobb vitája velünk szemben a bevándorlás körül mozog. *(Dr. Vadai Ágnes: Ez nem igaz!)*

Az a helyzet, frakcióvezető úr, hogy ön azt ígérte nekünk 2018 márciusában, hogy bizonyítani fogja, hogy Röske 2-nél ünneplő tömeg érkezett a határra, akiket a rendőrök brutálisan megverték. *(Gréczy*

Zsolt: Már vizsgálják is! - Közbeszólás a Fidesz soraiban.)

Az a helyzet, frakcióvezető úr, hogy maga eladósította a magyarokat *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, az a helyzet, frakcióvezető úr, hogy munkanélkülivé tette magyarok százezreit, és az a helyzet, frakcióvezető úr, hogy abban, amiben mi hiszünk, a keresztény kultúra védelmében, ön sohasem hitt. *(Arató Gergely: Hazudni is csak papírból tudsz!)*

S az a lényeg, frakcióvezető úr, ami a legszomorúbb vagy ennél még szomorúbb, hogy ön a választási eredményt nem tudja tudomásul venni. Háromszor küldték a választók olyan messzire a kormányzástól, amilyen messzire csak lehet. *(Gréczy Zsolt: Csaltatok!)* Frakcióvezető úr, én a szenvedélyes és sértő, gyalázkodó hozzászólását, amit a miniszterelnökkel és a mi politikai közösségünkkel szemben is intézett, azért is utasítom vissza, mert ha ül a Magyar Országgyűlésben olyan ember, akinek egyáltalán nem lenne morális alapja szólásra emelkedni, az éppen ön, frakcióvezető úr! *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Úgy van! - Arató Gergely: Te döntöd el? - Dr. Vadai Ágnes: Mert nyilván nem hallgattatnak el senkit... - Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Az a helyzet, frakcióvezető úr - és itt Gyöngyösi Márton frakcióvezetőhöz is szeretnék szólni -, hogy nagymértékben egyetérték, csak az a szomorú, hogy éppen önök kötöttek most Gyurcsány Ferencékkel választási együttműködést a XV. kerületi választásban. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Beteg vagy! Vizsgáld ki magad! - Szilágyi György: Hazugság! Tetszettek volna elszámoltatni, nem ülne itt!)* Minden másban egyetértünk. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Minden másban egyetértünk.

Frakcióvezető úr, annyit engedjen még meg, hogy bízva nyugodtan a választókra a politikai döntéseket. Bízva nyugodtan azokra az emberekre, akik egykoron még az önök pártját is a kormányzás közelébe engedték, és ne az emberekben és végképp ne az általuk megválasztott kormányban keresse a hibát *(Gréczy Zsolt: Adjátok vissza a tévéket, rádiókat, újságokat!)*; keresse magában a hibát, hogy miért ül most a patkónak azon az oldalán, mit követett el, milyen bűnöket követett el az emberek ellen, és miért lesz még nagyon sokáig a politika szégyenpadján.

Azokat a mérgező gondolatait, amelyeket itt képvisel *(Dr. Vadai Ágnes: Szabadság? Igazságosság? Ezek?)*, azt a mérgező szellemiséget, azt a mélyről jövő gyűlöletet, amit ön sugall a mindennapokban évek óta, azt pedig politikai detoxikálóban legyen kedves kezelni. *(Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Amennyiben igényt tart rá, viszonzásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Sok hozzátennivalóm nincs. Érdekes dolgokat

hallottunk. A legkülönösebb talán az volt, hogy mintegy húsz percig tettem eleget az alkotmányos szokásokból fakadó kötelességemnek, és egyetlenegyszer sem használtam azt a szót, hogy áruló, ezzel szemben Szabó Timea azt állította, hogy én csak erről beszéltem. Nem egy freudi elszólásról van itt szó? *(Derűltég és szórványos taps a kormánypártok soraiban. - Szabó Timea: Ennél jobbat várunk, miniszterelnök úr!)*

Sokadszor hallom, hogy folyamatosan úgy beszélnek a külföldön dolgozó magyarokról, mintha azok valami rossz dolgot tennének, mintha helytelen volna azt a lehetőséget megfontolniuk, és aztán úgy dönteni, hogy külföldön vállalnak munkát. Én jól emlékszem, amikor még Medgyessy Péter kormánya tárgyalta az európai uniós tagságról, akkor mi még ellenzékben voltunk, önök kormányon, és akkor az egyik legfontosabb feladatot úgy határoztuk meg a tárgyaló delegáció számára, hogy érje el, hogy minél kevesebb akadály legyen a leendő magyar, Nyugaton dolgozni akaró munkavállalók előtt. Ez volt a közös mandátumunk, amelyet Medgyessy Péternek adtunk. *(Közbeszólások az MSZP és a DK soraiban.)*

Ezek után, amikor elérjük, hogy egyébként Nyugaton tudnak munkát vállalni az emberek, akkor úgy beszélni a Nyugaton történő munkavállalásról, mintha az, aki oda kimegy, valami rosszat tenne, azt hiszem, hogy rosszindulatú dolog és tévedés. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Miért nem bízzák a magyarokra, hogy eldöntsék, hogy ki van közöttük abban az állapotban, ki van olyan bátor, ki van olyan talpraesett, ki van olyan - nem könnyű dolog az! -, hogy elmegy Magyarországról idegenbe munkát vállalni akármilyen okból is? Miért akarják őt negatív fényben föltüntetni?

Én határozottan kiállok azok mellett a magyarok ellen *(sic!)*, akik úgy döntenek egyébként *(Dr. Vadai Ágnes: Ez volt a freudi elszólás... - Kunhalmi Ágnes: Freud elvtárs... - Közbeszólások és taps az ellenzéki pártok soraiban. - Szilágyi György: Ez volt a freudi elszólás!)*, akik úgy döntenek, hogy külföldön munkát fognak vállalni, és egyébként a rájuk vonatkozó szabályozás tekintetében ránk mindig is számíthatnak. *(Az elnök csenget.)* Ezt úgy találjuk, hogy helyes dolog, és ha külföldön akarnak dolgozni, akkor éljenek azokkal a lehetőségekkel, amelyeket egyébként erre az Európai Unió és a magyar kormány is megteremt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Meghallgattam az ellenzéki pártok vezetőit. Az a benyomás alakult ki bennem, hogy ismét a régi nótát hallom, mintha elszikkadt volna az a tény, elkerülte volna az önök figyelmét az a tény, hogy itt öt hónappal ezelőtt parlamenti választások voltak. *(Gréczy Zsolt: Ami az EBESZ szerint nem volt tisztesség!)* Ezeket a vitákat a derék magyar nép hosszú éveken keresztül meghallgatta, megfontolta, mérlegelte, majd elment választani és döntött, és úgy döntött, hogy önök akkorák, mi pedig ekkorák.

Úgy döntöttek, hogy önök ennyi bizalmat kapnak, mi pedig annyit, amit itt látnak. *(Közbeszólások*

az ellenzéki pártok soraiban.) Ez nem a mi döntésünk volt, ez a magyar választópolgárok döntése volt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Szeretném világossá tenni, hogy ezeket a vitákat a magyar gazdaságról, családpolitikáról, migrációról a magyar választópolgárok meghatározták és eldöntötték, és azt akarták - ezt a szándékukat kifejezték -, hogy folytassuk a családpolitikánkat, a gazdaságpolitikánkat, a nemzetpolitikánkat *(Dr. Vadai Ágnes: Az egészségügyi politikát...)* és a migrációval szembeni politikánkat is.

(14.30)

Én nem akarok önöknek tanácsot adni - talán ez helyes -, de mégis annyit talán fontoljanak meg, hogy ha nem akarnak bent ragadni a múltban, és mindig ugyanabban a mókuskerékben száguldozni, akkor esetleg kövessék az embereket, az sokat segít. Higgyék el, akkor talán a régi kérdések helyett azok a kérdések is napirendre kerülhetnek ebben a Házban, amelyek valóban fontosak a magyar emberek élete szempontjából.

A második dolog, tisztelt hölgyeim és uraim, amit szeretnék elmondani, illetve kérni a tisztelt ellenzék-től, hogy ha olyan helyzet áll elő, mint legutóbb is, akkor ne szavazzanak, sose szavazzanak Magyarország ellen. *(Dr. Vadai Ágnes: Sose szavazunk Magyarországra ellen!)* Egy dolog a kritika *(Dr. Vadai Ágnes: A magyar kormány ellen, az más!)*, és egy másik dolog szembefordulni a hazánkkal. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem fordulunk szembe a hazánkkal!)* Én most figyeltem önöket - volt rá időm és lehetőségem -, és megerősödött bennem az a korábbi gyanúm, hogy az itt a fenéség, az fertőzi a magyar politikát, hogy vannak itt emberek és pártok, akik egész egyszerűen jobban gyűlölnék bennünket, mint amennyire szeretik a hazájukat. *(Dr. Vadai Ágnes: Jézusom! - Arató Gergely: Azért gyűlölnék benneteket, mert szeretjük a hazánkat! - Dr. Vadai Ágnes: Sokat nem jelentenek nekünk, miniszterelnök úr!)* Ez baj, mert ezt a határvonalat nem szabadna átlépni. *(Közbeszólások a DK soraiból.)*

Úgyhogy ahelyett, hogy árulóknak nevezném azokat, akik Magyarország ellen szavaztak, de mégiscsak valahogy reagálva erre a helyzetre, azt tudom mondani önöknek, hogy volt már ilyen a nemzetközi történelemben, és csak idézni tudom azt, amit Leonidász mondott egy hasonló helyzetben, amikor az őt elárulóknak, illetve Spártát elárulóknak csak annyit mondott: élj örökké. *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A határvédelem jogáról annyit szeretnék még mondani itt önöknek, hogy most bontakozik ki ez a vita, amit itt ismertettem. Nem tisztségviselőktől, nem bürokratáktól idéztem, hanem Európa meghatározó politikusaiktól. Valóban fenyeget az a veszély bennünket, hogy a határvédelem megerősítésére hivatkozva olyan országtól, esetleg országoztól, mint amilyen mi is vagyunk, aki képes megvédeni a saját határát, aki egyetlen percnyi

kétséget sem hagy afelől, hogy megvan az ereje és az elszántsága, hogy megvédje az ő schengeni külső határszakaszát, jogot akarnak elvenni. De miért? Ha meg kell erősíteni azokat, akik nem tudják megvédeni, akkor erősítsük meg. De miért kell tőlünk jogot elvenni? *(Gréczy Zsolt közbeszól.)*

Miért kell elvenni Magyarországtól azt a jogot, hogy a határunkat mi magunk megvédjük? Majd mi tudjuk kit kell, és kit nem kell beengedni. *(Dr. Vadai Ágnes: Az biztos!)* Mi pontosan tudjuk, hol kell kerítést építeni. Tudjuk pontosan, hány ezer és tízezer embernek kell ott szolgálatot teljesíteni. Miért akarja valaki Brüsszelből ezt a jogot elvenni *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, mondván, hogy majd persze a magyarok parancsolnak, de azért idejönnek Brüsszelből a nem tudom kicsodák... - miért van erre szükség? Kérem, gondolkodjanak el ezen! Értelmes dolog ez? Ha nem értelmes a mi logikánk szerint, vagyis a magyar határvédelem ezt nem kívánja meg, ha van értelme egy ilyen javaslatnak, akkor más az értelme, nem pedig az, hogy megvédjék a határt. Azt akarják, hogy átadjuk a kapukulcsot. Ők akarják azt mondani, hogy ki jön be és ki nem, és nem az a céljuk, hogy megvédjük a határt, hanem, hogy beengedjük azokat, akiket ők szeretnének beengedni és befogadni, csak nem tudnak átvergődni a magyar határon.

Ezért azt kérem az ellenzéktől, hogy ebben a kérdésben, a magyar határvédelemhez fűződő jogok csorbításának és elvételének kérdésében képviseljenek magyar nemzeti álláspontot, és kérem, hogy a saját pártcsaládjukban támogassák a magyar kormány álláspontját. Csak annyit szeretnék kérni az ellenzéktől, hogy nemzeti ügyekben álljanak a nemzet mellé. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az előre bejelentett frakció-hozzászólásokkal folytatódik a napi-rend előtti hozzászólások sora. Gyurcsány Ferencnek adom meg a szót ismét, „2018 őszén” címmel fogja elmondani, amit elmond. *(A képviselők egy része elhagyja a termet.)*

GYURCSÁNY FERENC (DK): Megkérném az elnök urat, hogy amíg a rend előáll, addig hadd ne kezdjem el, mert mégiscsak a Ház méltóságára szokott hivatkozni, hogyha majd...

ELNÖK: Én akkor sem hivatkoztam a Ház méltóságára, amikor először felszóltam... *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

GYURCSÁNY FERENC (DK): Akkor most legyen olyan kedves!

ELNÖK: ...de kétségkívül eleget teszek a kérésének, az órát visszaállítjuk akkor, amikor ön úgy...

GYURCSÁNY FERENC (DK): Az ön nagyvonalúsága nem ismer határokat.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, ez is méltatása az elnöknek.

GYURCSÁNY FERENC (DK): A polgári kultúra és erkölcs igazi megtestesítőjét látjuk önben. Akkor akár öntől is kérdezhetném, bár nem öntől szándékoztam megkérdezni...

ELNÖK: Nem is kérdezheti tőlem. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

GYURCSÁNY FERENC (DK): ...hanem a szemben ülő képviselőktől, hogy vajon ismerik-e Emma Allent. Nem tudom, tudják-e, hogy ki ő. Ismerhetnék. A világ egyik legnagyobb átváltozó művésze, és átváltoztató művésze. Nézzék egyszer meg! Mert úgy látom, hogy nagyjából rokon szakmát űznek, látszólag politikusok, de valójában mégsem. Olyan módon maszkírozzák át magukat és saját véleményüket egyikből a másikba, amelyet egyébként, ha egy másik porondon adnának elő, akkor sokra értékelnék.

Kikéri magának a kormányfő a hazaárulás vádjára történő reagálást. Ez egy becsületbeli kérdés. Amikor azon vitatkozunk, hogy szabad-e megengedni, hogy a mi vitánk önökkel jelentheti-e a hazaárulás vádját vagy sem, akkor egy alapvető becsületbeli kérdéstről beszélünk. És nem véletlenül hivatkoztam erre a bizonyos átváltozó művészre. Talán, ha rövid az emlékezetük, 2003-ban a mai kormányfő, az akkor ellenzéki pártvezető nemcsak hogy támogatta, hanem kezdeményezte akkor a magyar kormányt elítélő állásfoglalást a Kereszténydemokrata Internacionálé ülésén.

Amikor ebben a Házban megkérdezték - nem vádolták, csak kérdezték -, hogy mit gondol, ez nem hazaárulás-e, akkor mit mondott az ellenzéki vezető? Azt mondta, hogy minden emberi jogi ügy nemzetközi ügy, minden ezzel ellentétes gondolkodás húsz évvel ezelőtti, amire ő még jól emlékszik - ezek szerint azóta elfelejtette.

Nem megsértődni, nem hazaárulónak kell tekinteni azokat, akik felteszik a kérdést, őszintén szólva, kinek van akkor igaza. A 2003-as akkori ellenzéki vezetőnek, aki azt mondta, és kezdeményezte, hogy nemzetközi intézmény lépjen fel Magyarországgal szemben, vagy most annak, aki azt mondja, hogy igen, akkor végső soron ez hazaárulás? Itt valami mégiscsak nincs rendben. Nehogy azt mondják, hogy ez egy konzekvens magatartás. Nehogy azt mondják, hogy az egy konzekvens magatartás, amikor azt írja az önök európai programja, hogy az Európai Unió nem habozhat, amikor arról van szó, hogy egyes kormányok megsértik az Unió által vallott értékeket, legyen szíves ember, polgári vagy kisebbségi jogokról; dolgozzunk ki eljárásokat, hogy ilyen esetben senki se bújhasson a be nem avatkozás nemzetközi jogelvé mögé. Ezt követelték önök. Idéztem a programjuktól. Most ezt teszi, a követelésnek megfelelően véleményt mond önökről az Európai Parlament. Akkor minek a megsértődés?

Ami pedig a legutóbbi kijelentést illeti, hogy mi jobban utáljuk önöket, mint amennyire szeretjük hazánkat, ez egy régi politikai bonmot, azt kell mondanom, hogy nem így van. Mi, őszintén szólva, nem barátkozunk önökkel, ez nem szeretet meg utálat kérdése. Mi megvetjük azt, amit önök csinálnak, ez a helyzet. Ebben nincsen érzelem, nem értünk vele egyet. Mélyen nem értünk vele egyet. Ha jól emlékszem, önök vádolnak bennünket hazánk utálatával. Akkor nem kell megsértődni Harrach frakcióvezető úrnak, hogy azt mondom, hogy van itt egy tudathasadás. Ha én mást mondok, mint önök, mást képviselek a határon túliak szavazati jogával kapcsolatban, mást gondolok a médiaszabadságról, a sztrájkjogról, akkor én hazaáruló vagyok?

Hölgyeim és uraim, nem ez a helyzet. Az a helyzet, hogy alapvetően mást gondolunk Európáról. Igen, mi egy erős Európát akarunk; önök egy laza Európát. De miért vannak megsértődve? Nem normális ez a vita? Nem normális az a vita, hogy legyen közös határvédelem? Senki nem akarja elvenni a magyar határvédelem lehetőségét és jogát. A beterveztett javaslat arról szól, hogy aki nem tudja megcsinálni, annak segítséget nyújtanak. Hát, el kellene olvasni szerintem a beterveztett javaslatokat, mert különben ez csak arról szól, hogy miközben önök bennünket hazaárulóznak, még fel vannak háborodva, hogy nahát, ez a Gyurcsány milyen szenvedélyes. Persze, hogy szenvedélyes, mert én szenvedélyesen szeretem a hazámat, önök pedig... *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját. - Taps a DK soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Önök értették, hogy mit mondott az előttem felszólaló? *(Dr. Vadai Ágnes: Nem hiszem, hogy ilyen képességgel nem sikerült felfogni!)* Mert rendkívül nehéz volt, egyetlenegy dolgot le lehetett azért szűrni, hogy itt egy nagyon komoly bevándorláspárti politikus szólalt meg, mármint aki nagyon komolyan veszi azt az ügyet, hogy a bevándorláspárti álláspontját nap mint nap megerősítse, nap mint nap közölje akár az Országgyűlésben, akár a tegnapi tüntetés során, akár bármilyen közösségi szinten. Persze, evvel újat nem mondott Gyurcsány Ferenc, és a felszólalásának a címét - 2018 ősze - így határozta meg, de azért beszélhetett volna arról is, hogy mi volt 2004 telén, mondjuk, december 5-én, mikor ő volt a miniszterelnök, akkor milyen uszító beszédet tartott, itt egyébként 13, itt bent a parlamentben 13 határon túli magyar *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* csoport előtt.

Beszélhetett volna arról is, hogy mi történt 2006 őszén. Éppen 12 éve, 12 éve jelent meg az őszi beszéd, ahol bevallotta az akkori miniszterelnök, hogy meghamisították az országjelentést, pontosan azért,

hogy megnyerhessék a 2006-os választásokat. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem így van, nem így van!)* Hazudtak éjjel, nappal, reggel, este, délben, és ő ebbe majdnem beledöglött, még ezt is közölte az emberekkel. Majd egy hónap múlva, mikor az emberek jogosan felháborodtak ezen a beszéden, és ennek hangot adtak, akkor elzárták a Kossuth teret a magyar emberek elől, a magyar Parlament előtti teret kerítéssel. *(Dr. Vadai Ágnes: Mert pócegödrot csináltak belőle a szövetségeseitek!)* Viszont, amikor a kerítést mások ostromolták, a magyar kerítést 2015 szeptemberében, szintén ősszel, akkor pedig úgy nyilatkozott, hogy a békés tüntetőkre a magyar rendőrség támadt rá. *(Gréczy Zsolt: Mert éleslőszert akartatok használni!)* Ezeket a képeket egyébként láthattuk, hiszen most volt ennek éppen a harmadik évfordulója.

Tehát nem igazán látjuk, hogy Gyurcsány Ferenc mit szeretne, mit akart ma mondani, miért szólalt föl kétszer. Ma már másodszor elmondta azt az álláspontját, amiben határozottan *(Dr. Vadai Ágnes: Ez már nem a mi gondunk, valóban az oktatási rendszer problémája: szövegértési gondok vannak.)* kiáll az Európai Unió bürokratái, kiáll azok mellett, akik Magyarországtól jogokat akarnak elvonni. Most ugye, legutóbb az a bejelentés született meg az Európai Unióban, hogy a magyar határőrizetet egész egyszerűen ki kell venni a magyarok kezéből, mert mi magyarok meg tudtuk állítani Európa és Magyarország határainál az illegális bevándorlókat. *(Dr. Vadai Ágnes: Ez nem így van, elnök úr, hazudik folyamatosan!)* Hallottuk ezt a szöveget már 2015-ben is, amikor Magyarországot több mint 400 ezer illegális bevándorló árasztotta el, és akkor meg kellett hozni azokat a döntéseket, amelyek egy jogi, műszaki határzárhoz vezetnek, ahol egyébként a magyar rendőrök és a magyar katonák tisztességesen helytálltak, és meg tudtuk állítani, bebizonyítottuk, hogy szárazföldön megállítható a migráció.

Később természetesen Olaszország is bebizonyította, hogy nemcsak szárazföldön, hanem a tengeren is megállítható az az Afrikából, Ázsiából ránk mért csapás, amit a migráció, illetve ennek az illegális változata jelent. Ez itt a probléma, ez a probléma velünk. Ezért nincsenek... - amikor Gyurcsány Ferenc arról beszél, hogy Magyarországon nincsenek migránsok, itt nem tudom, valaki valami számot is bemondott, hogy néhány tíz ember jön Magyarországra, akkor az annak már a következménye. Hiszen azt az útvonalat, ahol lezártuk a határt, azt nem kell már többet választani, nem lehet, mert az oltárián kockázatos, ezért tolodott át például először Olaszország irányába, majd most, hogy az olaszok is zártak, Spanyolország irányába.

Én azt gondolom, hogy Gyurcsány Ferenc beszéde is már a 2019-es májusi európai parlamenti választásokról szól. Itt világossá tette az álláspontját, világossá tette azt is, hogy ő szándékozik a teljes ellenzéknek a vezére lenni 2019 májusában. Egyértelművé tette, hogy bevándorláspárti politikát folytat, és itt az ideje mindenkinek felébredni, mert ezzel szemben a

magyarok már többször kifejezték, akár a népszavazáson, akár a konzultáción (*Arató Gergely: El sem mentek a népszavazásra.*), akár pedig legutóbb öt hónappal ezelőtt az országgyűlési választásokon, hogy ebből a politikából nem kérnek, hanem a magyar kormány bevándorlásellenes politikáját fogják támogatni.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Úgy látom, pontosan úgy hallom, hogy Vadai képviselő asszony elfáradt egy kicsit az elmúlt egy órában. (*Dr. Vadai Ágnes: El kellett volna venni a hangot az államtitkártól is!*) A fáradtságot a fegyelmettségre értettem, tehát nem az ordibálásra, mert éppen ebből szűrtem le a fáradtságra utaló jeleket.

Tordai Bence képviselő úr következik, a Párbeszéd részéről „Aktuális ügyek” címmel.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): (*„Az otthonápolás MUNKA! Lépjünk, hogy léphessenek!” feliratú fehér pólót visel.*) Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! A mai napon nemcsak a Sargentini-jelentés kapcsán kell beszélünk a Fidesz által a magyar emberek ellen elkövetett jogfosztásokról, hanem a 45 ezer családot érintő otthonápolás ügye miatt is.

A mai napon a Párbeszéd minden felszólalásában kitérünk a tartósan beteg vagy fogyatékkal élő szeretteiket otthon ápolók tarthatatlan helyzetére. Arra, hogy miközben az otthonápolást, hogy szerencsésebb országokat ne is említsünk, Romániában is munkaviszonyként ismerik el, 130 ezer forintnyi fizetéssel honorálják, addig Magyarországon legfeljebb nettó 53 ezer forinttal alázzák meg ezeket az egyébként is elképesztően nehéz helyzetben lévő családokat. De az otthonápolás ügye nemcsak az érintettekről szól, ez mindannyiunk ügye.

Mindannyiunk ügye azért is, mert együtt érzőek és szolidárisak vagyunk az otthonápolókkal, de mindannyiunk ügye azért is, mert egy kormány, egy politikai rendszer erkölcsi minőségét az mutatja meg, ahogyan a közösség legkiszolgáltatottabb tagjaival bánik, ahogyan róluk gondoskodik, illetve jelen esetben nem gondoskodik.

És ebből is pontosan látszik, hogy a Fidesz-kormány, az Orbán-rendszer erkölcsileg milyen végtelenül hitvány. Maguk nemhogy az út szélén hagyják honfitársaink tömegeit, de az árokba is rúgják őket. Nem adnak segítséget azoknak, akik erre rászorulnak, és nem hagyják kibontakozni azokat, akik erre képesek lennének. Az Orbán-rendszerben a fejlődés, a gazdasági növekedés jótéteményei a felső 1 százaléknak jutnak, a 99 százalék nem vagy alig részesül a nemzeti össztermék növekményéből.

Maguk 2010 óta nem emelték a családi pótlékot, nem emelték a nyugdíjminimumot, nem emelték százezernyi közalkalmazott bérét, emelték viszont a kis- és közepes keresetűek adóját az adójóváírás eltörlésével. És akkor kinek kedvezett az Orbán-kormány az elmúlt nyolc évben? A nagyvállalatoknak, amelyek

19 százalékos adó helyett elméletben 9, az adókedvezményekkel együtt a gyakorlatban átlagosan 5 százalékos adót fizetnek. Az Orbán-kormány emellett a bankoknak kedvez, amelyek tavaly történelmi rekordot jelentő 700 milliárdos nyereséget termeltek a tulajdonosaiknak. Ennyit vettek ki a magyar emberek és vállalkozások zsebéből.

Az Orbán-kormány az offshore cégeknek kedvez, amelyek 30 százalékos adóját már 2011-ben eltörölte a fideszes többség. Az Orbán-kormány a fideszes oligarcháknak kedvez, akik közül csak Orbán Viktor kedvenc strómanja, Mészáros Lőrinc évente százmilliárdokkal gazdagodik a mi pénzünkéből.

Az Orbán-rendszerben a társadalom kettészakadt, a fideszes és Fidesz-közeli milliárdosok, Orbán Viktor és családja dúskálnak, míg a magyarok többségének nincs egy fillér megtakarítása sem. Százvezek nyomorognak, 2,5 millióan élnek lakásszegénységben, 120 ezer család retteg a kilakoltatástól, a gyerekes családok 42 százaléka létminimum alatti jövedelemből, a nyugdíjasok fele 100 ezer forintnál kevesebb nyugdíjból tengődik.

De a dolgozók többsége sem visz haza többet havi 150 ezer forintnál. A családok évében, 2018-ban 1,2 millió gyerek számára nem biztosított a társadalmi minimum, és 300 ezren közülük tanszerek nélkül vágnak neki a tanévnek.

A miniszterelnök lánya által villantott karóra 12 millió forintos ára egy halmozottan sérült gyermekét egyedül nevelő édesanya 13 évnyi jövedelmével egyezik meg. Ezért mondja azt a Párbeszéd, hogy radikális átalakításra van szükség, a felső 1 százalék érdekei helyett végre a 99 százalékat kell képviselni. Be kell vezetni az alapjövedelmet, amivel polgártársaink háromnegyede egyetért, és el kell kezdeni végre orvosolni a legsúlyosabb társadalmi és emberi válságokat, a szociális válságot, a lakhatási válságot, az egészségügy válságát, az oktatás válságát, a kultúra válságát, a jövedelmi válságot.

Üzenem a fideszes padsorokba: a közpénzeket nem ellopni kell, hanem odaadni az embereknek; odaadni most például az otthon ápolóknak, támogatni a Párbeszéd, az MSZP és a többi ellenzéki párt indítványát, amely ezt a 6-8 milliárd forintot átcsoportosítani javasolja a költségvetésben.

(14.50)

Odaadni tehát az otthonápolóknak ezt az emelést, hiszen az igényeikkel a társadalom többsége egyetért. De egyetért egyébként a tíz évvel ezelőtti Fidesz is, és nyilvánvalóan egyetért Mátrai Márta is, aki most is itt ül, és tíz évvel ezelőtt még maga kezdeményezte ugyanezt, hogy ismerjék el munkaként az otthonápolást. Nagyon kíváncsi vagyok, hogy kormánypartói képviselőtársaim vajon megtalálják-e az emberiséget magukban, és megtalálják-e a jó szándékot a kormány politikájában. Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha volt olyan kormányzat, amelyik minden pénzügyi vagy politikai hatalmassággal szembe mert szállni az emberek érdekében, pontosan azért, hogy akik nehéz helyzetbe kerülnek, vagy azért, mert keveset keresnek, vagy azért, mert sokan a nagycsaláddal együtt a szegénységet is vállalták 2010 előtt, vagy azért, mert a bankok akarnak rajtuk nyereszkedni, akkor ez a Fidesz-KDNP-kormány volt. Az elmúlt időszakban az önök padosoraiból hányszor hallottuk azt, hogy ha ilyen radikálisan megemeli a kormány a minimálbért, akkor az mekkora csapás lesz a magyar cégek számára!

S igen, radikálisan megemeltük a minimálbért, mert 73 ezer forintról 138 ezer forintra emeltük, és a szakképzett-minimálbért is a duplájára emeltük. Tettük ezt úgy, hogy egységes ellenzéki kórus hangzott, hogy ez egy hibás lépés, mert a magyar gazdaság számára ez óriási visszalépés lesz, és cégek tömegei fognak bedőlni.

Nem dőltek be, csak a multik végre elkezdtek rendesen megfizetni a magyar munkaerőt, végre elkezdtek rendes bért fizetni. Ez magával hozta a többi bér emelkedését is, és így elmondhatjuk, hogy most már több mint 51 százalékkal többet keresnek átlagosan a magyar emberek, mint kerestek 2010-ben; másfélszeresére nőtt az átlagbér Magyarországon.

Ebben része volt annak, hogy először elindítottuk a béremelést a pedagógusoknál, aztán folytattuk az ápolóknál, az orvosoknál, a rendvédelmi dolgozóknál, a járási hivatalokban dolgozóknál, a kulturális intézményekben dolgozóknál, és még folytathatnám. S mindemellett bevezettük a családi típusú adózást, amely a családoknál hagyja a jövedelem egyre nagyobb részét. Ha megnézi, hogy évről évre mennyi az a havi összeg, amely a családoknál marad és nem vonjuk el adóként, akkor azt látja, hogy 20 ezer forint környékéről szépen bőven 25 ezer forint fölé emelkedik ez az összeg havonta, pontosan azért, mert egyre többen is tudják igénybe venni, és egyre magasabb fizetés után tudják az adókedvezményeket igénybe venni.

S amikor kellett konfliktust vállalni a bankokkal a devizahitelek kapcsán, megtette Magyarország, és olyan árfolyamgátat vezetett be, olyan végtörlesztési lehetőségeket vezetett be, amelyek ellen a bankok kézzel-lábbal tiltakoztak, ennek ellenére azt mondta a magyar kormány, hogy ezeket a jogszabályokat elfogadja, és a magyar emberek otthonait, lakásait megvédi. Emlékszik ön is ezekre a vitákra. Az ellenzék ritkán támogatta ezekben az esetekben a kormány álláspontját.

Ez ügyben hadd idézzem önnek az Eurostat kimutatását; szeretik önök a brüsszeli statisztikákat.

Ennek köszönhető, hogy 2010 után egy pozitív folyamat indult el, és azok száma, akiknek hiteltörlesztéssel vagy lakhatással kapcsolatos hátraléka van, az Eurostat által validált számok szerint 1 millió 89 ezerre csökkent. Ennyivel kevesebb embernek van már szociális, lakhatási problémája. Vagy a rezsiszűkítésnek köszönhetően, amelyet önök szintén elleneztek, hogy be fog dőlni a teljes magyar közszolgálati rendszer, de igazából csak külföldi tulajdonú cégek luxusprofitját védték önök az ellenzéki sorokból, nos, a lakás megfelelő fűtésének problémájával már 766 ezerrel kevesebb magyar háztartás küszködik.

Ha azt nézzük, hogy anyagi okokból valakinek nincs autója, nos, közel 600 ezerrel kevesebb olyan ember van, aki nem engedheti meg magának, hogy autója legyen. Hogy mennyien mehetnek el évente legalább egyhetes üdülésre: szintén mondom - hogy egy Eurostat által validált adatot idézzek önöknek -, közel 2 millió embernek most már nem jelent ez problémát, 2 millióval többen tudnak elmenni évente egy hétre nyaralni. Nem nyílik tehát ez az olló, tisztelt képviselő úr, hanem éppen hogy záródik.

Hiszen ha ön is megnézi, hogy milyen a legmagasabb és legalacsonyabb ötöd jövedelmek közötti különbség, ön arról beszélt, hogy kevesebb... - megtisztelné, ha figyelne rám. Nos, azt mondta, hogy egyre nő a különbség és Magyarországon szembeötlően nagy a különbség a gazdagok és a szegények között, de ha megnézi szintén az önök által nagyon kedvelt európai kimutatásokat, akkor azt látja, hogy az EU-átlag 5,2-szeres jövedelemkülönbség, a magyar pedig 4,3-as. Kisebb Magyarországon a jövedelmi különbség a sokat és keveset keresők között. S mondhatnám még, hogy több mint 750 ezer emberrel többen tudnak dolgozni, és még számtalan szociális példát is tudok mondani.

Azért tértem ki kevésbé az ápolási díjra, mert ön egy interpellációt is benyújtott ezzel kapcsolatban. De azért elmondanám, hogy azzal szemben, ami 2010 előtt éveken keresztül volt tapasztalható, hogy egy fillérrel sem nőtt az ápolási díj összege, mi igyekeztünk erre több és több forrást biztosítani, éppen ezért bevezettünk egy új kategóriát is, a kiemelt ápolási díjat. Aki tehát emelt ápolási díjat kapott 2010 környékén, az 37 050 forint volt, ehhez képest most 58 680 forintot kap, ami 63 százalékkal magasabb. Valóban kevesebb, mint amennyit szeretnénk nekik adni, ezért ön is olvashatta a hírekben, hogy hány szervezettel egyeztettünk a nyár folyamán a további emelésekről, és az interpellációs válaszban majd kitérek arra, hogy mire fognak valószínűleg ezekben jutni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, Juhász Hajnalka következők: „Magyarország segít, hiteles válasz az illegális migráció megállítására” címmel. Képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan Alaptörvényünk Nemzeti Hitvallása kimondja, büszkék vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte a magyar államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette. Idestova 450 év óta, az 1568-as tordai országgyűlés óta biztosítjuk a vallásszabadságot. Ahogyan Alaptörvényünk fogalmaz, a kereszténység nemzetmegtartó szerepét becsüljük, és országunk különböző vallási hagyományait is.

Az Európára nehezedő illegális migráció veszélyét elsőként ismerte fel a magyar kormány, és konsekvensen, kezdetől fogva kiállt az ország határainak védelméért, valamint az európai keresztény kultúra megvédéséért. Az Európára nehezedő migrációs nyomás kezelésére eddig az Európai Parlament részéről kizárólag olyan javaslatok vetődtek fel, mint például a kötelező betelepítési kvóta, amely a magyar kormány számára elfogadhatatlan, és amely megsemmisítő lenne az európai keresztény kultúra számára.

Magyarország Kormánya ezektől eltérő módon kívánja orvosolni a migrációs kihívásokat. A kormány által támogatott helyben történő segítség politikája azt jelenti, hogy a segítséget visszük oda, és nem a bajt hozzuk ide. Ez a leghitelesebb válasz, amely ma az illegális migráció megoldására adható Európában. A világon elsőként és ez idáig egyedüli kormányként emeltük államtitkársági szintre az üldözött keresztények megsegítésének ügyét, ezzel is tovább erősítve a keresztény közösségek védelmét és segítségét a válság régiókban.

A magyar kormány 2017-ben hozta létre a Hungary Helps, Magyarország segít programot. A program létrejöttének célja, hogy bemutassa Magyarország nemzetközi humanitárius segítségnyújtását, támogatási és fejlesztési politikájának láthatóságát, és egységes arculattal jelenítse meg azt. Magyarország lakosságának nagyságának és gazdasági teherbíró képességéhez mérten a program keretében aktívan vesz részt a migrációs válság kezelésében. Az alapvető humanitárius cél lehetővé tenné a világ válságrégióiban, azaz a migrációs forrásövezetekben élő emberek számára a helyben maradási. Célja a világban létező szegénység és a globális egyenlőtlenségek csökkentése, külön figyelmet szentelve az üldözött keresztény közösségekre.

A migrációs válság kezelésének egyik fontos eszköze a fejlesztési együttműködés keretében megvalósuló programok, amelyekben keresztül a nemzetközi közösség olyan életfeltételeket teremthet a kibocsátó országokban, hogy az emberek millióinak ne kelljen arra kényszerülniük, hogy elhagyják az országukat. A Magyar Országgyűlés 2016-ban a keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népiirtás elítélését határozatban fejezte ki. Elfogadhatatlan, hogy emberek azért veszítik el életüket, mert hitükhöz hívek maradtak, vagy nem értenek egyet egy terrorszervezet ideológiájával. Az önmagát Iszlám Államnak nevező, vala-

mint más terrorszervezetek és egyes milíciák által elkövetett atrocitások népiirtásnak, emberiség elleni és háborús bűncselekménynek minősülnek.

A Hungary Helps, „Magyarország segít” programnak köszönhetően valósult meg például az iraki erbíli Szűz Mária általános iskola építésének támogatása. Az ott élő, illetve az iszlamista támadások elől idemenekült keresztény gyermekek oktatásának biztosításához szükségessé vált egy iskolaépület felépítése is.

(15.00)

2016-ban a magyar katolikus egyház gyűjtését, ami 80 millió forint volt, a magyar állam 120 millió forinttal egészítette ki, és így Erbílben megkezdődött az iskola építése. 2017-ben az iskola meg is kezdte működését. A városban lévő Szent József Kórház gyógyszerkészletei 2017 májusára teljesen kimerültek. Az intézmény féléves gyógyszerellátásához szükséges forrás biztosításáról akkor, ami 150 millió forint volt, Balog Zoltán miniszter úr és Bashar Matti Warda káld katolikus érsek 2017-ben aláírta a megállapodást, ezzel is elősegítve az iraki keresztény kultúra megmaradását.

Minden nemzetközi támadás és zsarolás ellenére a keresztény kultúra megvédése Szent István-i örökségünk és kötelezettségünk. Ez az egy igazi út, amelyet őseink hagyományoztak ránk, ez az örökségünk, amit meg kell védenünk. Ahogyan Teréz anya mondta, úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben, de a nélkül a csepp nélkül sekélyebb volna a tenger. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Orbán Balázs államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a kérdését, amivel egy rendkívül fontos problémára és projektre ráirányította a figyelmet. Szeretném önöknek röviden összefoglalni azt a humanitárius alapelvet, amelyet a magyar kormány és Magyarország, sajnos azt kell mondanom, szinte egyedülálló módon magáénak vall. Ez az alapelv úgy hangzik, hogy a segítséget kell odavinni, és nem a bajt kell idehozni.

Ezen alapelv köré három célkitűzést csoportosíthatunk. Az egyik: van egy humanitárius célkitűzésünk, amely úgy néz ki, hogy a világ válságrégióiban élő emberek számára helyben maradási és hazatérési biztosítsunk, és e tekintetben különös figyelemmel vagyunk az üldözött keresztény közösségekre. Van egy külpolitikai célunk is, amely nagyjából úgy foglalható össze, hogy az Európába irányuló, elsősorban illegális migráció és az azt támogató politika helyett al-

ternatívaként a helyben történő segítségnyújtást propagáljuk, és erre próbáljuk fölhívni a nemzetközi közösség figyelmét, ebben próbálunk változásokat elérni.

A harmadik célkitűzésünk pedig az identitással összefüggő kérdés. Itt, azt gondolom, a legfontosabb és a legkézenfekvőbb az Alaptörvény, a keresztény kultúra védelmére vonatkozó kötelességünkre felhívni a figyelmet. Ennek alapján a keresztény kultúra támogatása a világ számos országában és válságrégiójában is kiemelt feladata kellene legyen a nyugati keresztény világnak. Jelen pillanatban a keresztény közösség a legüldözöttebb vallási közösség a világban.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ezen alapelv és az ebből kibontott három célkitűzés tulajdonképpen valamivel szemben is meghatározható. Ugye, jelen pillanatban a nemzetközi humanitárius segélyezési politika nem bilaterális, hanem multilaterális alapú. Ez azt jelenti, hogy a fejlett világ országai dollármilliókat öntenek nemzetközi segélyezési projektekbe, nemzetközi konzorciumokba, aminek a hatékonysága és fókuszaltsága finoman szólva is erősen kétséges. Magyarország Kormánya úgy gondolja, hogy ezt a típusú segélyezési politikát fel kell függeszteni, és a nemzetközi közösségnek egy bilaterális alapú, valódi, hatékony és eredményes fejlesztéspolitikai irányba kellene elfordulni. Mi ezt is próbáljuk támogatni azzal a programmal, amit elindítottunk.

Azt gondoljuk, hogy ezek a fejlesztéspolitikai, segélyezéspolitikai projektek azért futnak zsákutcába, mert hiányzik belőlük a személyes kapcsolat, mert nem szólnak másról, mint az évtizedek alatt kialakult nemzetközi intézményrendszer fenntartásáról, létezésének legitimálásáról, magának az intézményrendszernek a megerősítéséről. Tehát a fejlesztési projektek, humanitárius segítségnyújtási projektek elsősorban nem azoknak szólnak, akik miatt vannak, hanem azoknak szólnak, akiknek a feladatuk lenne ezt végrehajtani. Ez egy olyan gyakorlat, amit megítélésünk szerint meg kell szüntetni, Magyarország Kormánya pedig programadó és programalkotó szeretne lenni e tekintetben.

Az üldözött keresztény közösségeknek nyújtott támogatások eddig összesen 35 ezer főt érintettek, 8700 család visszatérését, illetőleg helyben maradását tudtuk eddig segíteni ilyen bilaterális, nemzetközi partnerek igénybevétele nélküli csatornákon keresztül. A segítségnyújtás elsősorban a Közel-Keletre és a szubszaharai régióra összpontosul, ráadásul olyan válságrégiókba, ahová más projektek nem érnek el. Erről nekem személyesen volt szerencsém meggyőződni mind Irakban, mind Nigériában, ahol iskolát építettünk, ahol lakóházakat állítottunk helyre, ahol oktatási és humanitárius projekteket finanszíroztunk, sőt energetikai korszerűsítési projekteket is indítottunk.

Végül, de nem utolsósorban felhívnam a figyelmet az ösztöndíjprogramunkra, amelyet fiatal, üldözött keresztények számára indítottunk el, és ami példaértékű a világban. Azt gondoljuk, ez egy rendkívül fontos, nemzetstratégiai szempontból is rendkívül fontos és rendkívül sikeres projekt, ami, jól figyelve a nemzetközi folyamatokat, egyre több kormány és egyre több potenciális szövetséges érdeklődését kelti fel. Ebből következően döntött úgy a magyar kormány, hogy megemeli ezt a projektet, és a következő időszaktól kezdve államtitkárság keretében foglalkozik a Miniszterelnökségen belül ezzel a kérdéskörrel, és azt reméljük, hogy az ezzel összefüggő erőfeszítéseinket fokozni tudjuk. Ebben kérem az önök és az egész Országgyűlés támogatását.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Merre tovább Magyarország?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor a választások után arról beszélt, hogy 2030-ig tervez miniszterelnökként, és hogy addigra Magyarországot az Unió öt legélhetőbb államának egyikévé teszi. Hangzatos kijelentés, de azt már tudjuk, hogy az ilyen kijelentések nem sokat érnek. A rendszerváltás utáni politikai elit azt ígérte a magyar népnek, hogy rövid időn belül olyan életszínvonalon élünk, mint a sógorok. Ebből azonban semmi sem lett, sőt, a leszakadásunk folyamatosan nő.

Egyébként is, ha a miniszterelnök 2030-ig tervez, akkor nem elegendő azt mondani, hogy „folytatjuk”. A kormánynak legalább most be kellene mutatni a 2030-ig szóló tervét, amelyben értékelik, hogy melyek a mai Magyarország legnagyobb társadalmi, gazdasági és környezetpolitikai kihívásai, figyelemmel a globális kihívásokra, és ismerteti, hogy ezekre a kihívásokra a kormány milyen válaszokat, megoldásokat tervez. De nemhogy 2030-ig, még az elkövetkezendő négy évre sincs ilyen terve a kormánynak. Ez pedig azt jelenti, hogy a kormány továbbra is ad hoc módon kormányoz, leginkább a multinacionális tőkét kiszolgálva.

Tisztelt Ház! Nem fenntartható az az ország, amit lassan félmillió ember hagy el, lassan egy teljes generáció hiányzik az országból. De itt nemcsak a fiatalokról van szó, az ápolóktól kezdve a buszsofőrökön át egészen a pincérekig mindenki menekül az országból. És ez nem csak valami tőlünk független globális folyamat. A kormány gazdaságpolitikájának ebben óriási szerepe van. A Fidesz gazdaságpolitikája a külföldi nagyvállalatokra épít, ezért tudatosan sok éven át nagyon alacsonyan tartotta a hazai béreket, és most csodálkoznak, hogy a gazdaság minden

egyes szektorában munkaerőhiány van, mert az emberek elmennek.

Pedig nincs min csodálkozni. Ez az elhibázott, rövidlátó gazdaságpolitika következménye. Ennek a gazdaságpolitikának nemcsak az a következménye, hogy az emberek külföldön keresik a megélhetést, hanem kialakult egy óriási függés a külföldi tőkétől, amit még tovább súlyosbít, hogy az ipar teljesítménye gyakorlatilag az autópártól, a járműgyártásról függ. A magyar gazdasági növekedés labilis lábakon áll. Egy gazdasági válság Magyarországot, a magyar embereket súlyos helyzetbe sodorhatja, különösen akkor, amikor a magyar háztartások harmada él a létminimum alatt.

Márpedig nincs félig sikeres ország, nem lehet olyan politika eredményes, ahol az eredményekből csak kevesek részesülnek. Márpedig úgy nehéz az Unió legélhetőbb tagállamává válni, hogy a 7 magyar régióból 4 az Unió legszegényebb 20 régiója közé tartozik. Ha tovább folytatódik a társadalom szétszakadása, annak hosszú távon minden egyes magyar állampolgár a vesztese lesz.

(15.10)

Magyarország csak akkor lehet sikeres, ha nem lebontjuk, hanem építjük és erősítjük a társadalmi kohéziót.

Az okosforradalom időszaka elkezdődött, a digitalizáció és a hálózatok korába értünk. A negyedik ipari forradalom arról szól, hogy a fizikai gépek és tárgyak egy információs hálózatba kapcsolódnak, a realgazdaság egyetlen hatalmas intelligens információs rendszerbe integrálódik. Óriási kihívás ez az oktatás számára. Ahelyett, hogy az oktatási rendszerünkbe fektetnénk, a kormány tovább folytatja az oktatás szétverését.

Egy másik nagy kihívás a magyar társadalom egészségi állapotának folyamatos romlása. Egy egészségében és oktatási színvonalában romló társadalom nem lesz képes semmilyen felzárkózásra, magas hozzáadott érték megtermelésére. És nemcsak a kormány fenntarthatatlan társadalom- és gazdaságpolitikája miatt nincs esélyünk arra, hogy 2030-ra az Unió öt leginkább élhető országai közé tartozzunk, hanem azért sem, mert a kormány számára nem létezik a környezetpolitika, szétverte annak intézményrendszerét. A kormány nincs tisztában azzal, hogy a természeti erőforrások, a biológiai sokféleség megőrzése a gazdaság fejlődésének alapja, és az egészséges környezet pedig feltétele az emberek egészségének.

Márpedig a környezetpolitika szempontrendszerének integrálása a társadalom- és gazdaságpolitikába alapvető kérdés, enélkül fenntartható fejlődésről, fenntarthatóságról nem beszélhetünk és élhető országról sem.

Itt az ideje, hogy szembenézzenek azzal a ténnyel, hogy Magyarország fenntarthatatlan pályán halad. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Ön a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem először szembesülünk azzal a ténnyel ebben a parlamentben, hogy az LMP-t, és talán azt lehet mondani, az ellenzék többségét a tények zavarják a legjobban, mintha nem a mai Magyarországon élnének, mintha nem olvasnának újságot, vagy éppen nem beszélgetnének emberekkel, és nem tudnák, hogy az ország 2010 óta - akkor, amikor az önök, hogy ne használjam az „elvtársai” szót, eszmetársai vagy rokongondolatokat, politikai eszméket valló képviselőtársai kormányoztak, mondjuk, 2002 és 2010 között. Itt olyan tények hangzottak el a képviselő asszony szájából, amelyek nem tények, akár idézőjelbe is tehetnénk azokat a mondatokat, amelyeket elmondott; éppen azért tehetnénk idézőjelbe, mert köze nincs egyik mondatnak, egyik megfogalmazott gondolatnak sem a valósághoz.

A napokban, az elmúlt hónapokban többször kerültek elő olyan kimutatások, ha másról nem is beszélünk, hogy például a külföldön munkát vállalók, nem elvándorlók, külföldön munkát vállalók száma már csökkent az elmúlt időszakban, többen jönnek vissza Magyarországra dolgozni, mint akik kipróbálják magukat egy külföldi munkahelyen, tehát a trend, a tendencia megfordult.

Nem multinacionális cégekre épít a magyar gazdaság, a magyar kormány - ellentétben önökkel, pontosabban a szocialista-liberális kormányzat időszakával -, hanem nagyon nagy hangsúlyt fektetünk a magyar kis- és középvállalkozások támogatására, éppen azért, hogy a legtöbb munkavállalót foglalkoztató cégek meg tudják tartani a munkavállalóikat, sőt fejlődni tudjanak.

Többek között azért, hogy ezt tudjuk támogatni, és felismertük azt, hogy mennyire nagy szükség van az új technikák bevezetésére, a technológiaváltásra, az innovációra, jött létre az a minisztérium, amelynek a képviselőként én most válaszolok az ön kérdésére, az Innovációs és Technológiai Minisztérium, amelyről talán azt lehet mondani, hogy úttörő módon Európában is elsőként alakult meg, arra koncentrálva, ami a jövőt illeti: a technológiaváltásra, az új technikák bevezetésére, egyáltalán az innováció fontosságára. Talán azt lehet mondani, hogy Európa Amerika és Távol-Kelet viszonylatában egy kicsit lemaradt, és ahhoz, hogy versenyképes legyen, ezeket a lépéseket meg kell tenni.

De hogy miben tévedett ön? Csak hasonlítsuk össze, és már számtalanszor elhangzottak azok a számok, amelyeket én most fel fogok hozni. Miben téved ön, és miben tévednek azok az ellenzéki képviselők, akik a béremelés, a foglalkoztatás területén számonkérnek bármit is a mostani kormánytól, a mai polgári

kormánytól? Tisztelt Képviselő Asszony! Akkor, amikor béremelkedést kér számon rajtunk, miért nem kérdezi meg a volt kormányzó pártokat, a szocialistákat és azokat a liberálisokat, akik a legközelebb állnak önökhöz, hogy mit csináltak 2002 és 2010 között? Ugyanis volt olyan év, amikor reálértékben csökkentek ebben az időszakban a bérek. 2010 óta, amióta a magyar gazdaságot a szociálliberális kormányzás elhibázott gazdaságpolitikája miatt ki kellett rángatni a gödörből, 2010 óta közel 40 százalékkal növekedtek Magyarországon a reálbérek, közel 40 százalékkal növekedtek a reálbérek, a minimálbér és a garantált bérminimum közel duplájára emelkedett, aminek a hatására az egyéb bérkategóriákban is azt a bizonyos közel 40 százalékos reálbér-emelkedést el lehetett érni.

És a foglalkoztatás területén mintha nem figyelte volna a miniszterelnök úr felszólalását. Közel 800 ezerrel dolgoznak ma többen Magyarországon, mint 2010-ben. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: 500 ezren külföldön!)* A képviselőtársunk, aki annak idején annak a pártnak a szekerét tolta, amelyik okozta a gazdasági válságot többek között Magyarországon, a bérek stagnálását és a foglalkoztatás csökkenését, azt mondta, hogy 500 ezren vannak külföldön. Nincsenek annyian, képviselő úr, rosszul ismeri a számokat, az ötöst meg a hármast, sok más számot összekever. Közel sincs ennyi ember kint Magyarországról külföldön.

Azt viszont el kell mondani, és jó lenne, ha ezt is tudomásul vennék, egyszer észrevennék és elismernék, hogy például a munkanélküliség közel 12 százalékos szintről 4 százalék alá csökkent mára Magyarországon, a 2010-es 12 százalékról 4 százalék alá csökkent. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ez a harmadik legalacsonyabb szint az Európai Unióban. Ezek az eredmények azok, amelyeket önök nem vesznek tudomásul *(Az elnök ismét csenget.)*, és amelyeket ez a kormányzat ért el közösen a magyar polgárokkal. Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mi lehetne aktuálisabb egy olyan napon, ahol a miniszterelnök alkotmányos hagyományainkból adódó kötelezettségeinek eleget téve megörvendeztetett minket azzal, hogy beavat abba, hogy a következő időszakban milyen fontos politikai kérdések lesznek Magyarországon, illetve hogy mi történt a nyári szünetben. Bár teszem hozzá, azért Orbán Viktor szájából az „alkotmányos hagyományaink” kifejezés enyhén megmosolyogtató, talán sokak számára inkább sírásra készítő.

Megtudhattuk Orbán Viktortól, hogy az új gazdasági mechanizmus kilencedik évében minden szipi-

szupi ebben az országban, mindenki boldog, mindenkinek munkája van, jól él, és minden rendben van, a munkaalapú gazdaság dübörög, és mint ahogy mondta, 4,5 millió magyar dolgozik, csak elfelejtette hozzátenni a miniszterelnök úr, hogy vajon melyik országban.

És bár a viszonyválaszában kitért arra, hogy ő mennyire kiáll és megvédi az egyébként határon túl dolgozó, most már inkább a millióhoz, mint a félmillióhoz közelítő honfitársunkat, azért ez a megszólalása kifejezetten cinikus és sértő ezekre az emberekre nézve mindaddig a pontig, amíg ettől a sok százezer magyar állampolgárunktól a Fidesz-frakciónak köszönhetően elvette és ma is elveszi az egyenlő szavazati jogot, azt, hogy teljes jogú állampolgárként beleszólhassanak hazájuk jövőjének eldöntésébe.

Nagyon fontos dolgokat tudhattunk meg például a felsőoktatásról. Itt külön felhívnam a figyelmüket képviselőtársaimnak, hogy a miniszterelnök véletlenül a tavalyi évihez hasonlította az idej adatokat, vagy talán nem is véletlenül, hiszen azt a pár ezer fős növekedést, amivel itt dicsekedett, kicsit lerontja az a tény, hogy 2010-hez képest viszont közel 29 ezerrel kevesebb az idej évben a beiratkozó egyetemista a felsőoktatási intézményekbe. És megtudhattuk, hála a Jóistennek, hogy mintegy 20 ezer laptopot, képzeljék el, kiosztott a kormány a középiskolákban. Szerintem sokkal boldogabb lett volna mindenki ebben a teremben és ezen kívül meg pláne, ha inkább arról számol be a miniszterelnök, hogy az a 4-5 ezer pedagógus a laptopok helyett hogyan kerül az iskolákba, és hogyan tudja a gyermekeinket tisztességgel tanítani.

Aztán rátért az európai politikára, ahol ősrizinte háttérhatalmak szeretnék az európai uniós nemzetállamokat meggyengíteni.

(15.20)

Az a helyzet, hölgyeim és uraim, hogy összeesküvők valóban Európát akarják gyengíteni, de a valódi összeesküvést nem Brüsszelből, hanem Moszkvából irányítják, és az összeesküvők legfőbb képviselője éppen Orbán Viktor és szélsőjobb oldali párttársai. Az Európai Unió, kedves képviselőtársaim, a mai napig a világ vezető katonai és gazdasági hatalma tud lenni, ha összekapaszkozik és képes a jövőjét maga irányítani. Ezt a folyamatot igyekszik megállítani, szétverni és szétzilálni nyugatról a brexit, keletről Orbán Viktor és Kaczyński, délről az új olasz csillag. Nagyon reméljük, hogy Európa felébred és látja, hogy ezt nem lehet tovább így csinálni.

Azt mondta a miniszterelnök még, hogy a legnagyobb probléma az Unióval, hogy lehetővé tennék a legális migrációt. Én nem tudtam róla, hogy Brüsszel újabb kötvényprogramot akar hazánkra kényszeríteni, és újabb tízezreket akar ellenőrizetlenül Európára és Magyarországra rákényszeríteni.

Az Európa népeit képviselő Európai Parlament kétharmados szavazással azt mondta, hogy eddig és

ne tovább, azt mondta, hogy elég volt, hiszen évekig nagyon hatékonyan hitegette, csapta be és hazudozott Orbán Viktor nyugati testvérpártjainak és a nyugat-európai politikusoknak az előző kormányokra, a kommunistákra, a különböző hazugságokra alapozva, és fedte el azt, hogy valójában mit csinál Magyarországon. De mára rájöttek, hogy Orbán Viktor nem kereszténydemokráciát, hanem kleptokráciát, azaz lopásalapú kormányzást alakított ki Magyarországon. És csak halkán kérdezném meg önöktől, hogy mire számítottak ezen a szavazáson, miután a miniszterelnök rendszeresen eljátszotta az elmúlt években, hogy kedden valamit mondott az európai uniós vezetők szemébe, majd pénteken a Kossuth rádiós lelkigyakorlatokban már annak az ellenkezőjét mondta el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Európa megtanulta a leckét a második világháború után: van olyan határ, amit tisztességes politikai és tisztességes kormány nem léphet át. Önök ezt átlépték, és európai párttársai (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), a saját kereszténydemokrata párttársai is az önök kezére csaptak, hogy álljanak le. (*Az elnök ismét csenget.*) Én azt szeretném önöktől kérni, hogy legyenek kereszténydemokraták, és akkor nem kerülnek a történelem szemétdombjára. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP és a függetlenek soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Az igazat megvallva kicsit nehéz rendet vágni abban, amit képviselő úr mondott, annyira sok témát érintett. Ami az oktatást illeti: az önök kormányzásához képest több mint 600 milliárddal költünk ma többet oktatásra, a pedagógusok bére 50 százalékkal nőtt. És ami a gazdaság állapotát, illetve a munkahelyeket illeti: 12-ről 4 százalék alá csökkent a munkanélküliség Magyarországon.

De beszélt alkotmányosságról, ha jól értettem, demokráciáról és európai ügyekről is, és ilyen értelemben reagált a miniszterelnök által elmondottakra is. Talán utalt arra is, hogy ki milyen határt lépett át. Ha már a határok átlépéséről van szó, akkor azért a demokráciához fűződő viszonyokról sokat elárul, hogy amikor a szemkilövető Gyurcsány fütyentett egyet az elmúlt napokban, tegnapra már ugrottak is, hogy közösen tüntessenek vele. (*Dr. Rétvári Bence: Ez így van.*) Azzal sütkéreztek egy színpadon, aki a békés tömegbe lőtt, kordonnal vette körül a Parlamentet, miközben a nemzetközi aggodalmároknak ehhez egy szava nem volt. Ezzel a szemkilövetővel tüntettek önök egy színpadon. Hogy másképp mondjam: amikor a szocialisták kezdik el védeni a demokráciát, abból előbb-utóbb nyolc napon túl gyógyuló sérülés lesz. Ezt láttuk 2006-ban is.

De nem csak ez a lényeg, mert tartja magát a magyar közéletben egy gondolat, mégpedig az, hogy a

baloldal időről időre ráront a saját hazájára. És ezért tartja magát ilyen makacsul ez a gondolat, mert önök időről időre bebizonyítják, hogy ez így van, legutóbb múlt héten, a Sargentini-jelentés megszavazásakor. Olyan emberek szavazták meg ezt a jelentést a baloldaltól, akik egyébként arra tettek esküt, hogy a magyar érdekeket védjék az uniós intézményekben, az Európai Parlamentben. Ehelyett megszavaztak egy Magyarországot támadó jelentést.

Nem ez az első eset arra, hogy egy ilyen szégyenteljes jelentést megszavazzanak, a Tavares-jelentés esetében utólag önök beszéltek arról, hogy maguk mondták tollba. De ez történt a Sargentini-jelentés ügyében is, ami így nem más, mint egy ideológiai jellegű koncepció vádirat. Ezért is van az, hogy valószínűleg egyetlen baloldali képviselőt sem találunk, aki elolvasta volna azt a 108 oldalas anyagot, amit a kormány állított össze, és minden sületlenséget cáfolt. Mert nem is érdekelte önöket, hogy melyek a tények, mert ezek önök számára nem számítanak.

Hadd tegyek már fel pár egyszerű kérdést. Hogyan szavazhattak meg önök egy olyan jelentést, amely szerint Magyarországon nem lehet sztrájkolni? Hogyan szavazhattak meg önök egy olyan jelentést, amely szerint paramilitáris gárdák masíroznak Magyarországon, miközben az önök kormányzása idején voltak ilyenek? Hogyan szavazhattak meg önök egy olyan jelentést, amely szerint nincsenek nyilvános vagyonynyilatkozatok Magyarországon? Hogyan szavazhattak meg önök egy ilyen dilettáns papírfecnit, amelyben annyi hazugság van, mint a jó nyári almában a kukacok?

Valószínűleg úgy, hogy magukat csak és kizárólag a színvonalatlan bosszú érdeklí, bosszú azért, mert három választáson is méretes zakóba futottak bele. De amikor így tesznek, akkor önöknek is tudniuk kell, hogy nem a kormányt támadják, hanem az egész országot. És ha szétnézünk Európában, nem nagyon látunk még olyan alakulatot, mint az önöké. De az a helyzet, hogy nem tudnak annyiszor rátámadni a saját országukra, hogy ne erősítsék azok közösségét, akik szerint ki kell állni Magyarorszáért.

Ha a Sargentini-jelentésből levonjuk az orbitális hazugságokat és a lezárt pontokat, akkor csak és kizárólag ideológiai jellegű kérdések maradnak, amelyeknek semmi köze a jogállamisághoz. És itt érkezünk el a lényegi ponthoz, a politikánkat, az önökét és a miénket ugyanis világok választják el egymástól (*Dr. Varga László: Így van!*): önök nyitott társadalmat akarnak, mi a nemzetállamok Európáját; önök megnyitnák a határokat, mi meg akarjuk védeni azokat (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*); önök a migrációra költenének többet, mi a magyar családokra szeretnénk ezt a pénzt költeni. És ez azt is jelenti, hogy nekünk Magyarország az első, maguknak pedig az, hogy hogyan tudnak igazodni a külföldi, a brüsszeli elvárásokhoz.

A botrányos hozzáállásukkal egy szívességet azért mégiscsak tettek: pár hónappal az európai választás előtt minden magyar ember jól láthatja, hogy

kire is számíthatnak az ország védelmében és kire egyáltalán nem.

A strasbourgi vitán képviselőjük, Ujhelyi István úgy fogalmazott, azt állította, hogy valaki elvette önöktől a kokárdát. Nem vette el a kokárdát senki, önök nem hordják egyáltalán. És a múlt heti események után már azt is értjük, hogy miért. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Hány udvariasan kopogtató Ahmad tartózkodik jelenleg Magyarországon?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyeim és Uraim! Ma már nagyon sok szó esett az ország biztonságáról, szuverenitásáról és a bevándorlás elleni küzdelemről, ahogy lassan két éve szinte minden egyes parlamenti napon az egyik fő tematika erről szól. Megkísérlem, hogy a következő tíz percben - a választ is beleértve természetesen a tíz percbe - egy tényeken alapuló vita vagy kérdezz-felelek zajlódjon le. Illúzióm nincs, de én azért a magam részéről szeretném néhány fontos dologra felhívni a figyelmet.

Az önök propagandája két éve arról szól, hogy csak és kizárólag a Fidesz-KDNP egyfajta XXI. századi Hunyadi Jánosként védi egyes-egyedül Magyarországot és egész Európát. Nem kevesebbet állítanak, mint ezt. Ezzel szemben a Fidesz és a Jobbik között ebben a kérdésben 2016-ra datálható egy vita, amely nem arról szól, hogy mi támogatnánk adott esetben pláne az illegális bevándorlást, hanem arról szól, hogy az az elleni fellépés minősége és jogrendszere hogyan nézzen ki. Ugye, emlékeznek rá, mi azt mondtuk, hogy se szegény, se gazdag. Önök azt mondták, hogy szegények egyáltalán nem, gazdagok viszont a letelepedési kötvények útján jöhetnek. A vita erről szólt. Mára az eltelt két év bebizonyította, hogy mindkettőben sajnós igazunk volt.

Vegyük sorra! Az első: a szegény migráns nem más, mint aki a genfi egyezmény útján jogosult arra a bizonyos oltalmazotti státuszra, és ők azok, akikről Orbán Viktor azt állította, hogy van a menekülteknek és a bevándorlóknak egy része, akik udvariasan megállnak a határnál, kopogtatnak, együttműködnek a hatóságokkal, és ha a feltételek megfelelnek, akkor különböző oltalmazotti, menekülti státuszt kapnak. Nos, egy ilyen udvariasan kopogtató az az Ahmad, akit most Ausztriában elfogtak és a magyar hatóságok nemi erőszak miatt eljárás alá vontak.

(15.30)

Ezzel az emberrel szemben egyébként Boldog István képviselőtársunk, nagyon helyesen, kiakadt vagy

véleményt formált, nevezetesen az a bizonyos gyógyszeres hormonkezelés, a kémiai kasztrálás más néven. A kérdésem csak az minőségét tekintve, hogy kedves képviselőtársam tudja-e, hányszor szavazta le ezt a javaslatot, amikor a Jobbik évekkal ezelőtt benyújtotta. *(Szilágyi György: Bizony-bizony!)*

Segítetek többször. Ez is mutatja a köztünk lévő vita lényegét, hogy más a kommunikáció és más a cselekedet.

De ugorjunk a második részre! Ezek voltak a szegény migránsok. Mi azt mondtuk, hogy gazdag se jöjjön, mert potenciális kockázatokat hordozhatnak. Nem tudhatjuk előre, de a mi meggyőződésünk szerint egy harmadik országból érkező ember esetében, főleg, ha a földgömb túloldaláról jön, nincs az a titkosszolgálat, aki százszázalékosan kizárni tudja, hogy nem fog biztonsági kockázatot jelenteni. Ezek voltak a kötvényesek.

A napokban robbant a hír, hogy az orosz hírszerzés főnökéhez köthető személyek, különböző orosz szervezett bűnözői körökhöz köthető személyek bizony-bizony letelepedési kötvényhez jutottak, és a magyar hatóságoknak most lenne feladata. Államtitkár úr, ma szó volt erről a Nemzetbiztonsági bizottságban, és abban talán egyetért velem, hogy akár az elhárításnak, akár más magyar hatóságoknak ezen személyek esetében bizony-bizony van feladata a jövőre nézve, és adott esetben arra is teszek javaslatot, hogy vizsgáljuk felül ezeknek a kötvényeseknek a biztonságikockázat-elemzését.

Visszont történt közben jó néhány olyan ügy, amely kiváltotta a politikai vitát - és itt a „vita” elég finom kifejezés. Idesorolható a Pharaon-ügy, idesorolható Zaid Naffa és sok-sok más olyan szereplő, aki egészen a kormányzat legmagasabb szintjéig jutott. Mindkét fronton tehát, akár a szegényeket vesszük, akár a gazdagokat, kijelenthető, hogy önök nem mondtak igazat, amikor azt mondták, hogy mi mindig és mindenkitől megvédjük az országot, ide senki be nem teheti a lábát, aki adott esetben akár az állampolgáraink bármely tagjára, akár nemzet szinten gazdasági vagy politikai kockázatot jelentene.

Meg tudják-e mondani, hogy hányszor szavazták le, ha már a határvédelem a mai napon ilyen fajsúlyosan szóba került, hányszor szavazták le a Jobbik azon javaslatát, hogy újra önálló határvédelem, határőrség jöjjön létre Magyarországon? Sokszor.

Ne felejtsük el, hogy önök és a szocialisták közösen szüntették meg 2008-ban az önálló magyar határőrséget! Ez most akkor egy olyan akut probléma, amit ismét felvetünk, és kérjük, hogy támogassák ezt a javaslatunkat.

Egy a lényeg: szerintem a magyar biztonság nem lehet pártpolitikai csatározások színtere, a magyar biztonság akkor a leghatékonyabb, ha konszenzuson nyugszik. Mi konszenzusra törekszünk *(Dr. Rétvári Bence: A párton belül is láthatóan!)*, de akkor a propaganda helyett beszéljünk egymással őszintén! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Abban, hogy állandóan önálló határvédelmet javasolnak, erőteljesen benne van, hogy lenézik és elvitatják a rendőrök és a honvédek elmúlt hónapokban, években tett erőfeszítéseit. *(Mirkóczki Ádám: Nem! - Rig Lajos: Nem erre való a rendőrség és a honvédség!)* Ez elfogadhatatlan.

Egy kicsit reménytelen próbálkozásnak érzem a Jobbik részéről, hogy megpróbál egy olyan párt képében tetszelegni, amely aggódik a bevándorlás miatt. Az teljes hiteltelen. Hát nem önök voltak azok, akik az egyértelmű népszavazási eredmény után nem szavazták meg az alkotmánymódosítást? *(Mirkóczki Ádám: Most mondtam el, hogy miért!)* Nem az önök elnöke mondta azt *(Szilágyi György, szótagolva: Lete-le-pe-dé-si köt-vény! Lassan mondom, hogy értsd!)*, hogy a határzár kudarc? *(Az elnök csenget.)* Nem az önök volt elnöke mondta azt, hogy el lehet gondolkodni azon, hogy egy-kétezer bevándorlót befogadunk? *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ilyet nem mondott, ez hazugság! - Mirkóczki Ádám: Ilyet nem mondott!)* Ha önökön múlt volna és azokon, akikkel összebútoroztak a választási kampányban, akkor akár több száz erőszakoló is lehetne most Magyarországon. *(Szilágyi György: Letelepedési kötvény!)*

De hogy egy aktuális dolgot is mondjak, az elmúlt napokban meg sem próbálták megvédeni Magyarországot attól a nyomásgyakorlástól, amit a Sargentini-jelentés jelent. Azért hozom ezt ide, mert ennek a jelentésnek *(Mirkóczki Ádám: Nem arról szól!)*, ha a csacsiságokat, a hazugságokat *(Szilágyi György dr. Kontrát Károlynak: Miért nem az államtitkár úr válaszol? - Mirkóczki Ádám: Szakmai választ szerettem volna!)*, a folyamatban lévő ügyeket és az ideológiai vádpontokat levesszük, akkor semmilyen más jelentősége nincs, csak az, hogy a bevándorlás ügyében irányváltásra kényszerítsen minket.

A Jobbik meg ebben az ügyben - önök sem feltelezhették, hogy ezt nem hozom fel most -, a Jobbik meg ebben az ügyben beállt a baloldali kórusba. *(Mirkóczki Ádám: Nem álltunk be!)* Felléphetek volna a Sargentini-vádirat ellen, de nem tették. A frakcióvezetőjük is pár perccel ezelőtt azt állította, hogy ebben a jelentésben voltak vállalhatatlan és igazságtalan dolgok, mégsem léptek fel ellene. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hazudsz! - Mirkóczki Ádám: Ha rajtad lenne poligráf, a mutatója... - Z. Kárpát Dániel: Ne mutogass!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy három álláspontot idézzek, nem annyira régről. Az első álláspont: hazaárulást követtek el azok a magyar európai parlamenti képviselők, akik megszavazták a Magyarországot elmarasztaló jelentést. *(Mirkóczki Ádám: Nem szavaztuk meg!)* A párt ezért kezdeményezi,

hogy a Külügyi bizottság hallgassa meg a szóban forgó képviselőket. Második álláspont: A jelentés egy kutyakomédia, ahol mindenki eljátszotta a szerepét, az európai baloldal és a hazai csatlósai is *(Z. Kárpát Dániel: Úgy jött ez nektek, mint egy falat kenyér!)*, a demokráciaféltes állandó lemezét feltéve. Amit egyébként mindig le lehet játszani. A harmadik álláspont: a hazai baloldal a nemzetközi baloldallal sunyin összejátszva támadta és kiszolgáltatta Magyarországot. Mindent megtett annak érdekében, hogy Magyarországot rossz színben tüntessék fel *(Mirkóczki Ádám: Hol van ellentmondás?)*, így akarnak a hatalom közelébe kerülni. Három álláspont.

Ez a három álláspont a Jobbik álláspontja. Az a helyzet. Nem a mostani! Na, nem a mostani, hanem abból az időből való, amikor a Tavares-jelentést elfogadták. Amely éppolyan hazugságtól hemzsegő jelentés volt, mint a mostani Sargentini-papír. És ugyanaz is volt a célja. *(Mirkóczki Ádám: Most sem támogattuk!)* És hogy mi változott azóta? *(Mirkóczki Ádám: Semmi! - Z. Kárpát Dániel: Te biztosan nem!)* A Tavares- és a Sargentini-jelentések tartalmát tekintve nem sok. Ami viszont változott, az a Jobbik, az az ön pártja. Egy nemzeti pártból olyan alakulat lett, amely teljes hasonulást végzett el a baloldallal, amely a demokráciát egyébként szemkilövetéssel értelmezte. *(Gréczy Zsolt: A teljes hasonulás az más!)* Ha az önök szavait használjuk, akkor sunyin összejátszva, a demokráciaféltes állandó lemezét feltéve, csak azért, hogy a hatalom közelébe férközzenek. Talán a brüsszeli zászlókra is hitet tennének most, feltéve, ha megtalálnák azokat a példányokat, amelyeket korábban még a kamerák előtt felgyújtottak.

Jellemző módon a Jobbik elnöke egyébként szimpán megpróbálta letagadni a Sargentini-jelentés bevándorlással kapcsolatos vonatkozásait. *(Szilágyi György: Papagáj!)* Azt mondta, hogy ez nem is erről szól. *(Szilágyi György: Miről beszélés?)* Pedig azok ott sorakoznak a jelentésben. Úgy látszik ezek után, hogy nincs az a választási zakó, nincs annyi feloszló jobbikos alapszervezet *(Mirkóczki Ádám: Csak egy kérdés: támogattuk szerinted?)*, nincs annyi kilépő tag *(Mirkóczki Ádám: Támogattuk?)*, nincs annyi belső botrány, ami meggyőzné a Jobbikot arról *(Z. Kárpát Dániel: Magatok miatt aggódj!)*, hogy nem érdemes összeállni a liberális erőkkel *(Z. Kárpát Dániel: Mitől féltek ennyire?)*, akiknek a támogatása alig *(Mirkóczki Ádám: Mondtam, hogy csak kísérlet lesz az őszinte beszéd!)*, de ha lehetőségük lenne rá, akkor még egyszer tönkretennék az országot.

Most éppen úgy, hogy kinyitnák a határokat, és nyílt társadalmat hoznának létre Magyarországon. Köszönjük, mi ebből nem kérünk, és azt gondoljuk, hogy így vannak ezzel a magyar választók is. *(Mirkóczki Ádám: Mi volt a feltett kérdés?)* Ez látszik a hétvégi választási eredményekből. Önök egy olyan helyen veszítették el a polgármesteri széket *(Mirkóczki Ádám: Büszke lehetsz a szavazóitokra!)*, amit korábban jobbikos fellegvárnak neveztek. Innen is gratulálunk, és jó munkát kívánunk a Fidesz megválasztott

polgármesterének, Szőke Zoltánnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbeiktálás a Jobbik padsoraiból: Bohóc!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Hende Csaba képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke: „A Sargentini-jelentés politikai üzenete” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az úgynevezett Sargentini-jelentés hazánk számára semmilyen veszélyt sem jelent.

Ezt azért jelenthetjük ki teljes bizonyossággal, mert erről a valótlanúságtól hemzsegő fércműről egy olyan eljárásban szavaztak az Európai Parlamentben, amelynek a végén semmilyen szankció sem lesz. Még akkor sem, ha az eljárás netán végig tudna futni a külhoni és hazai ellenfeleink által elképzelt pályán. A fenti állításom legerősebb garanciája az ezeréves lengyel-magyar barátság. Lengyel testvéreinkben történelmünk során sohasem csalódtunk és most sem fogunk. A hazánknak ártó szándék azonban már az elején zátonyra futott. A jelentést ugyanis a helyes értelmezés szerint szabályosan el sem fogadták. Szavaztak ugyan róla, de a jelentés elbukott. Elbukott, mert az Európai Unió jogi alapját képező lisszaboni szerződés 354. cikke és az Európai Parlament eljárási szabályzatának 178. cikk 3. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a szavazás során az elfogadáshoz szükséges kétharmados többséget a tartózkodó szavazatok beszámításával kellett volna elérni. Ez pedig Magyarország ellenfeleinek - pestiesen szólva - nem jött össze.

Még szerencse, hogy Európában más is tud olvasni és tudja a jogi szabályokat értelmezni. Üdvözlöm az Osztrák Köztársaság alkancellárjának, Strache úrnak a nyilvánosság előtt elmondott azonos véleményét, és köszönöm neki különösen azt, hogy Kneissl asszonyt, az osztrák külügyminisztert felkérte arra, hogy a szavazás körüli aggályokat terjessze az Európai Unió illetékes testülete elé. *(Kunhalmi Ágnes közbeszólása.)*

(15.40)

A Der Spiegel minapi számában pedig Alexander Thiele göttingeni professzor fejtette ki hasonló szakmai álláspontját. Mindez természetesen nem helyettesítheti Magyarország jogi úton való fellépését a tévesen elfogadottnak nyilvánított iromány ellen. Erre bizatom tehát hazánk kormányát.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az ügy tanulságai nagyon fontosak. Első tanulság: demokrácia csak ott van, ahol a jog uralkodik. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból, többek között Z. Kárpát Dániel: Hogy nem szakad rád a plafon! - Az elnök csenget. - Z. Kárpát Dániel: Közveszélyességből be kéne tiltani az ilyet!)* Az az Európai Parlament, amely

a saját szabályait rúgja fel, demokratikus legitimitációja és erkölcsi tekintélye utolsó morzsáit is feléli. Hiszen jogállamisági kifogásokkal úgy ítél el egy tagországot, hogy eközben maga sérti meg saját eljárásjogi szabályait.

Második tanulság: mostantól kettőzött erővel kell küzdenünk azért, ami aktuálisan ránk van bízva a közös európai ügyből. Össze kell tehát fogunk nekünk, magyaroknak azért, hogy a következő Európai Parlamentbe csak olyan képviselőket válasszunk, akik ott Magyarország javán munkálkodnak *(Dr. Vadai Ágnes: Ezért kell a DK-ra szavazni!)*, szemben némely jelenlegi európai parlamenti képviselőnkkel. Ők a Sargentini-jelentés támogatásával ismét bebizonyították, hogy pártérdekeiket hazánk érdekei elé helyezik. Nem használni, hanem ártani akartak. Bizonyára jó ideig nem lesz könnyű végigmenniük az utcán. Amit tettek, az olyan bűn, amelynek igen hosszú az árnyéka. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A tapasztalat fontos dolog. A Sargentini-jelentés körüli céció megmutatta, kiben mi lakik, kitől mit várhatnak a magyarok. A kép világos, könnyű lesz dönten.

Hajrá, Magyarország! Hajrá, magyarok! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a jogi vonatkozások mellett a jelentés tartalmáról és a jövőbeni lehetőségekről is ejtsek szót.

Az a jelentés, amit a múlt héten az Európai Parlamentben megpróbáltak keresztülnyomni, több részből áll, tartalmazott már rég lezárt ügyeket, olyan ügyeket, ahol a párbeszéd folyamatban van, tartalmazott szimpla hazugságokat és ideológiai elvárásokat is, úgyhogy ha ezeket levesszük, akkor olyan pontok maradnak, amelyek a bevándorlásról szólnak. Na, ebben az ügyben tényleg valós, érdemi és éles konfliktusunk van az Európai Bizottsággal, de nemcsak az Európai Bizottsággal, hanem - mint kiderült - az Európai Parlamenttel is. És éppen ezért érdemes megnézni, hogy mire megy ki a játék, miért akarnak minket megint irányváltásra kényszeríteni, mert azt tapasztaltuk, hogy ha ilyen típusú jelentésekkel növelik rajtunk a nyomást, akkor mindig közeleg valami, amit le akarnak nyomni a torkunkon.

Mi van tehát a csőben? Egy halom veszélyes javaslat. Ezekről szeretnék beszélni. Ha valaki azt kérdezné, hogy mi is ez, akkor négy dolgot mindenképpen említenék. 1. Legális bevándorlási útvonalakat akarnak létrehozni. 2. Újra visszakúszik a napirendre a kvóta. 3. Többet akarnak uniós szinten bevándorlásra költeni. 4. Ha ez nem lenne elég: ki akarják venni a kezünkől a határvédelem jogát.

És ha valaki azt kérdezné, hogy mi alapján állítjuk ezeket, akkor nyugodtan nézze meg az Európai Bizottság szeptember 12-én kiadott összefoglalóját, átlásfoglalását, aminek már a címe is durva: „Az Európába irányuló migrációs lehetőségek bővítése”, tehát a bevándorlás további ösztönzése. Ebben az anyagban újra szerepel a betelepítési kvóta. Ennyit arról, hogy levették a napirendről vagy nem.

Az Európai Bizottság anyaga sikeresnek ítéli meg az eddigi betelepítéseket, egy állandó áttelepítési keretre tesz javaslatot, és arra sürgeti a Parlamentet is és a Tanácsot is, hogy mihamarabb állapodjanak meg a végleges programról. A Bizottság egyébként felszólítja a tagállamokat - tényleg nézzék meg, itt van benne -, hogy működjenek együtt az afrikai országokkal, hozzanak létre kísérleti projekteket, hogy ezek a programok már 2018-tól meginduljanak. De nem állnak meg itt, mert amint azt már korábban megismertettük, az új hétéves uniós költségvetésben dupla annyit költenének migrációra, mint korábban, de nem ám a határok védelmére, hanem arra, amit ők úgy neveznek, hogy határmenedzsment, ami véletlenül sem azonos a határvédelemmel.

És itt jutunk el ahhoz a javaslathoz, ami a napokban került nyilvánosságra: azt akarják, hogy az Unió külső határain fekvő államok adják fel a határvédelmet, és ruházzák át Brüsszelre a határvédelem jogát; nem önkéntesen, hanem kötelező módon. Erre a német kancellár is ráerősített egy beszédében. Tehát olyanoknak akarják átadni a kapukulcsot, akiknek egyetlen célja van: hogy a kapu legyen nyitva. És teljesen mindegy, hogy milyen okokból vallják ezt a nézetet. Olyanoknak, akik simán elnézték, hogy az elmúlt években hárommillióan érkeztek Európába, zömében illegálisan. Tehát nincs annyi terrortámadás, nincs az állampolgároknak az az ellenkezése, nincs annyi elfuserált és elhasalt brüsszeli javaslat, ami el tudná érni Brüsszelben, hogy változtassanak az eddigi politikán.

Éppen ezért a legfontosabb feladatunk, hogy azokon a helyeken, ahol az lehetséges, így például az Európai Parlamentben, mi kényszerítsünk ki irányváltást. Ha jövő tavasz után is bevándorláspárti többség lenne az Európai Parlamentben, az súlyos következményekkel járna. Ez még egy ok arra, hogy kettőzött erővel tegyük magunkat oda az európai választási kampányban; mi a magunk részéről készen állunk erre a küzdelemre. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Farkas Félix roma nemzetiségi szószóló;

Potocskané Kőrösi Anita, Jobbik; Jakab Péter, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Dúró Dóra, független.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Arató Gergely, DK; Hohn Krisztina, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Mellár Tamás, Párbeszéd; Szászfalvi László, KDNP; Ovádi Péter, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman, Jobbik; Ovádi Péter, Fidesz; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most **házsabálytól eltérésről** döntünk.

A Házbizottság múlt heti ülésén a frakciók egyetértettek abban, hogy az Országgyűlés mai ülésnapján úgy térjen el a házsabálytól, hogy Ritter Imre német nemzetiségi képviselő a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően, „Megemlékezés Heinek Ottóról, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának elnökéről és munkásságáról” témában ötperces időtartamban felszólalhat azzal, hogy további hozzászólásra ne legyen lehetőség. A házsabálytól eltérésre tett javaslatot H/1461. számon a honlapon is megismertették.

Kérem, foglalják el a helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom a figyelmüket arra, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házsabálytól való eltérést 156 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott döntésünknek megfelelően most Ritter Imre nemzetiségi képviselő úr **napirend előtti felszólalás**ára kerül sor, ötperces időtartamban: „Megemlékezés Heinek Ottóról, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának elnökéről és munkásságáról” címmel. Megadom a szót Ritter Imre képviselő úrnak, aki az első mondatokat anyanyelvén ismerteti, majd magyarra fordítja azokat. Őné a szó, képviselő úr.

(15-50)

RITTER IMRE: Danke sehr. Sehr geehrter Herr Ministerpräsident, Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Es ist mir eine traurige und schwere Pflicht Sie darüber zu informieren, dass Herr Ottó Heinek, der Vorsitzender der Ungarndeutschen, nach langer Krankheit am 20-sten August 2018. gestorben ist. Seine trauernde Familie, seine Freunde, Bekannten, die in Ungarn lebenden Nationalitäten, die Ungarndeutschen und die Deutschen aus dem Vaterland nahmen von Ihm am 6-sten September 2018. in der

Makovecz-Leichenhalle vom Farkasréti Friedhof einen endgültigen Abschied. Besonderer Dank geht an Herrn Staatspräsidenten János Áder, der mit seiner Anwesenheit die für die Ungarndeutschen und in Ungarn lebenden Nationalitäten leisteten beständige Tätigkeiten von unserem Vorsitzender Otto Heinek bestätigt und anerkannt hat.

Tisztelt Elnök Úr! Mélyen tisztelt Parlament! Szomorú és nehéz kötelességem tájékoztatni önöket, hogy Heinek Ottó elnök úr, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata elnöke hosszas betegség után, 2018. augusztus 20-án elhunyt. Gyászoló családja, barátai, ismerősei, a magyarországi nemzetiségek, a hazai és az anyaországi némettség hivatalosan 2018. szeptember 6-án a Farkasréti temető Makovecz-ravatalozójánál vett tőle végső búcsút. Külön köszönöm Áder János köztársasági elnök úrnak, hogy részvételével megtisztelte és elismerte Heinek Ottó elnök úrnak a magyarországi németiségért, a magyarországi nemzetiségekért végzett állhatatos munkásságát.

Heinek Ottó 1960. február 6-án született Mohácson. Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, Borjádön végezte. 1978-ban érettségizett Pécsen a Leövey Klára Gimnázium német nemzetiségi tagozatán. A sorkatonai szolgálat teljesítését követően 1983-ban szerzett német és magyar szakos tanári diplomát a Pécsi Tanárképző Főiskolán. 1983-tól 1990-ig a magyarországi németek hetilapja, a Neue Zeitung munkatársa volt, eközben belpolitikai szakíró újságírói másoddiplomát szerzett. A rendszerváltást követően a Miniszterelnöki Hivatalhoz került, ahol a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatalban kormánytanácsosként dolgozott, majd még ugyanebben az évben főosztályvezetővé, majd 1995-ben a hivatal elnökhelyettesévé nevezték ki. 1999-ben választották meg a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata elnökévé, e tisztségében négy alkalommal is megerősítették, újraválasztották.

Elképesztő energiával, kötelességtudattal, hozzáértéssel, bölcsességgel és higgadsággal egyengette a hazánkban élő német közösség útját. Irányításával a számtalan eredmény mellett országszerte megerősödtek a német önkormányzatok és civil szervezetek, önállósodtak és fejlődtek az oktatási, nevelési intézmények. Vezetése alatt született meg az országos német önkormányzat hosszú távú stratégiája, eközben pedig erősödtek a hazánkban élő többi nemzetiséggel, valamint a más országbeli német kisebbségekkel való kapcsolatok. Munkásságával jelentősen hozzájárult ahhoz a történelmi sikerhez, hogy 2018-ban német nemzetiségi képviselő kerülhetett a Magyar Országgyűlésbe.

A magyarországi nemzetiségek érdekében kifejtett áldozatos munkájáért 1999-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje, majd 2004-ben a Német Szövetségi Köztársaság Nagy Érdemkeresztje kitüntetésben részesült. Elválaszthatatlan személyében a nemzetiségpolitikus, a szakember és az ember, aki mindannyiunk számára mindig jelen volt és lesz

is. Engedjék meg, hogy megemlékezésemet egy Balzac-idézetrel zárjam, amely magyarul így hangzik: „Az ember kétszer él: először a valóságban, másodszer az emlékezetben.” Mi mindig emlékezni fogunk rá, kérem, tartsák meg önök is jó emlékezetükben Heinek Ottó elnök urat. Kedves Ottó, nyugodj békében!

Bitte erlauben Sie mir meine Gedenkrede mit einem Zitat von Balzac zu schließen: „Man lebt zweimal: das erste Mal in der Wirklichkeit, das zweite Mal in der Erinnerung.” Wir werden Ihn nicht vergessen, bitte behalten Sie Herrn Vorsitzender Ottó Heinek auch in guter Erinnerung! Lieber Otto, ruhe in Frieden! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Serkisian Szerván Simon örmény nemzetiségi szószóló úr még nem vette át a mandátumát, így a mandátumigazolásához szükséges feltételek nem állnak fenn, ezért a mandátumigazolásra későbbi időpontban kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr államtitkári megbízatás megszűnéséről és új államtitkár kinevezéséről szóló **átiratokat** küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse köztársasági elnök úr átiratát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 54. §-a alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy Kecsmár Krisztiánnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának megbízatása 2018. augusztus 31-i hatállyal megszűnik. Budapest, 2018. augusztus 20. Üdvözléssel: Áder János.

Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, továbbá a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára 2018. szeptember 1-jei hatállyal dr. Bóka Jánost az Igazságügyi Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2018. augusztus 20. Üdvözléssel: Áder János.

Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 54. §-a alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy Hornung Ágnesnek, a Pénzügyminisztérium államtitkárának megbízatása 2018. szeptember 11-i hatállyal megszűnik. Budapest, 2018. szeptember 10. Üdvözléssel: Áder János.

Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést,

hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, továbbá a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára 2018. szeptember 11-i hatállyal Azbej Tristánt a Miniszterelnökség államtitkárává kineveztem. Budapest, 2018. szeptember 10. Üdvözléssel: Áder János.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak államtitkár uraknak és sok sikert kívánjak munkájukhoz. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Turi-Kovács Béla, Süli János, Cseresnyés Péter, Simon Miklós, Herczeg Tamás és Szabó Zsolt képviselő urakról tájékoztattak, hogy megalakították a kisczarda képviselők parlamenti csoportját. *(Közbeszólások az MSZP és a DK soraiból.)* A házszabály rendelkezése szerint a csoport létrehozása a frakciótagságukat nem érinti.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2018. évi **őszi ülészak** javasolt **munkarendjével** kapcsolatban a Házbizottság múlt heti ülésén nem alakult ki konszenzus, ezért az Országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a munkarendről az Országgyűlés dönt. A munkarendet képviselőtársaim a honlapon megismerhették.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlési törvény 13. § (7) bekezdése értelmében képviselőcsoportonként egy képviselő, továbbá az elsőként szólásra jelentkező független képviselő legfeljebb háromperces hozzászólásra jogosult. Kérdezem, kíván-e valaki élni ezzel a lehetőséggel. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, ezért most szavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az őszi ülészak javasolt munkarendjét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 139 igen szavazattal, 26 nem ellenében, tartózkodás nélkül a munkarendet elfogadta.

(16.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2018. évi őszi munkarendjét tartalmazó kártyanaptárak a Terembiztosi Szolgálat főpultjánál átvehetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány benyújtotta az őszi ülészak törvényalkotási programját, amelyet az érdeklődők az informatikai hálózaton megismerhetnek. Az Állami Számvevőszék ehhez előterjesztette ajánlását, amely ugyancsak az informatikai hálózaton érhető el.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság múlt heti ülésén valamennyi frakció egyetértett abban, hogy a korábbi gyakorlattal megegyezően az Országgyűlés a napirenden kívüli felszólalásokat és az interpellációs

időszakban a kérdéseket érintően fogadjon el **házszabálytól való eltérést**. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot H/1460. számon a honlapon megismerhetik. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, ismertesse ezt.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés a 2018. évi őszi ülészakán, ha több hétre fogadja el napirendjét, 1. a HHSZ 18. § (5) bekezdése szerinti rendkívüli ügyek tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy a képviselőcsoport nevében annak vezetője vagy a képviselőcsoport általa felkért tagja - a HHSZ 18. § (5) bekezdésében biztosított lehetőségen felül - napirenden kívüli felszólalásra az ülés második hetére eső, a napirendben megállapított további egy napján is jogosult legyen azzal, hogy a felszólalási szándékot a képviselőcsoport vezetőjének legkésőbb a második hét első ülésnapjának megnyitása előtt egy órával írásban be kell jelentenie a házelnöknek; 2. a kérdések tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy az ülés második hetére eső, a kérdések napirendi pontját tartalmazó ülésnapján csak az a kérdés legyen tárgyalható, amelyet az ülésnapot megelőző munkanapon 9 óra 30 percig benyújtottak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 167 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** tett indítványról döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés mai ülésnapján az interpellációkra az azonnali kérdések és válaszok óráját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában az elnöki jogkörben előterjesztett indítványok alapján most **előterjesztések bizottsági**

megtárgyalásáról és döntéshozataláról határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a Gazdasági Versenyhivatal 2017. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról című, B/748. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 115 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a határozathozatalra felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, felkéri-e a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot az agrárgazdaság 2016. évi helyzetéről című, B/1360. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 118 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a határozathozatalra felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Nemzeti összetartozás bizottságot a Bethlen Gábor Alap 2017. évi tevékenységéről és működéséről című, B/1370. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 117 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a határozathozatalra felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének és tagjainak megválasztása**. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Papcsák Ferenc, Madarász László, dr. Szényei Gábor és dr. Nyikos László urakat és meghívott vendégeinket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

A Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének és tagjainak megválasztását előkészítő Gazdasági bizottság a jelölteket meghallgatta és dr. Papcsák Ferenc urat a felügyelőbizottság elnökének, Madarász László, dr. Szényei Gábor, dr. Nyikos László urakat pedig a felügyelőbizottság tagjának alkalmasnak találta. A személyi javaslat S/1479. számon, valamint a jelöltek életrajza a honlapon megismerhető.

Tisztelt Országgyűlés! A felügyelőbizottság elnökét és tagjait az Országgyűlés a jelen lévő országgyűlési képviselők többségének szavazatával az Országgyűlés megbízatásának időtartamára választja meg.

Először a felügyelőbizottság elnökének személyéről döntünk. Az Országgyűlés a javaslatról vita nélkül dönt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének dr. Papcsák Ferenc urat. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 118 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül dr. Papcsák Ferenc urat a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének megválasztotta.

(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Papcsák Ferenc felállva köszöni meg a tapsot.)

Tisztelt Országgyűlés! Most a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága tagjainak megválasztása következik. Az Országgyűlés a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény 14. § (6) bekezdése alapján a felügyelőbizottság tagjainak megválasztásáról egyszerre, egy csoportban szavaz. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága tagjainak Madarász László, dr. Szényei Gábor és Nyikos László urakat. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 142 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett Madarász László, dr. Szényei Gábor és Nyikos László urakat a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága tagjainak megválasztotta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a megválasztott tisztségviselők ünnepélyes eskütétele és az esküokmányok aláírása következik.

(16.10)

Először a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének, majd ezt követően tagjainak eskütétele következik. Megkérem a felügyelőbizottság elnökét és tagjait, szíveskedjenek az ülésterem közepére fáradni. *(Megtörténik.)*

Elsőként a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének eskütétele következik. Felkérem dr. Papcsák Ferenc elnök urat, tegye le esküjét, és kérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét. Az Országgyűlés szokásainak megfelelően felállva hallgatja meg ezt. *(A teremben lévők felállnak. - Dr. Szűcs Lajos jegyző előolvassa az eskü szövegét.)*

DR. PAPCSÁK FERENC, a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottságának elnöke: Én, Papcsák Ferenc, fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsági elnöki tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítse! *(Taps a kormányzó pártok, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága megválasztott tagjainak esküje következik. Felkérem Madarász László, dr. Szényei Gábor és dr. Nyikos László urakat, tegyék le esküjüket, és kérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét. *(Dr. Szűcs Lajos jegyző előolvassa az eskü szövegét.)*

MADARÁSZ LÁSZLÓ/DR. SZÉNYEI GÁBOR ANDRÁS/DR. NYIKOS LÁSZLÓ, a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottságának tagjai: Én, Madarász László/dr. Szényei Gábor András/dr. Nyikos László,

fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága tagi tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítse! (*Taps a kormányzó pártok, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az esküokmányok aláírására kerül sor. Felkérem Moring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott tisztségviselőket pedig kérem, hogy kézjegyükkel lássák el azokat. (*Megtörténik. - Az esküokmányokat aláírató Moring József Attila gratulál és átadja az aláírt esküokmányok egyik példányát. - Ezt követően Kocsis Máté, majd Harrach Péter, Gulyás Gergely, dr. Semjén Zsolt, Gyöngyösi Márton, Bangóné Borbély Ildikó, Szatmáry Kristóf, dr. Simicskó István, Kósa Lajos és Lészák Sándor gratulál.*)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elnökének és tagjainak megválasztásához az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak, munkájuk ellátásához sok sikert kívánjak. (*Rövid szünet.*)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügyek** megtárgyalása és határozathozatala. Tájékoztatom önöket, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 14.Bpk.1126/2018/4. számú végzésében Bangóné Borbély Ildikó, MSZP, országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta magánvádas ügyben. Ezt megvizsgálásra átadtam a Mentelmi bizottságnak.

A Mentelmi bizottság H/1477. számon határozati javaslatot terjesztett elő Bangóné Borbély Ildikó országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz. A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai János úrnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Elnök úr, ön é a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság átiratában indítványozta Bangóné Borbély Ildikó országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt, Németh Szilárd István feljelentése alapján. (*Moraj az ellenzéki pártok padsoraiban. - Kunhalmi Ágnes: Ó!*) Az ominózus eset vagy írás, ami a feljelentésre okot adott, még a választási kampányban történt. A 24.hu internetes portálon jelent meg az alábbi mondat, amit Bangónétól pontosan idéznek. Így hangzott: „Az első betekintés után gyanítjuk, hogy a kamupártokra adott aláírások jelentős részben megegyeznek a fideszes jelölt, Németh Szilárd aláírási ívein szereplő adatokkal.”

Tehát ez az a mondat, amit a képviselő úr sérelmezett, mert állítása szerint ez valótlanosságokat tartal-

maz, és ezek a valótlanosságok az ő becsületének csorbítására alkalmasak. Így indítványt tett. A bizottságunk megállapította, hogy itt egy magánindítványról van szó és a bizottság többségi szavazással úgy döntött, hogy követve az eddigi gyakorlatunkat, magánvádas indítvány esetén azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy ne adja ki Bangóné mentelmi jogát az Országgyűlés. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. (*Bangóné Borbély Ildikó nemet int.*)

A képviselő asszony nem kíván élni a felszólalás lehetőségével. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Bangóné Borbély Ildikó országgyűlési képviselő asszony mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 24 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony mentelmi jogát nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 11.Bpk.635/2018/5. számú végzésében Szabó Timea, Párbeszéd, országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta magánvádas ügyben.

Ezt megvizsgálásra átadtam a Mentelmi bizottságnak. A bizottság H/1478. számon határozati javaslatot terjesztett elő Szabó Timea országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz. A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai János úrnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni. Ön é a szó, elnök úr.

(16.20)

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezt az esetet is a Mentelmi bizottság a mai ülésnapján tárgyalta. Szintén még a választási kampányra visszanyúló történetről van szó. A Budapest II. és III. Kerületi Bíróság azt indítványozza, hogy Szabó Timea országgyűlési képviselő jogát függesztük fel rágalmazás vétsége miatt Menczer Erzsébet feljelentése alapján.

A feljelentésre okot adó történések március 16-án történtek. Egy hasonló Facebook-bejegyzés - nem olvasom fel önöknek - történt április 3-án. Azt követően a választási kampányban a Facebook-bejegyzésben megfogalmazott állítások egy szórólapon is

megjelennek, és mindennek nyomatékositása kapcsán még április 4-én Menczer képviselő asszony irodájának ajtaján is megjelennek Szabó Timea állításai. A bizottságnak azt kellett itt is mérlegelnie, hogy az indítvány tartalmilag egy magánindítvány. Ha alkalmas is a becsület csorbítására, ahogy azt a feljelentő állította, a Mentelmi bizottság mégis követte az eddigi töretlen gyakorlatát, és azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy az adott ügyben ne függesszük föl Szabó Timea mentelmi jogát. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea képviselő asszony nem tartózkodik a teremben, tehát az ő álláspontját nem tudjuk, hogy kívánt volna-e reagálni. Ezért most szavazás következik.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, felfüggeszti-e Szabó Timea országgyűlési képviselő asszony mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 23 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett Szabó Timea képviselő asszony mentelmi jogát nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 16 óra 21 perckor átérünk az **azonnali kérdések** és az interpellációk tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Stummer János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Meddig terjed saját miniszteri felelőssége?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Nem fogadom el a válaszadót. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a válaszadó személyét. Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak. Mielőtt lehetősége lesz a kérdést feltenni a képviselő úrnak, egyperces szünetet kell elrendeljek, míg a miniszterelnök úr beérkezik az ülésterembe. Kérem képviselőtársaimat, maradjanak a helyükön. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. Képviselő úr, oné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért tartom szerencsésnek, hogy miniszterelnök úrhoz intézhetem szavaimat, mert május óta több mint 1300 kilakoltatásra került sor Magyarországon, amivel kapcsolatban, miniszterelnök úr, az ön miniszterei, államtitkárai több alkalommal elmondták, hogy önök tulajdonképpen kihúzták az embereket a bajból, ezek már ilyen végső rendszerhibák, de az eszközközkezelő, az árfolyamgát és a társai mennyit segítettek.

A valóság az, hogy több mint 1300 ember otthonából történő eltávolítását semmiképpen nem lehet sikertörténetnek nevezni, de rendszerhibának sem. Ha miniszterelnök úr végigkíséri a számsort, látni fogja, hogy ezen kilakoltatások közül 130 esetben pont az önök által alapított Nemzeti Eszközközkezelő volt a kérelmező. Tehát már az önök megmentőnek szánt eszköze is hozzájárul ahhoz, hogy embereket rakjanak ki a lakásaiból.

A Jobbik képviselői és más ellenzéki képviselők a nyár folyamán számtalan kilakoltatásra kaptak meghívást. Higgye el, miniszterelnök úr, nem jókedvünkben jelenünk meg ilyen eseményeken. Főleg akkor nem, amikor már térült követelést igyekeznek behajtani, főleg akkor nem, amikor a végrehajtó sajtópapírokat és kézzel írt fecniket mutogatva kétszer kísérli meg ugyanazt a követelést behajtani. S talán önt is meggyőzik azok a tények, hogy az ilyen kilakoltatási kísérleteknek egy jó része még a jelen bírósági rendszer folyamodványaként is megsemmisül, tehát megállításra került, annyi sebből vérzik. Ezer sebből véreznek ezek az ügyletek.

S el kell mondjam azt is, tarthatatlannak tartom azt, hogy Magyarországon önök gazdasági sikerekről beszélnek, önök pozitív és felzárkózó példákra beszélnek, miközben ezrével lakoltatják ki szó szerint az embereket. A Nemzeti Eszközközkezelő betelt, bérlakásprogram, szociális bérlakás program nincs.

Miniszterelnök úr, az a kérésem tehát, hogy valljon színt, válaszoljon arra nyíltan, hogy milyen sorsot szánnak ezeknek az embereknek, milyen szociális intézkedésekkel kívánnak segíteni nekik, egyáltalán kívánják-e bármilyen formában támogatni ezeket a polgárokat, vagy úgy tesznek, mint eddig, azt imitálják, mintha ez a több százezer érintett ember Magyarországon egyszerűen nem is létezne.

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Miniszterelnök úr, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a képviselő úr kérdését. Mivel nem éreztem a szükségesnél több bántó szándékot a kérdésében, ezért most nem is élek azzal a könnyű eszközzel, hogy azt tanácsoljam, hogy ügyis csak egy karnyújtásnyira ül már öntől az az ember, aki beleszalta emberek százazreit és millióit a devizahiteles ügybe, beszéljék meg

egymás között ezt a kérdést. *(Arató Gergely: Járai Zsigmondra gondol, miniszterelnök úr?)* Azt gondolom, miután a kérdés jó szándékúnak tűnt, ezért hasonló válasz dukál.

Az első és legfontosabb kérdés, mert itt éreztem bizonytalanságot az ön kérdésében, annak tisztázása, hogy ki is lakoltat ki. Az ön kérdéséből vagy fölvetéséből az a kép alakul ki, mintha a kormány lakoltatna ki bárkit. Szeretném világossá tenni, hogy ez nem lehet, nincs így, nem is lehet, mert ahhoz bizony bírói határozatokra van szükség. Tehát a kilakoltatás bírói úton keresztül valósul meg. Szeretném világossá tenni, hogy ezt rajtunk számonkérni nem volna helyes.

Ez azonban nem menti föl a kormányt az alól a kérdés alól, hogy függetlenül attól, hogy is történik a kilakoltatás, van-e eszköze és használ-e eszközöket annak érdekében, hogy ezeket az embereket megsejtsse. Mi azt a megoldást választottuk, hogy bizonyos időszakokban fölfüggesztjük a kilakoltatást, tehát moratóriumot rendelünk el, más esetekben pedig az önkormányzatokkal kapcsolatba lépünk annak érdekében, hogy olyan helyzet ne álljon elő Magyarországon, hogy bárki a híd alá kell költözzön akár maga, akár a gyerekeivel együtt az egész család.

Ezért az önkormányzatokon keresztül próbálunk segítséget nyújtani azoknak az embereknek, akik ebbe a nehéz helyzetbe kerültek, függetlenül attól, hogy egyébként ez önhibájukból vagy azon kívül történt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Miniszterelnök úr, az a kérésem, hogy ne küldjön engem gazdasági terroristákhoz tájékozódni. Nem véletlenül kérdeztem önt. Bár 2001-ben, amikor az egyoldalú szerződésmódosításokat lehetővé tették, akkor, ha jól emlékszem, nem a tőlem balra helyet foglaló frakció vezetői voltak döntési pozícióban, de lépünk túl ezen; és azon is, hogy van egy horvát példa, aminek a mentén önök vigyorogva és nagyon gyorsan elindulhatnak.

Azt szeretném mondani önnek, távol álljon tőlem a miniszterelnök kioktatásának szándéka, de nem csak bírói úton lehet ezeket a végrehajtásokat fogantatni. Végeredményben bármilyen végrehajtható közokirat kapcsán is előfordulhat mindez.

(16.30)

El kell mondjam önnek, szabálytalanságok ezreitől vérzik az egész rendszer. Ha moratóriumról beszél, azt kell mondjam, az önök kilakoltatási moratóriuma aszpirin a haldoklónak, miniszterelnök úr. Addig kéne kilakoltatási moratóriumot elrendelni, amíg ezt az egész mocskot, amit bankok, csaló végrehajtók, a feladatukat el nem végző közjegyzők együtt létrehoztak, ki nem tudjuk tisztítani a magyar közéletből, és

ezeknek az embereknek normális életlehetőségeket adni. Tehát hirdessék meg a moratóriumot a probléma megoldásáig, és az a kérésem, hogy amellett, hogy mondják fel az EBRD-vel kötött paktumot, álljanak oda, beszéljenek ezekkel az emberekkel, kontaktáljanak velük annak érdekében, hogy érzékeljék ezt a problémát. És ezt a legnagyobb jó szándékkal mondom.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szerintem érdemes lenne még egyszer azt a horvát ügyet áttanulmányozni, mert azt fogja látni, hogy ott mindenki fizeti a magasabb törlesztőrészeket, szemben Magyarországgal. De ez egy részletkérdés.

Fontosnak tartom azonban, hogy 700 ezer családnak segítettünk a forintosítással, az árfolyamgát rögzítésével 186 ezer családnak, a végtörlesztés intézményével 170 ezer családnak, a Nemzeti Eszközkezelő létrehozásával 36 ezer családnak. A banki elszámoltatás keretében, amikor újra kellett mindent számolni, 30, azaz 30 százalékkal csökkentek a törlesztőrészek. Összesen 1000 milliárd forintnyi tehertől szabadultak meg a magyar családok. A kilakoltatásnál pedig, mint mondtam, próbálunk együttműködni az önkormányzatokkal.

Bocsánat, de én sem bírok mindig a véremmel, azt azért ide kell idéznem, hogy az árfolyamgát bevezetését és a devizahitelek megsegítését az önkfrakciója, amikor a parlamentben kellett dönteni, nem támogatta. 2013-ban a Jobbik 43 fős frakciójából csak 9 képviselő szavazta meg a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért hazudik kényszeredetten a Kormány a tanárhiányról?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Sajátos szokása ennek a kormánynak, hogy nyilvánvaló, szabad szemmel is mindenki által jól látható tényeket tagad le.

Ilyenkor nem pusztán csúsztatnak, máshogy rendezik össze éppen a tényeket, hanem konkrétan hazudnak. Ez történik akkor is, amikor azt vitatja a magyar kormány, hogy hiányoznak-e tanárok vagy sem Magyarországon.

Létezik Magyarországon egy önök által bevezetett elektronikus nyilvántartási rendszer, a köznevelési regisztrációs és tanulmányi alaprendszer, az úgynevezett KRÉTA. A KRÉTA-t épp azért hozták létre, hogy a fenntartónak valós és naprakész adatai legyenek az iskolákról, többek között a munkaerő-ellátottságról és a betöltetlen álláshelyekről. Mivel ez az eszköz pénzügyi tervezést és a konkrét kifizetéseket, az iskolai folyamatokat is hivatott támogatni, adatai nem kozmetikáztak - még -, innen tudjuk, hogy még a legjobban álló tankerületben, Debrecenben is a tanárok 17 százaléka hiányzik. De 130 kilométerrel arébb, a Borsod megyei kazincbarcikai körzetben ez már 45 százalékos, azaz minden második pedagógus-állás betöltetlen, államtitkár úr.

Önök azt mondták, azért központosítanak, hogy minden településen legyen rendes szakos ellátott tanár. *(Sic!)* Augusztus végén 4325 betöltetlen pedagógus-álláshely volt, így mentek önök neki a tanévnek. Összevissza beszélnek, a KLIK vezetője lényegében beismerte, hogy ez igaz, aztán mégis tagadta. Kérem államtitkár urat, három kérdésem van. Tudja-e, mondjon egyetlen számot, hogy hány tanár hiányzik ma, hány betöltetlen álláshely van? Tudják-e egyáltalán? Hány tanár tartozik a Klebelsberg Központ alá? Az utolsó kérdésem: mit tesznek azért, hogy ne legyen betöltetlen pedagógus-álláshely Magyarországon?

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azért arról se feledkezzünk meg, hogy ebben a kérdéskörben önök mit tettek Magyarországon. Mert ön most itt föláll, és azt mondja, hogy több pedagógusra van szükség Magyarországon. És amikor kormányoztak, egy tanév alatt 15 ezer pedagógust bocsátottak el. *(Arató Gergely: Ez nem igaz! Hazugság!)* Az állami iskolákból szinte minden tizedik pedagógust elbocsátották, és most ön föláll, és azt mondja, hogy miért nincs több pedagógus az állami iskolákban.

Tették mindezt úgy, hogy 381 helyen tettek lakatot az iskolaépületek ajtajára, ott már nincs is tanítás, mert kistelepülési iskola volt, azt mondták, ezt a telephelyet felszámolják. És mindemellett, aki még bent maradt pedagógusként, attól elvettek egyhavi bért, így csökkentették több mint egytizedével az oktatásra fordított kiadásokat. Mi ezzel szemben növeltük az oktatási kiadásokat, 606 milliárddal költünk most

többet a jövő évi költségvetési tervezet szerint, mint amennyit önök erre 2010-ben szántak.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha megnézzük, hogy az OECD országaiban egy tanárra hány diák jut, és megnézzük, hogy Magyarországon mennyi diák jutott egy tanárra pár évvel ezelőtt és most, akkor láthatunk egy valós arányszámot, hogy mennyire van elegendő tanár Magyarországon vagy mennyire nincs. Az OECD országaiban egy tanárra 13,6 diák jut. Pár évvel ezelőtt Magyarországon 11,7, most pedig 10,4 diák jut egy tanárra. Magyarul Magyarországon érezhetően több figyelme jut egy tanárnak egy diákra, mint az OECD országaiban általában, és több mint egy diáknival csökkent az a szám, amennyi diákkal egy tanárnak Magyarországon átlagosan foglalkoznia kell.

Nincs olyan nyilvántartás, amire ön hivatkozik, képviselő asszony. Azért nem fogok tudni arra válaszolni, amit ön mondott, mert nincs olyan, amelyik azt tartaná nyilván, hogy hány pedagógus hiányzik esetlegesen a rendszerből. Nyilvánvalóan a nyár folyamán sok pedagógus vált állást. A rendszer azt tartja nyilván, hogy mennyi a helyettesítési órák száma. 170 ezer pedagógus dolgozik Magyarországon, és átlagosan egy pedagógusra egy héten fél tanórányi helyettesítés jut. Ez az átlag ma Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Államtitkár úr, nem fogadom el a válaszát. Nem tudja, fogalma sincs, nem válaszolta meg. Még azt is elmondhatta volna, államtitkár úr, hogy hány éves a kapitány. De mivel a miniszterelnök úr a helyiségben tartózkodik, így elmondom, hogy mit kellene csinálni. *(Derűltég a kormánypárti padsorokban.)* Fogy az időm, tessék beszámolni!

1. A nyugdíjas pedagógusokat tessék visszafoglalkoztatni úgy, hogy a nyugdíj mellett a bérüket is megkapják. Ez a pedagógushiányon, miniszterelnök úr, segítene. És ne a miniszter engedélyeztesse egyedi esetenként, hanem egy generális szabályt tessék alkotni.

2. A pedagógus-életpályamodellt tessék folytatni, legalább 10 százalékos emeléssel folyamatosan, mert az elmúlt időszakban a szocialista kormány és önök is emeltek, de még mindig nagyon alacsony.

3. Kezdő pedagógusok a kritikus 5-6. évben elhagyják ezt a pályát. Tessék egy kemény ösztöndíj-rendszert alkotni úgy, hogy egyébként bérfezültség ne legyen azok között, akik már 15-20 éve vannak. Ezt egy jó ösztöndíjjal meg tudja oldani, ha akarja. És végezetül, bocsánat, miniszterelnök úr, a mindenkori minimálbérhez kötötte volna ön a pedagógusok vetítési alapját. Megígérte, nem tartotta be, kérem, tegye ezt újra. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért leti meg Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, arra is csak a Magyar Szocialista Párt képes, hogy miután csökkentik a pedagógusok bérét, föláll, és azt követeli, hogy legalább 10 százalékkal azonnal emelje a pedagógusok bérét az a kormány, amelyik 50 százalékkal emelte a pedagógusok bérét. Ez annyi logikai bukfenecet tartalmaz, tisztelt képviselő asszony, hogy valódi szocialista felszólalás volt.

Mit tettünk mi, tisztelt képviselő asszony? Bértöbbletre, amióta mi kormányzunk, csak a többletre, nem pedagógusbérre, csak a többletre 300 milliárd forintot biztosítottunk. Elindítottuk a Klebelsberg képzési ösztöndíjat. Ebben 2 ezer diák vesz most már részt, pontosan azért, hogy ösztöndíjjal ösztönözzük a fiatalokat, hogy a pedagóguspályát válasszák. Kétezer diák van most benne, egyetemi hallgató, hamarosan jön az első végzős évfolyam. A jövő évi költségvetésben, amit ön nem támogatott, még további 800 millió forintot adunk erre a célra, hogy minél több Klebelsberg-ösztöndíjas legyen.

Az pedig, hogy elindítottuk a pedagógus-életpályát 50 százalékos béremeléssel, és Klebelsberg-ösztöndíjat is adunk, mind a pedagóguspályára jelentkezők, mind pedig a felvettek számát 30 százalékkal növelte. Ez viszont hosszú távon, úgy látjuk, jól tudja majd biztosítani a pedagógusok utánpótlását fiatalokból. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Hajdu László, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**A tanévnyitó kampánynyitó?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly... *(Jelzésre:)*, Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki; menet közben gyorsan váltottak. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ. *(Hajdu László jelzésére:)* Elfogadja?

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Igen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

(16.40)

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Folytatni szeretném az előttem elhangzott azonnali kérdésnek a másik lábát. Tanévnyitó volt szeptember 3-án ebben az országban, így a XV. kerületben is, s az ott történekről szeretnék elmesélni önöknek egy kis történetet.

Mint tudják, a XV. kerületben, Újpalotán, Rákospalotán, Pestújhelyen szeptember 30-án időközi polgármester-választás lesz, és az ellenzéki összefogás jelöltje Németh Angéla. Önök egy visszaeső, törvénysértéssel megfogott jelöltet indítanak László Tamás

személyében. A DK úgy véli, ezt a törvénysértést elkövette a jelölt, hiszen a tanévnyitót ötszáz gyerek jelenlétében, a pedagógusok jelenlétében kampánynyitónak használta föl; az eredeti forgatókönyvben nem is szerepelt, hogy hozzá fog szólni. Jelölt volt a kampány közepén, a tanévnyitó beszédét - amire menet közben, nem tudjuk, hogy utasítást vagy mit kapott - elmondta, és ez a tanévnyitó a következőképpen zajlott. Ma, úgy gondolom, nem kell a politikának bemenni az iskolába, nem kell a politikának oktatni a kicsi, kiskorú gyerekeket, de ezen a tanévnyitón ez történt.

Úgy gondolom, ez olyan típusú visszaélés azzal a lehetőséggel, hogy a KLIK az államosított iskola, amelyet elvettek az önkormányzatoktól, és most lényegét tekintve a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartó vagy kap utasítást, vagy a Klebelsberg Intézményfenntartó maga önhatalmúlag kijelöl olyan politikai-beszéd-írókat vagy -beszédmondókat erre a tanévnyitóra, amely méltatlan volt ahhoz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tisztelt államtitkár úr, kérdezem: miért történhet ez meg egy tanévnyitón?

Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én azt gondolom, az vitathatatlan, hogy a rendszerváltás egyik fontos lépése volt az, hogy a munkahelyekről, az iskolákból a pártpolitikát kivitte, kitiltotta. Ma is érvényes szabályok rendezik ezt, és a szabályok egyértelműen azt mondják, hogy iskolákban, gyermekintézményekben abban az időszakban, amikor a gyermekek nevelése folyik, pártpolitikai jellegű rendezvényt tartani, pártpolitikai céllal gyűléseket tartani nem szabad.

Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a politikus is ember, és ettől függetlenül, hogy politikus, részt vehet akár iskolai rendezvényeken, akár elkísérheti a gyermekét az iskolába vagy az óvodába, tehát megjelenhet az intézményben. Annak eldöntése, hogy egy politikus megjelenése az intézményen belül pártpolitikai célt szolgált vagy sem, különösen akkor, amikor választási időszak van, nyilvánvalóan nem a belügyminiszter, nem a Belügyminisztérium, még csak nem is a parlament dolga, hanem a választási szervek azok, amelyek jogosultak ezt eldönteni. Én biztos vagyok abban, hogy a választási szervek ezt a helyzetet, ezt az esetet megfelelően fogják minősíteni, amennyiben ilyen bejelentés történik, és a szükséges konzekvenciákat levonják.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót képviselő úrnak a viszonzás lehetőségére.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): A „visszaeső” szót azért használtam, mert a helyi választási bizottság természetesen elmarasztalta, sőt pénzbírsággal is sújtotta, aki megengedhetetlen eszközöket használt a tanévnyitón. Azt gondolom, hogy ezzel Németh Angélát, az ellenzék közös jelöltjét is segítette, hiszen a XV. kerületi tanévnyitó igen nagy botrány a kerületben, beszédtema a pedagógusok között, beszédtema a szülők között is, és azt gondolom, hogy ez a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartónak is egy tanulság lehet a jövőt tekintve.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem vártam más választ. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg Pogácsás Tibor államtitkár urat. Öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Nyilván a helyi választási bizottság elmeszelte az eseményt, ez nyilvánvaló volt, hiszen ellenzéki többségű a választási bizottság. De azért azt ne felejtjük el megjegyezni, hogy a tanévnyitóra ön is meghívást kapott, Németh Angéla polgármesteri tisztséget betöltő alpolgármester is meghívást kapott, aki polgármesterjelölt, és ön hosszasan dicsérte az alpolgármester tevékenységét, az eddigi politikai tevékenységét. Tehát ha igazán korrektül vizsgálták volna meg ezt az ügyet, akkor az én személyes véleményem szerint önt ugyanúgy elítélték volna, hiszen ön ugyanúgy megsértette az iskolában a kampányolás, a pártpolitikai tevékenység lépéseit, mint amennyire ön ezt most szemére veti a fideszes politikusnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Milyen érzés sakkfigurának lenni mások játszmáiban?**” címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök úr, az elmúlt hetekben ön ismét leleplezte magát: egyáltalán nem érdeklik a magyar emberek szempontjai. Ön nem tett le konkrét javaslatokat az Európai Unió asztalára sem a migráció ügyében, sem pedig a Magyarország jövőjét alapvetően érintő gazdasági kihívások kapcsán. Ellenben az Európai Néppárt belső küzdelmeibe és az uniós intézmények körül zajló pozícióharcokba nyakig belekeveredett. Mondja meg, ez miért is jó a magyar embereknek? Miért rángatja bele őket a néppárti belső játékokba?

A migráció kapcsán önöktől eddig egyetlen érdemi, hosszú távú, a magyar emberek biztonsági szempontjait figyelembe vevő, konkrét javaslatot sem lehetett hallani. Az uniós eseményeken, ahol önnek a magyarokat kellene képviselnie, rendszeresen nem vesz részt, csak kívülről zsúrizik és kiabál. Csak hogy

tudja, az elmúlt években azon a politikai színpadon, ahol ön próbált játszani, új szereplők jelentek meg, és mára ön vált eszközzé mások játékában. Most a magyar miniszterelnököt használják fel mások a saját uniós és belpolitikai játékaikhoz, miközben ön még mindig abban reménykedik, hogy hasznot húzhat a Néppárton belüli és kívüli helyezkedésekből. S ön beszél itt szuverenitásról, miniszterelnök úr? Ön nyolc éve asszisztál annak a néppárti-szocialista nagykoalíciónak, amely mind a 2008-as gazdasági, mind a 2015-ös migrációs válságot képtelen volt eredményesen és időben kezelni az Európai Unióban. Önök európai szinten sem tesznek mást, mint a multik érdekeit szolgálják, amelyek elsődleges okozói ezeknek a válságoknak.

Új politikára van szüksége végre Magyarországnak, új Európai Parlamentre, új Bizottságra, új képviselőkre, hogy végre a magyar emberek szempontjait érvényesíteni lehessen, és a közép-európai érdekek legalább olyan súllyal jelenjenek meg, mint az alapító tagállamoké. Önnek ötlete sincs és nem is akarja megoldani ezeket a problémákat, hiszen nem más, mint sakkfigura mások játszmáiban, és ezek a játszmák nem szólnak másról, mint hogy ki legyen majd biztos meg bizottsági elnök, meg majd mi jusson az egyes pártoknak ebből *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, na persze úgy, hogy a multik érdekeit bármilyen felállás mellett képviselni tudják.

Tehát, mondja: milyen érzés sakkfigurának lenni mások játszmáiban?

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Amikor először elolvastam a kérdés címét, arra gondoltam, hogy milyen sok figura is van azon a táblán; például a király is egy sakkfigura, de látom, nem erre gondolt. *(Kunhalmi Ágnes: Zsigerből jön a válasz, mi? - Derűltég. - Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)* Mondhattam volna azt is, ha jó kérdést kapok, hogy király érzés, de így nem tudok így válaszolni. *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*

Ellenben meg kell mondanom, hogy le vagyok sújtva, képviselő asszony, mert úgy látom, hiába dolgozom, ön figyelemre sem méltatja az én munkámat. Ha egy kis figyelmet is szentelt volna nekem - amit nincs jogom kikövetelni, de mégis, ha már megszólított -, akkor észrevette volna, hogy magam mentem el Szófiába a választások előtt, hiszen a bolgárok adták az elnökséget, és magam vittem el egy javaslatot, amely arról szól, hogy hogyan kell a határokat megvédeni. Némi szerzői jogom is van abban a papírosban. Tehát a magyar kormány összeállított egy komplett javaslatot Schengen 2.0 címmel, ami arról szól, hogy hogyan kell egyszerre elkerülni a kvótát, és hogyan kell önkéntes alapon azoknak segíteni, akik nem tudják megvédeni a határt.

Ez a lényegi javaslatunk, a pozíció, amelyben most éppen vitatkozunk a brüsszeli Bizottság és a német kancellár javaslatával, amely ugyanazt a célt tűzte ki, mint mi, csak rossz eszközöket választott ahhoz képest, amit mi jogszabályszöveg szintjén kidolgoztunk. Tehát a magyar kormánynak van egy jogszabályszöveg szintjén kidolgozott javaslata, amit a világ teljes nyilvánossága előtt adtunk át Szófiában a bolgár miniszterelnöknek egy nyilvános sajtótájékoztató keretében. Mit kellene még tennem, hogy ön méltányolja a munkámat?

Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonváltásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm. Miniszterelnök Úr! Ön nem méltatja arra a magyar embereket, hogy érdemben képviselje őket az Európai Unióban. Az, amiről ön beszél, az a pár sor, azt ön azután adta be, hogy egyébként bizonyos dolgokban már kezdett kialakulni konszenzus. Tehát ön semmilyen érdemi lépést nem tett, semmilyen érdemi kezdeményezést nem tett, nem volt ott a bakui fórumon, nem volt ott a berlini folyamat csúcstalálkozóján, nem volt ott a minicsúcson sem. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

Úgyhogy látszik az, hogy terel, látszik az, hogy nincsenek konkrét válaszai, és látszik, hogy fáj önnek a kérdés, hiszen száználmas helyzetbe került, hogy milyen érzés önnek eszköznek lenni mások játszmáiban. Ön azoknak a zászlóvivője, akik feltétel nélkül szolgálják ki a multikat. Ön is ezt teszi. Ezek azok a multik, amelyek előidézték az évtized két legnagyobb válságát, azokat, amelyeket pontosan a néppárti többség nem tudott kezelni, amelynek ön folyamatosan, feltétel nélkül bólogat.

Tehát továbbra is az a kérdésem, meddig akar még zsúrizni kívülről, képviseli-e a magyar embereket, és milyen érzés önnek sakkfigurának lenni mások játszmáiban.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonváltás illeti meg miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Igyekszem. A minicsúcson sem voltam ott, mondta a képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársam! A minicsúcsra a bevándorlaspárti miniszterelnököket hívták meg. *(Derűtség a Fidesz soraiban.)* Egy hasonló kérdést kaptam a napokban egy Strasbourg nevű városban, azt kérdezték, hogy miért nem voltam ott a Pride-on. Ugyanazt kellett volna válaszolnom ott, mint itt önnek: mert mit kerestem volna én ott? *(Derűtség a*

kormánypártok soraiban.) Mit keresett volna a magyar miniszterelnök a bevándorlaspárti miniszterelnökök minicsúcsán? Miért rója ezt fel nekem? Higgye el, ez nem életszerű.

Ami a multikat illeti, ott pedig azt tudom mondani önnek, hogy Magyarországon ma bankadó és multiadó van érvényben, e tekintetben inkább a pozitív kivételek közé tartozunk az egész Európai Unióban. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Az ápolási díjról**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt, válaszádra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrégiben levelet kaptam egy kőbányai hölgytől, engedje meg, hogy ebből a levélből idézzek néhány gondolatot. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)* „A jelenlegi szabályozás - mármint az otthonápolási szabályozás - szerint az otthoni ápolással töltött évek nem számítanak jogosultságszerző időnek a nők negyvenéves szolgálati időhöz kötött kedvezményes nyugdíjazásánál. Jómagam - írja a hölgy - 11 évig otthon ápoltam súlyos beteg férjemet. Ezen évek figyelembevételével már jogosult lennék 40 évhöz kötött kedvezményes nyugdíjra.” Ennyi az idézet.

Államtitkár úr nyilván tudja, miről beszélek, hiszen nem egyedi esetről van szó. Annyira nem, hogy 45 ezer ember ápolja otthon gyermekét vagy idős hozzátartozóját az év 365 napján, szabadság és munkaszüneti nap nélkül; nincs vasárnap, nincs színház, nincs mozi. Legfeljebb 52 ezer forintot kaphatnak ezért a tevékenységért, ami méltánytalanul alacsony. Csak emlékeztetném államtitkár urat, hogy ugyanez az összeg Romániában mintegy 130 ezer forintnak felel meg, és ott munkaviszonynak számít az otthonápolással eltöltött időszak.

Civilek több mint négy éve kérik önöket arra, hogy változtassanak ezen a mostani jogszabályon, amely hátrányos helyzetbe hozza mindazokat - közel 50 ezer emberről van szó -, akik otthon ápolják szeretteiket. Az ehhez szükséges pénz néhány milliárd forint lenne, ez kevesebb, mint egy stadion ára. Augusztusban önök egyeztetést kezdeményeztek. Egy apró hiba csúszott ebbe az egyeztetésbe, hogy pont azt a civil szervezetet nem hívták meg, amely a legrégebb óta követeli ennek a szabályozásnak a megváltoztatását.

Kérdezem tehát államtitkár urat, hogy mikor nyújtja be a kormány a szükséges módosításokat, és mikor kívánja a parlament többsége ezt elfogadni. Megtiszteltetésnek venném, ha válaszolna. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Megjegyezném azért a válaszom elején, hogy két évig volt a Gazdasági Minisztérium államtitkára, 2008-2010 között, ebben az időszakban az ápolási díj emelésére nem került sor. Ugyanakkor 2010 után, amikor a Fidesz-KDNP vállalta a kormányzás felelősségét, azóta igyekeztünk emelni ezeket a tételeket. Valóban, a megörökölt helyzet nagyon mélyen hagyott ápolási díjakat jelentett.

Itt az alapösszegű ápolási díjat is emeltük és az emelt összegűt is, és egy új kategóriát vezettünk be, ezt ön is nagyon jól tudja, a kiemelt összegű ápolási díjat, így akik a legsúlyosabb helyzetben lévő hozzátartozójukat ápolják, az ő esetükben 37 ezer forintról 58 680 forintra emelkedett az ápolási díj mértéke, 63 százalék, de természetesen azon dolgoztunk és dolgozunk, hogy ez tovább emelkedhessen, és más kedvezmények is járjanak.

Bevezettük például azt, hogy aki húsz éven át otthon ápolta a saját háztartásában a hozzátartozóját, ő 50 ezer forintos nyugdíj-kiegészítést kap. Ön azt említette - és ez valós, amit ön mondott -, hogy a „Nők 40”-be nem számít bele ez az időtartam, de szolgálati időnek már a normál nyugdíjszámításban például beleszámít, tehát ezzel a normál nyugdíjjogosultsági éveket az otthonápolási időszakokkal ki lehet egészíteni.

A nyáron, ahogy ön is utalt rá, rengeteg egyeztetést folytattunk le az Autisták Országos Szövetségével, az Értelmi Fogyatékosokkal Élők és Segítőik Országos Szövetségével, a Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségével, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségével, a Siketvakok Országos Egyesületének képviselőivel és még több más szervezettel is. Nem tudom, ön pontosan mire célzott, hogy kivel nem egyeztetettünk.

Idézném az egyik szervezetet, a MEOSZ-t, aki részt vett és egy közleményt adott ki utána, a honlapján ön is elolvashatja: üdvözlük, hogy az egyeztetések eredményeként körvonalazódik az ápolási díj ügyének tényleges megoldására törekvő komplex kormányzati intézkedés - amelynek az ön által felvetett javaslat is joggal lehet akár része.

Még egy mondatot hadd idézzek a közleményből: az érdekvédelmi szervezetek bíznak az ápolási díj ügyének mielőbbi rendezésében, tekintve, hogy valódi megoldásra törekvő, konstruktív egyeztetések zajlanak, amelyek során az érintett tárcák képviselői a korábbi kereteket átlépve, előremutatónan gondolkodnak a probléma megoldásán, és bízunk benne, hogy még az idei év folyamán ez a megoldás meg is születik.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg képviselő urat. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, megtudtam öntől, hogy mikor voltam miniszter. *(Dr. Rétvári Bence: Államtitkár.)* Higgye el, emlékszem.

Elmondta mindazt, amit a sajtófigyelőkből lehet tudni, és amit az ön asztalára tettek. Egy dologra nem válaszolt, amit kérdeztem, hogy mit kíván tenni a kormány. Legyen kedves elárulni itt az Országgyűlésnek és ezen keresztül a széles közvéleménynek, kívánja-e a kormány emelni a mostani, méltatlanul alacsony ápolási díj összegét vagy sem. Ez a kérdés. Kérem, válaszoljon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Természetes, azért ültünk le tárgyalni. És az elmúlt években is azért emeltük az ápolási díj összegét, azért emeltük a költségvetésben - amit persze önök nem támogattak - a teljes keretét az ápolási díjnak, azért vezettük be a plusz 50 ezer forintos juttatást a nyugdíj mellé és a többi kedvezményt is, mert minél szélesebb körű kedvezményt szeretnénk. Sőt, annál többen is gondolkodunk, mint ön. Hiszen ön is célzott arra, hogy nincsen színház, nincsen szünnap.

Abban is gondolkodunk - és itt szintén olvashatja a közleményében a MEOSZ-nak -, hogy a megbeszélések több lépcsőben folynak, pontosan azért, hogy egy olyan megoldás szülessen, amely nemcsak az anyagiakban segít, hanem nyilván azt a napi 24 órás, évi 365 napos leterheltséget, ami a családoknak valóban egy ilyen otthonápolási helyzet jelent, azt is próbáljuk segíteni, akár napközbeni ellátással, akár más módon. Mindezek a javaslatok a tárgyalóasztalon vannak, és ahogy mondtam, az idei évben a kormány ezzel foglalkozni fog, a kormány döntést fog hozni, és arról ön is, és természetesen az érintett és tárgyalásba bevont szervezetek is első kézből fognak értesülni.

Egy szóval is mondhattam volna, a válaszom a kérdésre az, hogy igen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszáért. Tisztelt Országgyűlés! Barcza Attila, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Újabb Soros trükközés! Kikerülhet-e a bevándorlási különadó?**” címmel.

Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Igen, elfogadom.

(17.00)

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A kormány még ez év elején megtárgyalta a Stop Soros törvénycsomagot, ugyanakkor a végszavazással nagyon felelősen megvárta az országgyűlési választások kimenetelét. A választási eredmény üzenete pedig egyértelműen az volt, hogy az emberek nem szeretnék bevándorlóországban élni, sem most, sem a jövőben.

Ennek szellemében került elfogadásra az előző ülészakban a bevándorlási különadó, ami 25 százalékos adókulccsal sújtja azon Soros-szervezeteket, amelyek bármilyen bevándorlást támogató tevékenységet végeznek oly módon, hogy támogatást nyújtanak a Magyarországon a bevándorlást ténylegesen elősegítő szervezeteknek.

(A jegyzői székeket Szabó Sándor és dr. Vinnai Győző foglalja el.)

A szabályozás azt is rögzíti, hogy ha a magyarországi bevándorlást segítő szervezeteknek anyagi támogatást nyújtó bel- vagy külföldi szervezet az adókötelezettségét nem teljesíti, akkor az általa támogatott szervezet válik az adó alanyává.

Én úgy vélem, hogy ezen külföldről támogatott álcivil szervezetek megadóztatása teljes mértékben igazságos, hiszen az ország több száz milliárd forintot költött már az elmúlt években a határvédelemre. Felháborítónak tartom, hogy a dollármilliárdos spekuláns által támogatott, saját maga által adóalanynak tekintett Migration Aid szervezet által is elismert és közzétett módon ki akarja kerülni a törvényt, hogy megússza az adófizetési kötelezettségét. Ugyanis a nyár kellős közepén a szervezet nagy örömmel jelentette be, hogy párttá kívánnak alakulni, úgynevezett Éjjeli Órség néven; feltehetőleg emögött is adóelkerülési cél áll, hiszen a bevándorlási különadónak mint adónemnek a pártok nem lehetnek alanyai. Ezért kérdezem: milyen jogi lehetőségek vannak arra nézve, hogy ezen bevándorlást segítő szervezetek ne tudják megkerülni a bevándorlási különadó megfizetését? Várom választát. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az elfogadott, bevándorlási különadóról szóló törvény az Európai Unióban egyedülálló, sőt az egész világon. Tehát ezt is mi,

magyarok találtuk ki. Nem ez az első ilyen törvény, ami Magyarországon született, és később más országok is átvették. Vélhetően ennek a különadótörvénynek is ez lesz majd a sorsa. Valóban, ahogy képviselő úr elmondta, a migráció elleni küzdelemnek, a harcnak egy fontos része ez az elfogadott törvény, amelynek a célja teljesen egyértelmű: az a célja, hogy azon szervezeteket adóztassa meg, akik ilyen szervezeteket, migrációt támogató szervezeteket támogatnak. Tehát nem a támogatást végző szervezetek, hanem akik a számukra a támogatást adják, ők az elsődleges adóalanyai a törvénynek. A célja egyértelmű: költségvetési támogatás megszerzése annak érdekében, hogy a migrációs tevékenység által okozott kiadásokon enyhítsünk.

Nagyon fontos, hogy a törvény szankciókat is tartalmaz, a különadó megfizetése alól nem lehet kibújni, hiszen a törvények betartása minden szervezetre, minden adóalanyra vonatkozik Magyarországon.

Nagyon fontos az, hogy abban az esetben, hogyha nem fizeti meg a támogatást nyújtó szervezet, akkor a migrációs tevékenységet végző szervezet válik adóalannyá, és az adóhatóság szigorúan fogja ellenőrizni, hogy megtörténik-e az adóbevallás és a különadó megfizetése, és ennek bizony szankciói vannak abban az esetben, hogyha az adóhatóság ezt látni fogja, hogy ez nem történt meg.

Tehát fontos, hogy a törvény hatálya minden szervezetre és minden migrációs tevékenységet végző adóalanyra vonatkozik. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Öné a szó, képviselő úr.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a tájékoztatást, a választ elfogadom, mindazonáltal fontosnak tartom még kiemelni azt a mai sajtóértesülést is, amely szerint a már korábban említett Migration Aid szervezeten kívül sem a Magyar Helsinki Bizottság, sem az Amnesty International nem kíván bevallást készíteni, és nem fogja befizetni határidőig a 25 százalékos bevándorlási különadót.

Azt gondolom, hogy igazán megbotránkoztató ez a hozzáállás az ő részükről, hiszen amíg számtalan alkalommal a jogszabályok betartására szólítanak fel, ők maguk azok, akik szembemennek a törvényi kötelezettségükkel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, éppen a mai napon jelent meg a sajtóban, hogy az érintett szervezetek, a Migration Aid és az Amnesty

International sem kívánja bevallani és befizetni sem az adót. Ami még külön sajnálatos, hogy ezt a Magyar Helsinki Bizottság is jóváhagyta, hogy ne fizessék be a magyar törvények által meghatározott kötelezettséget. Teljesen egyértelmű, hogy a párttá alakítási szándékuk is egy törvény kijátszását próbálja szorgalmazni.

Azt kell kimondani, hogy ezek a szervezetek, ezek a Soros-szervezetek arra is képesek és hajlandóak, hogy kijátsszák a magyar törvényeket, hogy a migrációs tevékenységüket kiterjesszék. Tehát törvénytelenül próbálnak szembeállni, szembemenni a magyar emberek érdekeivel, a magyar emberek akaratával. Azt gondolom, hogy ezt semmilyen magyar kormány nem hagyhatja. Ezért nyilvánvalóan ezeknek a szervezeteknek az ellenőrzése az adóhatóság által meg fog történni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni Semjén Zsolt tárca nélküli miniszternek, miniszterelnök-helyettes úrnak: **„Ön elment vadászni, Ön meglötte, a helikopter hazavitte - avagy beszéljünk a vadászatokról, amíg központilag be nem tiltják az erről szóló párbeszédet!”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Először is köszönöm, hogy mint medve a barlangjából előbújt a vadászlesek védelméből, és végre több hét után hajlandó válaszolni a kérdésemre.

Ön, bár miniszterelnök-helyettes, a kormány tagja már elég régóta, így politikusként egy nagyon befolyásos ember, de a vadászatai során ön elveszti politikusi jellegét, és állítása szerint magánemberként fogad el olyan többmillió ajándékokat, amelyeket olyan emberek adnak, akik később a politika, a kormány hatására több tíz-száz milliós támogatásokat kapnak a vállalkozásaikhoz.

Természetesen az ön állításai szerint az csupán merő véletlen, hogy az a vállalkozó, aki önnek mint magánembernek milliós vadászatokat ajándékoz, az később természetesen az ajándékoktól függetlenül nyer pályázatokat. A többmillió vadászatokon ön tehát nem politikus, hanem magánember, vadász. Éppen ezért nemhogy baj, hogy elfogadja ezeket az ajándék vadászatokat, de még be sem kell vallania a vagyonyilatkozatában, sőt azt sem kell tudnia, hogy pontosan mennyiért is lövöldözte a házi rénszarvasokat.

Mondom még egyszer: egy olyan üzletembertől kapja ezeket a vadászatokat, aki az elmúlt években több száz millió forint állami pénzt nyert el a szállodáira. Persze, hogy ön így próbálja beállítani ezt a helyzetet, hiszen ha ön nem vesztené el a politikusjellegét az ilyen milliós ajándékok elfogadásánál, akkor

ugye felmerülhetne a korrupció és a vesztegetés lehetősége is.

Miniszterelnök-helyettes úr! Ön részt vett már milliós ajándék vadászaton Svédországban - ahol, mint tudjuk, háziállatokra lövöldözött - részt vett már Kanadában ajándék vadászat - biztos az is nagyon olcsó volt. Nem érzi úgy, hogy egy miniszterelnök-helyettesnek morálisan vállalhatatlan, hogy ilyen többmillió ajándékokat fogadjon el, és utána erről ne is számoljon be a közvéleménynek, és továbbra is ott üljön a miniszterelnök mellett mint miniszterelnök-helyettes? Köszönöm. Várom a választát. *(Taps a Jobbik soraiból. - Korózs Lajos: Jön a jegesmedve!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Öné a szó, miniszterelnök-helyettes úr.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm, elnök úr. Drága jó képviselő úr, ön valamilyen rejtélyes okból kifolyólag betegesen érdeklődik az én magánéletem iránt. *(Dr. Apáti István: Isten ments! - Felzúdulás a DK, a Jobbik és az MSZP soraiból.)* A helyzet az, hogy mindaz, amit elmondott, az természetesen hazugság. Maguk a svédek nyilatkoztak arról, hogy minden törvényes, szabályos és korrekt volt. Először is luxusról különben szó sincsen; próbáljon ön egyszer egy légtérben öt, egyébként holt-részeg számmal eltölteni néhány éjszakát *(Felzúdulás a DK soraiból.)*, és akkor megtudja, hogy milyen azon a vidéken vadászni.

(17.10)

Egyébként arra a helikopterre azért volt szükség *(Az elnök csenget.)*, mert az adott területen nincsen út, tehát a számik máshogy nem is tudják összeszedni a terítéket. Egyébként a hús is, minden az övék. Amikor a szarvast vitte a helikopter, én természetesen ott sem voltam *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, tekintve, hogy nem én helikoptereztem, hanem az adott szarvas, hiszen másképp nem lehet beszállítani, de ezek részletkérdések. *(Zaj, folyamatos közbekiáltások az ellenzék soraiból.)*

A legfontosabb kérdés az, hogy én soha senkinek nem intéztem semmit ilyen vonatkozásban. Tehát először is: kompetenciám sincsen rá; másodsor: fel sem merült, hogy én bárkinek bármilyen szívességet intéztek e tekintetben. *(Kunhalmi Ágnes: Önnek tettem szívességet!)* Erről egyébként megjegyzem, hogy mondjam, miután nyilas házmaster szellemi elődjéhez hasonlóan a feljelentgetés tekintetében az ügyészségtől kezdve a NAV-on keresztül a Mentelmi bizottságig feljelentéseket tett, egyébként kéz a kézben a transzparency-s kollégájával, akinek nevére már nem emlékszem, ezek után önöknek papírja van arról az ügyészségtől *(Dr. Vadai Ágnes: Jajaj!)*, a NAV-tól *(Dr. Vadai Ágnes: Jajaj!)* és a Mentelmi bizottságtól,

hogy önök hazudnak, nekem pedig igazam van. (*Kunhalmi Ágnes: Hála...*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterelnök-helyettes úr választát. Viszonzásra megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Miniszterelnök-helyettes Úr! Én helikopterről nem beszéltem, egy mondatot nem mondtam. (*Dr. Semjén Zsolt: A kérdésében volt benne!*) Azt mondja, hogy törvényes és korrekt volt az eljárás? Azt mondja, hogy feljelentések vannak? Egy normális országban se feljelentést nem kellett volna csinálni, se semmit, hiszen az ön ügyeivel kapcsolatban vagyonynyilatkozati eljárásnak kellett volna lennie, hogy eltitkolt-e valamit a vagyonynyilatkozatában; NAV-vizsgálatnak kellett volna lefolynia, hogy adóügyi szempontból minden rendben van-e Semjén Zsolt körül; ügyészségi vizsgálatnak kellett volna lefolynia, hogy történt-e megvesztegetésre, korrupcióra utaló esemény a vadászatokkal kapcsolatban.

Egy normális országban ilyen vizsgálatok lennének. Egy normális országban, higgye el nekem, Semjén Zsolt nemhogy miniszterelnök-helyettes nem lenne ilyen botrányok után, hanem országgyűlési képviselő sem. Egy normális országban ezt úgy hívják, hogy korrupció, ezt higgye el nekem! Ön milliós vadászokat elfogad, elmegy háziállatokra lövöldözni, ráadásul úgy néz ki, ha ilyen rossz volt ez a vadászat, akkor át is verhették önöket elég erőteljesen. (*Derűltség az ellenzék soraiban.*)

Miniszterelnök-helyettes úr, higgye el, morálisan vállalhatatlan az (*elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy ön milliós ajándékokat fogadjon el vállalkozóktól. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásos választás illeti meg a miniszterelnök-helyettes urat. Öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Képviselő Úr! Az ügyészségnél feljelentettek, az adóhatóságnál feljelentettek, a Mentelmi bizottságnál fél tucatszor jelentettek fel. Minden létező hatóság megállapította, hogy önök hazudnak, nekem pedig igazam van. (*Zaj, közbekiáltások.*)

A morális kérdéstről pedig ön az utolsó, aki ebben a Házban beszélhet, két ok miatt. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!*) Először is, néhány mondatot mondhatna a szerencsejátékkal való kapcsolatáról e tekintetben (*Dr. Vadai Ágnes: Öt részeg számi...*), a morális ügyek tekintetében. (*Szilágyi György: Milyen szerencsejáték?*) A másik ügyben pedig ön annak a pártnak a képviselője, amelyik a Magyar Gárdától eljutott a Spinoza Házig, aki Budaházytól eljutott Heller Ágnesig, két árulásnak a mérgezett gyümölcse (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*): egy alkoholista oligarchának és Vona Gábor aposztáziájának.

Tehát maguk az utolsók, akik ebben a Házban a „morális” szót kiejthetnék. (*Taps a kormánypártok soraiban.* - *Dr. Semjén Zsolt meghajol a kormánypártok felé.* - *Z. Kárpát Dániel: Bohóc! - Közbekiáltás a Jobbik soraiból: Cirkuszi bohóc!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! (*Csenget.*) Tisztelt Országgyűlés! Dr. Hargitai János, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Hogyan értékeli a gazdaság teljesítményét és milyen lehetőségeket teremt számunkra?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tállai András miniszterhelyettes urat jelölte ki.

Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Tállai András jelzésére:*) Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az előbbi emelkedett pillanatok után szinte szentségtörés a magyar gazdaságról beszélni, de azt gondolom, mégis az Országgyűlés méltóságához tartozik, hogy a politikai szezon indítása kapcsán a magyar gazdaság teljesítményéről is beszéljünk, és az azonnali kérdéssel a kormánynak is megadjam a lehetőséget arra, hogy kifejtse az álláspontját.

Annál is inkább, mivel tavasszal nagyon kedvező növekedési számokról tudtunk számot adni, a magyar gazdaság növekedése közelítette az 5 százalékot. Azt is állíthatjuk, hogy ez a növekedés végre nem az eladósodottságon alapul, mint korábban a szocialista kormányok idején, ha volt egyáltalán növekedés.

Biztatóak azok az elmozdulások is, amelyek a foglalkoztatás területén történtek. Tíz évvel ezelőtt 3,2 millió ember volt foglalkoztatott, ma a foglalkoztatottak száma a 4,5 milliót közelíti. Az utóbbi évek legörvendetesebb teljesítménye, nyilvánvalóan az előzőekből adódóan is, hogy dinamikusabban nőnek a bérek, dinamikusabban nőnek a reálbérek, és azt vetíthetjük előre, hogy ez a tendencia az elkövetkezendő időszakban is megmaradhat. Ha nemzetközi kitekintésben mérjük a magyar gazdaság növekedését, akkor is azt mondhatjuk, hogy minimum kétszerese az Európai Unió növekedésének, és egész Európában a magyar növekedés az élbolyhoz tartozik.

Azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól, hogy a magyar gazdaság teljesítményét ön a kormány képviselőjeként hogyan értékeli, mik azok a tendenciák, amelyekre felhívna a figyelmet. A kérdésem oda akar igazán kifutni, hogy milyen mozgáslehetőséget teremtenek mindannyiunk számára a magyar gazdaság örvendetes növekedési adatai.

Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által elmondott számok valóságok. Valóban, a második negyedévben 4,8 százalékkal növekedett a magyar gazdaság mértéke. Az Európai Unióban ez a harmadik legmagasabb ütemű növekedés, amit sikerült országunknak, gazdaságunknak elérni, ez több mint kétszerese az európai uniós tagállamok átlagának.

Hogy rátérjek a kérdésre, azt szeretném bizonyítani, hogy mit tett ezért az ország, mit tett ezért a magyar kormány, hogy ilyen nagyszerű adatokról tudunk most már folyamatosan is, fenntartható módon beszélni. Az első és legfontosabb az ön által is említett foglalkoztatás bővítése.

Valóban, ma már 4,7 millió embernek van munkája, és rekordalacsony a munkanélküliség, 3,7 százalék. Ezzel párosult a jövedelmek jelentős növekedése, a bérek lendületes javítása, ezáltal versenyképességünk javítása, és ezáltal megnöveltük az egyébként is sokkal többen dolgozó emberek jövedelmét és fogyasztását; igen, hiszen az elmúlt 15 évben nem látott mértékben, 5,3 százalékkal nőtt a fogyasztás a második negyedévben.

De azon túl, a foglalkoztatottságbővülés és a bérek, jövedelmek növekedése mellett jelentős a beruházások felívelése, az ipar teljesítménye, különösen az építőipar, azon belül is a lakásépítéseké. Ez is a kormány intézkedéseinek köszönhető, hiszen a CSOK bevezetése jelentősen megnövelte a lakásépítés piacát, amely újabb alkalmazottakat és újabb gazdasági növekedést jelentett az elmúlt években az ország számára.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásomra meg a képviselő urat. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Államtitkár Úr! Ha az ország gazdasági teljesítményéről beszélünk, akkor mi azt gondoljuk, hogy sikerekről adhatunk számot, és muszáj óvatosságnak lennünk, mert mindig lehet szebb számokat elvárni és szebb számokat kívánni akár a növekedés tekintetében, ami az embereknek, a magyaroknak a legfontosabb. A bérhelyzetük tekintetében, tehát a dinamikus bérnövekedés ellenére is lehet nagyobb bérek reményében élni, és azt gondolom, akik ezt gondolják, azok ezt joggal gondolják.

Egy kormány gazdasági teljesítményét mindig meghatározza az a bázis, ahonnan indult nyolc évvel ezelőtt. 2008 őszén, mindannyian tudjuk, csődhelyzetbe került a magyar költségvetés, a magyar költségvetési gazdaság, és erről a mélypontról kellett elemelnünk az országot. Ennek fényében nyilvánvalóan örvendetesek azok a számok, amelyekről ön itt számot adott.

Azt kérem, hogy olyan költségvetési politikát folytasson továbbra is a kormány, hogy ez a tendencia tartós maradjon. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzásomra meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

(17.20)

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen, nagyon fontos az, hogy a gazdasági növekedés fenntartható legyen Magyarországon.

De még egy szót valóban az eredményekről, hiszen a 2010-es számokhoz viszonyítva a GDP több mint 20 százalékkal haladta meg a 2010. évi szintet, és nagyon fontos, hogy a gazdaságunk teljesítménye a 2010-es bázison számolva megelőzte a cseh gazdaság teljesítményét, és elérte a szlovák gazdaság teljesítményét 2014-es bázisszinten számolva.

A konvergenciaprogramban 4,3 százalékos növekedést írtunk elő. Az a fontos célja a kormánynak, a Pénzügyminisztériumnak, hogy ezt a gazdasági növekedést tartósan meg tudjuk tartani, hiszen az azt jelenti, hogy munkahelyek vannak, hogy jövedelem van, hogy fogyasztás van, hogy beruházás van, tehát erős a gazdaság, és az emberek egzisztenciája növekedni tud.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 21 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. Most az **interpellációkkal** folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Tömegek az út szélén?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter urat bízta meg. Az interpellációra miniszter úr felkérésére Völner Pál államtitkár úr válaszol. Ön a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem először és ígérem önöknek, nem utoljára fog szó esni a Házban a kilakoltatásokról. Miniszterelnök úrral egy rövid anekdotázásra már kitértünk ez ügyben.

Államtitkár úrhoz fordulok a tekintetben, hogy mennyiben tartja emberileg elfogadhatónak azt, hogy több mint 1300 családot május óta kilakoltattak az otthonából, és a moratórium meghirdetése híján a következő hetekben folytatódna ezek a jelenségek. És azt kell hogy mondjam, a végrehajtói visszaélések összeszerzője előfordul egy nagyon széles skálán. Azt kell mondjam, hogy a közjegyzők esetében is sokszor tetten érhető, hogy egészen egyszerűen nem látták el törvényben vállalt feladatukat, már térült követeléseket igyekeznek behajtani.

És egy nagyon sajtóságos történet alakult ki: a civil jogvédők, a károsultak, jogászok, aktivisták és

alternatív médiamunkások ellenzéki képviselőkkel - jellemzően jobbikos képviselőkkel - együtt megjelennek ezeken az eseményeken, természetesen csak ellenőrizvén a folyamatok jogszerűségét.

De már ezen ellenőrzés során is szakjogászaink annyi problémát találtak, hogy amelyekkel szembe-sítve a végrehajtót rögtön elérhetővé vált az a helyzet, hogy a végrehajtás foganatosítása, a kilakoltatás elmaradt. Állítom tehát, államtitkár úr, ha önök egy minimális fáradságot szentelnének ennek, és ugyanígy megvizsgálnák akár a törvényhozás szintjén ezen folyamatok jogszerűségét, több ezer magyar családot lehetne megóvni a kilakoltatástól. És gondoljon csak arra, államtitkár úr, hogy mi történik egy ilyen családdal az otthon, az élőhely elvesztése után. Nagyon sokan jellemzően nem tudnak hova menni, ez esetekben szétszakad a család, ha a gyámügy elviszi a gyermeket, akkor pedig a visszarendeződéssel esélye minimális.

Engem elsősorban az érdekelne, hogy morálisan hogyan tud elszámolni több mint 1300 család kilakoltatásával. Amellett, hogy értem én a gazdasági állítólagos sikerekről folytatott propagandájukat, de itt mégiscsak magyar emberek elvitathatatlanul nehéz sorsáról van szó.

Várom érdemi választ. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban hosszú ideje folytatjuk ezt a polémiát ebben a körben, illetve miniszterelnök úr az azonnali kérdések órájában is érintette ezt a témát, amikor felvetette.

Én azt hiszem, senki nem állíthatja azt, hogy akár a kormányzat, akár a parlament az elmúlt időszakban ne legjobb szándékai szerint és a lehető legtöbbet tette volna meg ebben a kérdéskörben. Ha csak arra gondolunk, hogy több mint egymillió adósról beszélünk az elmúlt időszakban, akiknek a helyzetén sikerült javítanunk, és akiknek a nagy részét sikerült az adósságcsapdából is kiszabadítani akár a forintosítással, akár a bankok elszámoltatásával, végtörlesztéssel, és sorolhatnám tovább azokat az intézkedéseket, amelyeket számtalan felszólalásunkban a tisztelt Ház elé tártunk, akkor látható, hogy nagy munkát végeztünk. Ugyanakkor azt is be kell látni, hogy jogállami keretek között nem lehet a piac viszonyait teljes egészében kizárni a jogi szabályozás köréből, meg kell teremteni azokat a jogszabályi garanciákat, feltételeket, kezdve a közjegyzők eljárásán keresztül, a bírói út folyamatos igénybevételén keresztül, a végrehajtói kar szakképzettségének a javításán át, amelyek garantálhatják azt, hogy senkit se lehessen akár a tulajdonától, akár a lakhatásától a jog ellenében megfosztani.

Én nagyon örülök annak, ha ezeknél a cselekményeknél képzett jogászok jelen vannak, ha rá tudnak

mutatni azokra a hiányosságokra, amelyek megállítják ezeket a folyamatokat, ha vannak tévedések. De éppen képviselő úr előadása támasztja azt alá, hogy valóban létezik a jog, vannak lehetőségek, és amennyiben nem annak megfelelően járnak el, akkor megakaszthatók ezek a folyamatok.

A másik része a dolognak, amiről miniszterelnök úr is beszélt, hogy az állam akár az eszközközkezelőn, akár a magáncsőd intézményén keresztül folyamatosan keresi, megteremti azokat a lehetőségeket, amelyekkel a végképp bajba jutottaknak, akik teljesen anyagilag ellehetetlenültek, azoknak is még tudjon egy mentőövet dobni.

Nagyon jól tudjuk, hogy több mint 30 ezer családnak sikerült az eszközközkezelő segítségével a lakhatását megteremteni, megőrizni. Az, hogy vannak, akik még ebben a helyzetben, ebben a környezetben sem tudják a fenntartásukat, a folyamatos rezsiköltségmentesítést biztosítani, természetesen eredményezheti azt, hogy az eszközközkezelő sem finanszírozhatja ezeket a végtelenségig, hanem akkor más megoldásokat kell találni.

Itt jött szóba a családsegítő szolgálatok, a gyámügy, az önkormányzatok segítsége, de amit említettünk, hogy a végképp nehéz helyzetnél például a téli kilakoltatási moratórium meghosszabbítása is azt szolgálta, hogy ne akkor kerüljön valaki abba a helyzetbe, hogy költöznie kell, amikor adott esetben az évszaki nehézségek még jobban hátráltatnák és még nehezebb helyzetbe hoznák azokat az adóssokat vagy azokat, akiknek el kell hagyniuk mások ingatlanát. Mert ebben a körben - erről természetesen keveset beszélünk - nemcsak a tulajdonjog elvesztése, nemcsak a lakás elvesztése esetén, hanem a lakbért nem fizető bérlők esetében, ahol magánszemélyek a sérelmezettjei ennek a helyzetnek, kéri a végrehajtást azoknak a lakóknak a tekintetében, akik nem teljesítenek a jogszabályoknak megfelelően.

Én nagyon remélem, hogy akár a kereszténydemokraták által szorgalmazott magáncsőd intézményének a könnyítése, akár a további lépések, amelyek idekerülnek a Ház elé, az ellenzék támogatását is bírni fogják a jövőben. Miniszterelnök úr is utalt arra, hogy számtalan esetben ezzel sem rendelkezünk, amikor ezeket az adósságkönnyítő lépéseket tettük. Kérem az önök együttműködését is majd a jövőben. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választ. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az interpellációra adott választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Államtitkár úr, szeretném leszögezni, nincsenek olyan körülmények, amelyek mellett egy féléves időszakon belül több mint 1300 kilakoltatás igazolható lenne, mindamelllett, hogy a szociális ellátórendszer ezeknek az embereknek szinte semmilyen formában nem segít. Én tehát azt kérem önöktől, hogy a kilakoltatási moratóriumot

addig hirdessék meg, amíg meg nem tudják oldani ezt a problémát.

Lehetne vitatkozni eszközkezelőről, hogy hogy kellene feltökésíteni, illetve arról, hogy az EBRD-vel kötött paktumokat hogyan mondják fel, de, államtitkár úr, amellett, hogy a választát annak nem kellőképpen szakmai mivolta miatt nem tudom elfogadni, hadd éljek egy unortodox javaslattal: ezen a héten, csütörtökön reggel hat órára hirdettek meg harmadik körben egy olyan kilakoltatást, amit már kétszer sikerült megakadályozni, amiatt, mert jogsértések ezreitől vérzik. Csütörtökön reggel hatra hirdette meg mindezért a végrehajtó. Én ott leszek a XXIII. kerületben. Az a kérésem, hogy tartson velem, tartson velünk. Személyes csatornáimon keresztül mind a címet, mind az elérhetőséget természetesen prezentálni fogom önnek. Várom megkeresését, várom férfias kiállásukat. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 99 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(17:30)

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A megbukott reform**” címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző egészségügyi államtitkár, Ónodi-Szűcs Zoltán még 2016-ban egyfajta egészségügyi reformot hirdetett meg, és azt mondta, azt állította, hogy át fogják tekinteni a kórházi minimumfeltételek rendszerét, és ezek után meghozzák a szükséges intézkedéseket. A közelmúltban kiderült, hogy az ellátó szervezetek, a kórházak 25 százaléka sem tudja biztosítani a teljes minimumfeltételeket az ellátottak számára. Ebből kiderült: nemhogy felmérés nincs, nem csinálták meg a minimumfeltételek rendszerét, hanem semmiféle érdemi intézkedést nem hoztak ezen a területen.

Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy két héttel ezelőtt a Honvédkórház sürgősségi osztálya majdnem összeomlott, hiszen 112 olyan orvos nyilatkozott, akik nem hajlandók az önkéntes túlorát vállalni, tekintettel arra, hogy az intézmény az addig elvégzett túlorákat nem volt hajlandó kifizetni. *(Németh Szilárd István: Nem igaz!)* De ez igaz, képviselőtársam! *(Németh Szilárd István: Hazudsz, mint mindig!)* Ezen túlmenően pedig megfenyegették ezeket az orvosokat *(Dr. Vadai Ágnes: Így van!)*, hogy ha ennek ellenére elmennek az intézményből, akkor gondoskodni fognak arról, hogy semmilyen más

egészségügyi intézmény ne alkalmazza őket és nem fognak állásokat kapni.

Szeretném arra is emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy 2012-től államosították a teljes egészségügyi ellátórendszert, vagy legalábbis a kórházak állami kézbe kerültek, és egyéb intézmények is állami működtetés alatt állnak. De ehhez képest érdemi változást nem láttunk ezen a területen sem, már ami a reformokat illetné, azon túlmenően, hogy minden felelősség innentől kezdve az államé, hiszen minden feladatot és hatáskört is az állam magához vont.

Ugyanilyen problémás ügy volt a közelmúltban a kórházi fertőzések ügye. Azért hozom szóba, mert többször interpelláltunk itt is az előző ciklusban és a tavaszi ülészakán is, szinten minden parlamenti frakció a Fideszen kívül megszólalt ebben a kérdésben. Az új miniszter, Kásler miniszter úr az egyik legfőbb problémának tartotta, ugyanakkor a területet irányító egészségügyi államtitkár azt mondja, ő nem is érti, hogy miért kell ezzel foglalkozni, legjobb az lenne, ha a parlament tudomást sem szerezne a kórházi fertőzésekről, nem beszélve arról, hogy semmiféle összefoglaló adat nem áll rendelkezésére egyetlen szakembernek sem.

Eppen ebből adódóan kérdezem, tisztelt államtitkár úr, hogy mikor teszik rendbe a sürgősségi ellátást, mikorra ígéri leghamarabb, hogy egy átfogó, részletes és közérthető jelentés készül a kórházi fertőzések elmúlt nyolc évéről. Szeretném megkérdezni a továbbiakban arról, hogy az egyetemes egészségügyi hozzáférést, beleértve a költségteher elleni védelmet, hiszen a fenntartható fejlődésről szóló Agenda 2030-ra ezt tűzte ki célul, a gyógyszereket, védőoltásokat és a biztonságos, hatásos, megfizethető minőségi gyógyszereket mikor fogják tudni biztosítani.

Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor az interpellációja címét olvastam, hogy megbukott reform, azt hittem, hogy végre egy őszinte beismerő vallomás lesz a szocialista egészségügyről.

Önök többször megbuktak a saját egészségügyi elképzeléseikkel. Volt, amikor egy népszavazás szavazta le önöket, például 2004. december 5-én, amikor a fizetős egészségüggyel szemben először mondták ki a magyar emberek, hogy nem szeretnék, majd 2008 márciusában a szociális népszavazásnak még egyszer megerősítették ezt *(Kunhalmi Ágnes: Fizetősé tette az egészségügyet!)*, amikor mondták, hogy sem privatizációt nem szeretnének, sem pedig vizitdíjat, sem pedig kórházi napidíjat. A magyar emberek kétszer buktatták meg az önök különböző egészségügyi ámokfutásait, majd végül önöket is. Ezzel véget ért az

a fajta reform, amit önök vezettek be az egészségügyben. Ezzel 600 milliárd forintot elvettek a magyar egészségügytől, bezártak négy kórházat, leépítettek 16 ezer aktív ágyat, elbocsátottak 6 ezer egészségügyi dolgozót, elvettek egyhavi bért, és ahogy mondtam, fizetősé akarták tenni szinte minden beteg számára, aki háziorvoshoz fordul vagy kórházba megy, az egészségügyi ellátást.

Önök fizetős egészségügyet akartak (*Kunhalmi Ágnes: Ti meg is csináltátok!*), mert alapvetően az egészségügyben kicsi profitot láttak, azt igyekeztek privatizálni, az egészet pedig egy problémás területnek gondolták. Éppen ezért a hasznot hajtó részét az SZDSZ megpróbálta kiszervezni, a többivel pedig önök lényegében és érdemben nem foglalkoztak. Ez meglátszódik a nemzetközi összehasonlításokban is, hiszen egyedül Magyarország volt az az ország a legfejlettebb országok közül, az OECD összes országa közül, ahol 2003 és 2010 között csökkent az egy főre jutó egészségügyi kiadás.

Egyetlenegy ország az összes fejlett ország közül! 2010 után viszont a 7. legmagasabb mértékben nőtt az egy főre eső egészségügyi ráfordítás, mert egy új kormányzat kezdte meg munkáját Magyarországon.

A kórházi fertőzésekkel kapcsolatban ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy az egyik rendelet már elfogadásra is került, emlékeim szerint 11-én, és meg is jelent a Közlönyben. A másik esetében pedig, amely a kórházi fertőzéssel kapcsolatban mind a kormányzatnak, mind a menedzsmentnek, mind pedig a betegágy mellett dolgozóknak az új feladatait rögzíti, annak társadalmi vitája folyamatban van.

Az idei év folyamán valószínűleg ez is meg fog születni. De ettől függetlenül a leggyakoribb három kórházi fertőzés esetében a csökkenő tendenciát ön is felismerheti, azt hiszem, és itt a számaink igencsak jók, akár Finnországhoz is viszonyítva. 8 milliárd forintot a konvergenciaregióban, 1,5 milliárd forintot pedig a közép-magyarországi régióban fordítunk a betegbiztonság növelésére, többek között a kórházi fertőzések kiküszöbölésére is, higiénés szerek fejlesztésére, betegazonosító rendszer fejlesztésére, biztonságos gyógyszeradagolásra, laborfejlesztésekre egyaránt.

Ön azt mondta, hogy mióta állami fenntartásban van az egészségügyi ellátórendszer, nem történt érdemi változás. Hadd mondjam el, hogy mi az, ami önnek nem érdemi változás. A bő száz kórházunk közül 77-et részben vagy egészben felújítottunk, de ön szerint nem történt érdemi változás. 54 rendelőintézetet felújítottunk, de ön szerint nem történt érdemi változás. 104 mentőállomást felújítottunk, de ön szerint nem történt érdemi változás. 23 teljesen új rendelőintézetet építettünk állami fenntartásban, de ön szerint nem történt érdemi változás. 31 teljesen új mentőállomást építettünk, de ön szerint nem történt érdemi változás.

Megvásároltunk összességében, ha a jövő évet is ideszámolom, 793 mentőautót. Ezzel a mentőautók átlagéletkorát 8,3 évről most már leszorítottuk 6 év

alá, és a jövő évben 5,5 év lesz egy mentőautó átlagéletkora Magyarországon, de ön szerint nem történt érdemi változás.

Tisztelt Képviselő Úr! Az, hogy 650 milliárd forinttal költünk évente többet egészségügyre, mint amennyit 2010-ben önök erre szántak, ez GDP-arányosan 1,5 százaléknyi növekedés. (*Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Egész egyszerűen nem igaz!*) A GDP 1,5 százalékaival költünk többet most az emberek gyógyulására. Ami megbukott, az az önök egészségpolitika, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Nem fogadom el az államtitkári választ. Államtitkár úr, lehet vakolni, lehet festeni, lehet betonozni, de ha nincs benne orvos, nincs benne szakdolgozó, ha nincsenek benne nővérek, nincsenek benne a XXI. századnak megfelelő technikák, akkor cseszhetjük az egészet. (*Felzúdulás a kormánypárti padsorokból. - Cseresnyés Péter: Hogy beszél, képviselő úr?!*) Ez pontosan így van. Ez pontosan így van! (*Dr. Rétvári Bence: Ez a stílus az egészségügyről, ez a vélemény az egészségügyről!*) Kérem szépen, ma Magyarországon több mint 300 orvos hiányzik az alapellátásból. Több mint 300 orvosi praxis nincs betöltve azért, mert képtelenek olyan lehetőségeket biztosítani, hogy az orvosok elvállalják az alapellátást. (*Dr. Rétvári Bence: Mert így beszél az egészségügyről például!*) Magyarországon több ezer orvos hiányzik a szakellátásból, több ezer szakdolgozó hiányzik az egészségügyből.

Kérem szépen, azt ne mondják nekem, hogy ha egy egészségügyért felelős államtitkár a finanszírozásért, a szakmai ellenőrzésért, a kórházfenntartásért és a betegjogok képviseletéért is felelős, akkor az egy érdemi intézkedés. Márpedig ma Magyarországon ez van. Nem fogadom el a választát. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 33 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem hajlandóak munkaviszonyuk elismerni az otthonápolást?”** címmel. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): (*A felszólaló és a környezetében több képviselő fehér pólót visel, amelyen a felirat: „Az otthonápolás MUNKA! Lépjünk, hogy léphessenek!”*) Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Államtitkár Úr! Ma már sokadszorra hallhatja azt, hogy az otthonápolás munka. Ezt az üzenetet hoztuk itt ma már sokan önöknek, hogy végre vegyék észre azt, hogy több mint 50 ezer család várja, hogy azonnal ismerjék el azt, hogy az ő tevékenységük olyan munka, amit meg kell fizetni, amit honorálni kell. Mondom ezt azért is, mert önök itt az elmúlt hónapokban többször ígérték már meg, hogy végre tenni fognak valamit, bizottsági ülésen, nyilvános üléseken; itt az ideje végre, hogy feltűrjék az ingujjat, és végre csináljanak valamit.

(17.40)

Kedves Államtitkár Úr! Önöknek azt kellene elvégezni, amit egyébként éveken át nem tettek. Itt van az a levél, amiben megígérték (*Felmutat egy iratot.*) a Költségvetési bizottság elnökének írva, hogy önök végre a bizottságok tagjait meghívják egyeztetésre, és azokat az érintetteket, akik ebben közreműködtek, és nyár óta vissza-visszatérő téma, hogy az otthonápolás díjazását önök felülvizsgálják.

Az otthonápolás heti 7 napon át napi 24 órát jelentő munka. Tudja-e ön, tisztelt államtitkár úr, hogy ha valaki a piacon ezt a munkát meg akarja fizetni, akkor az mennyibe kerül? Én elárulom önnek: 24 ezer forintba kerül, ennyit kérnek ma azok a szolgáltatók naponta, hogy egyébként ezt végezzék, ennyi pénzbe kerül. Ha viszont valaki maga végzi el ezt a munkát, akkor önök 53 ezer forinttal igyekeznek azt honorálni. Ez az oka annak, hogy itt hétről hétre szólunk azok érdekében, akik ezt a munkát végzik.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ma itt voltak az érintettek, azok, akikkel önök nem voltak hajlandók találkozni. (*Dr. Rétvári Bence: Ki az? Hogy hívják?*) Nem voltak hajlandók átvenni az egyesület képviselőinek a levelét. Ezt hoztam el önöknek, önnek újra és újra, át fogom adni önnek. Itt az ideje annak, hogy foglalkozzanak ezzel, mert Csehországban 180 ezer, Horvátországban 140 ezer, Szlovákiában 138 ezer forint az a munkadíj, amit ezért fizetnek. Éppen ezért önöknek nincs más teendőjük, mint hogy végre cselekedjenek, fogjanak munkához, és ne pedig letagadják magukat akkor, amikor erről szóló téma van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, tegyenek valamit! Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a DK és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is azt kérem öntől, tisztelt képviselő úr, hogy ne vonja kétségbe a kormánypártoknak is a jó szándékát ebben a kérdésben, amelyet nemcsak a szavak szintjén (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) mutattunk

ki az elmúlt években, hanem jogszabályalkotás szintjén is.

Először is, ön azt mondta, hogy éveken át nem tett a kormány azért, hogy itt emelésre kerüljön sor. A Gazdasági Minisztériumban 2008 és 2010 között nemcsak Burány képviselőtársunk volt államtitkár, hanem ön is államtitkár volt ugyanebben a minisztériumban, a Gazdasági Minisztériumban. (*Szászfalvi László: Egy fillérrel nem emeltétek! - Dr. Vadai Ágnes: Nem is volt 900 forint egy kiló őszibarack!*) 2008-ban emelték? Nem. 2009-ben emelték? Nem. 2010-ben emelték? Nem, tisztelt képviselő úr. (*Dr. Vadai Ágnes folyamatosan közbeszól. - Az elnök csenget.*) Tehát amikor itt föláll és feltűri az ingujját (*Közbeszólások.*), akkor emlékezzen már azokra az évekre, amikor ön államtitkára volt a Gazdasági Minisztériumnak egy előző kormányban, és egyetlenegy forinttal sem emelték ezt a tételt. (*Közbeszólások. - Az elnök csenget.*)

A másik, tisztelt képviselő úr: ön azt állította itt, hogy ezekkel a szervezetekkel a kormány nem egyeztetett. Tisztelt Képviselő Úr! Személyesen három órán keresztül egyeztettem ezekkel a szervezetekkel. Ne mondja nekünk azt, hogy a kormány nem áll velük szóba! Ők voltak az egyik elsők, akikkel egyeztetünk erről a kérdéskörrel. (*Közbeszólások a DK és az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) Mindjárt felolvasom önnek, hogy kikkel egyeztetünk még, de ők voltak az elsők, akikkel az idei évben az egyeztetési folyamatot elkezdtük, és utána folytattuk a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségével, az Autisták Országos Szövetségével, az Értelmi Fogyatékossgal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetségével, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségével, valamint a Siketvakok Országos Egyesületének a képviselőivel. Azokkal is leültünk, akikkel a levelét ön most itt felmutatta, képviselő úr, és azokkal is, akiket én itt felsoroltam, pontosan azért, hogy a lehető legszélesebb körű legyen az egyeztetés.

És azt azért el kell mondani, mert ön elfelejtette ezt megemlíteni, hogy az elmúlt évek költségvetéseiben emelkedő tételekkel számoltunk az ápolási díj tekintetében, bevetettük 2014-ben az új kategóriát, a kiemelt ápolási díjat, így a legsúlyosabb helyzetben lévők havi juttatása 63 százalékkal emelkedett, és természetesen, képviselő úr, ahogy az előző években is igyekeztünk évről évre ezeket a tételeket emelni, a következő években is arra fogunk törekedni, hogy ezeket emeljük. Megvan hozzá most már szerencsére 2013 óta a gazdasági lehetőségünk is, hiszen a magyar gazdaság most már erősebb, és természetesen megvan a szándék is, mind a kettő találkozott.

Akkor, amikor önök emlékeim szerint 2004-ben Mátrai Márta képviselőtársunknak az ápolási díj emelésére vonatkozó javaslatát leszavazták, úgy látszik, önöknek nem volt meg a szándéka, bár akkor az országban talán a gazdasági erő még megvolt; 2008-ban, 2009-ben, 2010-ben, úgy látszik, már se a szándék, se a gazdasági erő nem volt meg.

Azt is elmondanám, amiről ma itt már szó esett, hogy a húsz éven át ápolási díjban részesülő, tehát a közvetlen hozzátartozóját, leszármazóját, magyarul: gyermekét otthon gondozó személyek számára bevezettünk egy 50 ezer forintos nyugdíj-kiegészítő támogatást, az is fontos, hogy az ápolási díj folyósítási ideje alatt egészségügyi szolgáltatásra jogosultak, akik ezt az ápolási díjat kapják, illetőleg amit említettem, hogy szolgálati időként már figyelembe kell ezt venni.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormánynak a szándéka az elmúlt években is megvolt az emelésre, ezért volt a legsúlyosabb állapotúak esetében 63 százalékos emelés, azt pedig már felolvastam, hogy az érdekvédelmi szervezetek érdeminek tartották az egyeztetést, előremutatónak tartották az egyeztetést, és látják, hogy olyan komplex javaslat fog létrejönni, amelyik segíthet rajtuk, szó szerint azt mondták, hogy üdvözlük, hogy az egyeztetéseken eredményesen körvonalazódik az ápolás ügyének tényleges megoldása, és erre van kormányzati törekvés.

Ha az érintettek érdekképviselői ezt mondják, az nekem hitelesebb, mint hogy ön ellenzéki képviselőként, aki államtitkárként semmit nem tett ebben az ügyben, mit mond.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Igenis kétségbe vonom az ön szavait. Hónapok óta zajlik ez a vita, az érintettek és akár önök között is, és szót kell emelni és támogatni kell őket, mert önök mindezt figyelmen kívül hagyják. És éppen ezért lehetett az is, hogy például nemcsak mi mondjuk ezt, hanem a Sargentini-jelentés is megállapítja *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Ezt nem kellett volna idehozni!)*, hogy önök a szociális jogok tekintetében kifejezetten negligálják, igen, a 12. fejezet is erről szól. Önök ezt ilyen módon végzik és csinálják.

Éppen ezért ma, amikor itt voltak és tiltakoztak, önök nem foglalkoztak velük *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.)*, és ezért kell megtenni azt, hogy én adjam át önnek azt a levelet, hogy végre vegyék figyelembe azoknak az embereknek a kérését *(Dr. Rétvári Bence: Személyesen tárgyaltam velük!)*, akik havi 50 ezer forintot kérnek önöktől azért, hogy egyébként meg tudjanak élni. Ezért kellene önöknek végre döntést hozni. Ezért nem is fogadható el az a válasz, amit ön mondott. Emlékeztetőnek pedig átadom önöknek az ő üzenetüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Szabó Szabolcs, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a belügyminiszterhez: **„25 gyermekek múlik az ország nemzetbiztonsága?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az a helyzet, hogy ha Orbán Viktor a magyar emberekkel foglalkozna, például azokkal a családokkal, akik szeretteiket otthon ápolják, és nem nemzetközi botrányhősi karrierbe kezdene, akkor nem kellene ma egész nap azzal foglalkoznunk, hogy Magyarországon milyen áldatlan helyzetben vannak azok, akik a szeretteiket otthon ápolják.

Azért van rajtunk itt ellenzékben ez a póló, tisztelt államtitkár urak, mert önök nem végzik el a kötelezettségüket. Akárhány tárgyalásuk is volt, eredményt még nem értek el vele. Tetteket várunk és nem szavakat, tisztelt államtitkár úr, és egész addig az ellenzék ki fog állni ezért az ügyért, amíg önök nem lépnek, ha tetszik, ha nem.

Országgyűlési képviselőként múlt héten Szabó Szabolcs kollégámmal ellátogattunk a tranzitzőnába. Látni akartunk mindent, ami ott zajlik, és beszélni akartunk az érintettekkel. Aki a tranzitzőnába bekerül és várja a döntést a saját sorsáról, az az ember jogosult arra, hogy a napi étkezését ott biztosítsák a számára.

(17.50)

Nem bonyolult dolgok ezek egyébként, ahogy Iványi Gábor fogalmazott, az emberiséggel és a civilizációval egyidős parancsok. Ráadásul előírások is vannak, tisztelt államtitkár urak, nemzetközi szabályok is vannak. Ezek alapján, ha valaki fiatalabb gyermek, akkor napi ötszöri étkezés, ha pedig felnőttkorú, akkor napi háromszori étkezés jár az ott váró embereknek. Én személyesen találkoztam a kollégámmal együtt olyan asszonyokkal, akik a tranzitzőnában három, illetve négy napig nem kaptak enni, éhezették őket.

Külön szeretném kiemelni a zónában élő gyermekek ügyét. 61 ember volt a röszkei tranzitzőnában, ebből 25 gyermek volt. Szeretném kiemelni, hogy ezek a gyermekek sokszor hónapokon keresztül, volt, aki fél éven keresztül ott van a tranzitzőnában. Egy kicsiny baba éppen akkor született meg, ott álltunk vele és az édesanyjával. Szeretném hangsúlyozni, hogy egy fél kosárlabda-pályányi terület van, mindenhol lezárva szögesdrótokkal és pengés drótokkal, és ezek a gyerekek onnan nem tehetik ki a lábukat hónapokon keresztül, csak abban az esetben, ha orvoshoz mennek.

Különböző borzalmas történeteket hallottunk. Súlyosan traumatizált gyermekek vannak ott, voltak,

akik rendőri brutalitásnak estek áldozatul más országokban. Nem láttuk, hogy kellő pszichológiai segítséget kaptak volna. És azt is látjuk, hogy az édesanyák azt kérték, hogy ők maradnak bent a tranzitónában, nekik nem probléma, de legalább a gyermekeket vigyék ki néha sétálni, hogy ne töltsenek az életükből fél éveket a magyar tranzitónában.

Tisztelt Államtitkár Urak! Én egyszer s mindenkorra tisztázni szeretném, hogy az ilyen elbánás nem elfogadható a magyar tranzitónákban. Kérdezni szeretném önöket arról, mit tesz a magyar kormány azért, hogy ártatlan, teljesen ártatlan gyermekek ne szenvedjenek traumát, és ne traumatizálódjanak egy életre a magyar zónákban. S mit tesz a magyar kormány azért, hogy önök el tudják mondani, hogy Magyarország ugyan nem támogatja a korlátlan bevándorlást, de az ideérkezőkkel szemben emberséges elbánást tanúsítunk, és mindenkinek tiszteletben tartjuk az emberi méltóságát? A válaszukat várom és köszönöm. *(Taps az LMP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A képviselő asszony cinikus felszólalását, valótlan állításait, a tények elferdítését visszautasítom. A Honvédelmi és Rendészeti Bizottság, valamint a Nemzetbiztonsági Bizottság tagjai is jártak korábban tranzitónákban, de eddig egyetlen ellenzéki képviselő sem akart valótlan állításokra alapozva ebből politikai erényt kovácsolni.

Nyilvánvalóan nem a gyerekektől kell megvédeni az ország biztonságát, hanem az illegális migránsoktól. Magyarország nemzetbiztonsága, nemzeti szuverenitásunk nem alku tárgya. A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal a hazai és európai uniós, továbbá a többi nemzetközi jogszabály rendelkezéseinek megfelelően jár el, kiemelt figyelmet szentelve a gyermekek jogaira és a gyermekek mindenek felett álló érdekeire, tisztelt képviselő asszony.

A tranzitónában a gyermekek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését elősegítő foglalkoztató helyiség, orvosi szoba, játszótér, közös étkezőhelyiség és imaszoba is rendelkezésükre áll. Ezt ön is tapasztalhatta és láthatta. Gondoskodunk a gyermekek életkorának, egészségi állapotának és egyéb szükségleteinek megfelelő napi ötszöri étkezéséről. Tehát még egyszer mondom, napi ötszöri étkezést biztosít a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A 14 év alatti, kísérő nélküli kiskorúak, kérelmezők elhelyezése gyermekotthonokban biztosított, így nem helytálló az írásban benyújtott interpellációban

megjelölt javítóintézetben történő elhelyezésre vonatkozó megállapítás. Szintén az írásban beadott interpellációjában említett tranzitónából történő szállítás közben bekövetkezett vetélésről - amit az írásban benyújtott interpellációban megjelölnek - sem a rendőrségnek, sem a hivatalnak nincs tudomása. Képviselő asszony, nagyvonalúak voltunk, és nem jegyeztük meg, hogy eltért a beadott interpelláció szövegétől, és nem azt a szöveget olvasta föl, de én arra válaszolok. *(Dr. Rétvári Bence: A házszabály pedig ezt írja elő.)* Így van.

Tájékoztatom az önök által említett pánikbetegségben szenvedő kislány kapcsán, hogy a korábbi orvosi vizsgálatok eredménye alapján nem pánikbeteg. A helyszínen biztosított a gyermek- és felnőtt szakorvos, az egészségügyi személyzet, valamint indokolt esetben a klinikai szakorvosi vizsgálatra történő szállítás is megoldott.

Emellett tisztelettel felhívom képviselő asszony és képviselő úr figyelmét, hogy a tranzitóna Szerbia irányába bármikor elhagyható, ezért nincs szó személyes szabadság korlátozásáról. Ez a vád többször is elhangzott, de teljes mértékben megalapozatlan. Ön is látta, önök is láthatták, hogy a tranzitónából Szerbia irányába el lehet távozni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar hatóságok az eljárások során törvényesen járnak el, az emberséges bánásmód szellemében, és az emberi méltóság tiszteletben tartásával járnak el az eljárásuk során. Tisztelt képviselő asszony és tisztelt képviselő úr, bízom abban, hogy a válaszat elfogadják.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk. Ezek szerint Szabó Szabolcs fog válaszolni arra, hogy elfogadja-e az államtitkári választ vagy nem.

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm szépen a szót. Az a helyzet, államtitkár úr, hogy van egy rossz hírem: mi ott voltunk személyesen. Aki még nem volt ott, az menjen el. Szívesen elmegyünk külön, államtitkár úr, nézze meg még egyszer, mert rossz helyen nézte. Lakattal le vannak zárva ezek az emberek. Ott posztol egy rendőr, így nézi az embereket. Pengés dróttal körbe van az egész vége. Be vannak zárva. A játszótér annyi, hogy a murvával felszórt placcon van kint két játék. Ennyi! Se fa, se semmi, se virág, se növény. Ezek a kicsi gyerekek be vannak zárva, pengés dróttal körbevéve. Gondoljon bele, az ön gyerekeit betenné ilyen körülmények közé?! Nem úgy van ám, hogy ő felkel és azt mondja, hogy elmegy. Lakattal le van zárva! Amikor mi bementünk, utánunk bezárták lakattal az ajtót. Így élnek ott hosszú hónapokon keresztül.

Persze, hogy nem fogadjuk el a választ. Családok éve meg kereszténydemokrácia... Nem süll le a bőr a képéről? *(Taps az LMP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! A mai napon itt már többször elhangzott az a kifogás, hogy a képviselőknek minden esetben olyan stílust kell alkalmazni a felszólalásuk során, ami megfelel a parlamenti gyakorlatnak. (Szabó Szabolcsnak.) Képviselő úr, jelzem, hogy letelt az ideje, innentől kezdve már csak én beszélhetek. Maradjunk annyiban, hogy figyelmeztetem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő asszony és képviselő úr nem fogadták el az államtitkári választ. Kérdezem, hogy elfogadja-e azt a Ház. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence és Szabó Tímea, a Párbeszéd képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez „**Ápolási díj: a hitegetés és a hazugságokon túl mit várhatunk a Fidesz-KDNP-kormánytól?**” címmel. Tordai Bence képviselő úr teszi fel a kérdést. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Kívülről tudja már, hogy Magyarországon több mint 45 ezer ember ápolja otthon a gyermekét, idős hozzátartozóját napi 24 órában az év 365 napján, szabadság és szünet nélkül. A gazdasági teljesítményére oly büszke Orbán-kormány ezért a munkáért 52 ezer forintot tud juttatni. Szlovákiában 120, Romániában 130, Horvátországban 140 ezer forint az ápolási díj, és ott munkaviszonyként ismerik el ezt a munkát, merthogy az otthonápolás munka.

Az egyre erősebb társadalmi mozgalom és az ellenzéki pártok, köztük a Párbeszéd, továbbra is azt követelik, hogy 50 ezer forinttal emeljék meg a havi támogatási összeget minden kategóriában. A pénzügyi lehetőség adott erre, innentől kezdve nem tárgyalásokról kell bullshitelni, hanem cselekedni kell, kellett volna támogatni a Párbeszéd és más pártok költségvetési módosítóját, de még most sem késő.

A Párbeszéd a maga részéről a végsőig elkötelezett amellett, hogy mérsékelni kell az igazságtalanságokat a magyar társadalomban, csökkenteni kell az egyre növekvő társadalmi egyenlőtlenségeket. A leg-sürgetőbb a kiszolgáltatottságban, mélyszegénységben élő vagy betegséggel, fogyatékossgal küzdő honfitársaink megsegítése, de ugyanilyen fontos az alulfizetett dolgozók bérének vagy az alacsony nyugdíjaknak az emelése.

(18.00)

Elutasítjuk azt a jobboldali fideszes politikát, ami a felső 1 százaléknak kedvez. Meggyőződésünk és a szociális demokrácia programjának alapja, hogy a 99 százalék érdekében kell dolgozni, a 99 százalék érdekét képviselve kell politizálnunk. Ezért sürgetjük az alapjövedelem bevezetését és ezzel az átlag alatti jövedelmek emelését, az óriáscégek profitjának valódi

megadóztatását vagy a milliárdosokra, a fideszes oligarchákra kivetett vagyonadót.

De nemcsak a baloldali értékek, hanem a józan ész is azt diktálja, hogy emberséges és gazdaságos megoldásokat találjunk a társadalmi problémákra. Ma a halmozottan sérült emberek intézményi elhelyezése annyiba kerül, mint a minimálbér nettója. Minden tekintetben kedvezőbb, ha ezt az összeget a betegek otthoni ellátásának biztosítására költi az állam. A környező országokban nem jelenti a háztartás, a család ellehetetlenülését anyagilag, ha tartós beteg él velük. Magyarországon viszont végzetes, ha egy szülő magára marad súlyosan beteg gyermekével.

Anyagi és társadalmi megbecsülést követelünk az otthonápolást végző embereknek, a szeretetteljes törődés lehetőségét az ellátottaknak. Ennek alapvető feltétele az ápolás megfelelő anyagi hátterének biztosítása az állam részéről. Éppen ezért kérem, hogy most már konkrétan válaszoljon a következő kérdésekre: mikor és mennyivel emelik majd az ápolási díjat, és mikor ismerik el munkaviszonyként az otthonápolást? Köszönöm válaszát. (Szórványos taps a DK soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr és képviselő asszony interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön itt arról beszél, hogy a Párbeszéd frakciója a végsőig elkötelezett az ápolási díj kérdésében. Ez egy tiszteletre méltó kijelentés lenne az ön részéről, de nézzem körbe: ha önök ennyire fontos kérdésnek tartják, önökön kívül miért nincs itt senki a Párbeszéd frakciójából? Ha önök végsőig elkötelezettek, az azt jelenti, hogy ön egyedül képviseli itt ezt az ügyet? Itt azért a kormánypárti frakcióból elég sokan itt vagyunk, és elég sokan fontosnak tartjuk ezt a kérdést is, mint a többi is. Az önök frakciójából önön kívül senki nem jött be ennek a napirendi pontnak a vitájára.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt kérdezi, hogy fogjuk-e emelni. Azért hitelesebb a mi igen válaszunk erre, mint ha, mondjuk, az önnek jobb kéz felé lévő erőket kérdeznék, mert mi az előző négy évben is emeltük. Az előző négy esztendőben is emeltük az ápolási díjat, és a következő négy esztendőben is növelni fogjuk. Az adja meg ennek a hitelességét, hogy már tettek, konkrét jogszabály-módosítások és költségvetési többletek vannak emögött.

Ahogy ma már nagyon sokszor elhangzott, de önnek is szívesen elismétlem: a nyár folyamán számtalan szervezettel egyeztetünk, talán egy tucatnyi szervezet is van, akikkel az ápolási díj kérdését megvitattuk. Ennek nyomán létre fog jönni egy komplex, nemcsak az ápolási díj mértékére vonatkozó, hanem egy összetettebb előterjesztés, erről a kormány az őszi folyamán fog dönteni, és még az idei évben mindenki

látni és tudni fogja, hogy a következő évben hogyan fog növekedni az ápolási díj mértéke. Az is lehet, hogy a kormány nemcsak egy, hanem több évre vonatkozó döntést is hoz, de lehet, hogy majd a következő esztendőben határozza meg. De mindenképpen az ősz folyamán a döntés ezzel kapcsolatban megszületik.

Az is fontos, amit ön mondott, hogy nemcsak az ápolási díj lényeges itt, hanem a különböző, egyébként más jellegű viszonyhoz, egy munkajogviszonyhoz hasonló kedvezmény is. Ezért vezettük be a nyugdíjtöbbletet, az 50 ezer forintos nyugdíjtöbbletet, mert nyilván így nem ér el olyan magas jövedelmet a család, mivel az egyik családtag otthon van általában a gyermekkel. Ezért van ez a többlet. Ezért vezettük be az egészségbiztosítási jogosultságot, ezért vezettük be, hogy szolgálati időnek számít az otthonápolással eltöltött idő, hogy pontosan a későbbi nyugdíj és egyéb következményei is hasonlatosak legyenek az otthonápolási díjban eltöltött időnek ahhoz képest, ha valaki munkaviszonyban van.

Azt pedig teljes mértékben elutasítom, tisztelt képviselő úr, hogy ne emelkedett volna az elmúlt négy évben ez az összeg. Ön is tudja, az elmúlt négy esztendőben, 2014-től a legsúlyosabb egészségi állapotú személyek esetében 63 százalékos emelést hajtottunk végre, és a következő években ezt szeretnénk folytatni.

Ön azt mondta, hogy nem az óriáscégeknek kell kedvezni. Ha van olyan kormányzat, amely igyekezett az óriáscégek luxusprofitját csökkenteni és ezt a pénzt a magyar családoknak adni, akkor az pontosan a Fidesz-KDNP-kormány. Mert mi kiket adóztattunk meg, és kinek adtunk adókedvezményt, tisztelt képviselő úr? Megadóztattuk a bankokat, a biztosítótársaságokat, megadóztattuk a nagy kereskedelmi láncokat, megadóztattuk az energetikai cégeket és a közműcégeket. Ezzel kezdtük a kormányzásunkat.

A gazdasági válságból való kilábalás módját abban véltük fölfedezni, és az elmúlt nyolc esztendő tényei minket igazolnak, hogy a nagy nemzetközi vállalatok is elkezdtek Magyarországon adót fizetni. Pereskedtek is, nagyon sok helyen próbálkoztak ezzel, mind a mai napig próbálkoznak. Ezt adócsökkentések formájában ellentételeztük a költségvetés másik oldalán, amit a multiktól beszedtünk, azt például családi adókedvezményben a családoknak odaadtuk. Ezért van az, hogy családtámogatásokra a jövő évi költségvetés már több mint 2000 milliárd forinttal számol, míg 2010-ben az elfogadott költségvetés akkor 1000 milliárd forintnál is kisebb összeggel számolt.

Azt tehát, amit mi a nagy nemzetközi multicégek-től elvettünk, nemcsak az ápolási díj többletére tudtuk fordítani, hanem minden magyar család adóterheinek csökkentésére és a családtámogatások növelésére.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem az interpelláló képviselő hölgy és úr közül

Tordai Bencét, hogy elfogadják-e az államtitkár úr válaszát.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Maradjunk a tényeknek! Önök az embereket adóztatják meg. Növelték a kis- és közepes keresetűek jövedelemadóját, növelték a biztosítási adóval is például az emberek terheit. És ahol önök úgy gondolják, hogy megadóztatták a multicégeket, ott az történt, hogy a 19 százalékos adókulcs 5 százalékos effektív kulcsra csökkent, a bankok pedig 700 milliárdos történelmi csúcsra növelték az extraprofitjukat. Ennyit erről. Tehát, hogy kiket támogatnak önök az emberek helyett, azt nagyon jól látjuk. Maguk a gazdasági nagytőkét szolgálják ki, maguk a felső 1 százalékot szolgálják ki, és nem jut a 99 százaléknak, nem jut még a legnehezebb sorban élőknek sem.

Majd a választ akkor fogom elfogadni, ha november 30-án azt mondja, hogy megvan az elfogadott törvény, és jövőre 50 ezer forinttal magasabb lesz az ápolási díj. Addig a választ nem tudom elfogadni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem az Országgyűlést, elfogadjá-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Salacz László képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Milyen érdekeket szolgál a Sargentini-jelentés?**” címmel. Salacz László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Parlament újabb koncepciós eljárás keretében kívánja Magyarországot a vádlottak padjára ültetni. A 2013-ban elkészült, a magyar baloldali EP-képviselők által is támogatott Tavares-jelentés sem szólt másról, mint a bankárok és a multinacionális cégek által támogatott pártok és képviselőik bosszújáról, amelyet a rezsicsökkentést és a bankok megadóztatása váltott ki. A jelentésben írt vádakról kiderült, hogy teljesen alaptalanok voltak, és kizárólag politikai és gazdasági haszonszerzést céloztak.

Most, öt év után ismét a szélsőségesen liberális zöldpárt soraiból került ki a Magyarországról jelentést készítő képviselő. Természetesen ebben az esetben is a jogállamiság miatti aggodás köntösébe bújtatott bosszúhadjáratról van szó. A dokumentum kizárólag azzal a szándékkal íródott, hogy megtörje Magyarország önálló, szuverén bevándorláspolitikáját. A jelentésben szereplő kérdések jelentős részét Magyarország már a különböző nemzetközi szervezetek előtt korábban megvédte, és azok a kölcsönös együttműködés alapján lezárásra kerültek.

A dokumentum továbbá olyan területeket vizsgál, amelyek nem tartoznak az Európai Unió hatáskörébe, tehát nem is képezhetnék a vizsgálat tárgyát. Ezzel Sargentini képviselő asszony durván megsérti a tagállami szuverenitás alapértékét. Nem elég, hogy a jelentés már korábban lezárt, valamint uniós hatáskört nem érintő kérdésekkel foglalkozik, de ezeket jelentős ténybeli tévedések kíséretében teszi meg. Hamisan állítja, hogy Magyarországon veszélyben vannak a civil szervezetek, hogy az új szabályozás aránytalan és szükségtelen beavatkozást jelent az egyesülési szabadságba, a szólásszabadságba és a megkülönböztetés tilalmába ütközik. Továbbá hamisan állítja, hogy jelentős mértékben csökkent az Alkotmánybíróság jogköre.

Az előbbiekből mindenki számára világosan kitűnik, hogy a cél kizárólag Magyarország és a magyar emberek akaratának megtörése a bevándorlás elősegítése érdekében. Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy milyen módon védheti meg a kormány a magyar emberek akaratát a tiszteségtelen eljárással elérni kívánt céllal szemben. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr kérdésére a választ Orbán Balázs államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön interpellációjának címe arra vonatkozott, hogy milyen érdeket szolgál a Sargentini-jelentés. A mai napon itt a Házban elég sokat beszéltünk arról, hogy ez a jelentés számos érdeket szolgál, de bizonyosan nem szolgálja a magyar emberek érdekeit. Én ehhez egy fontos kiegészítést szeretnék tenni ezen a ponton. Ez a jelentés nemhogy a magyar emberek és Magyarország érdekeit nem szolgálja, hanem az európai emberek és az Európai Unió érdekeit sem szolgálja ez a jelentés, és ezt három állítással szeretném megtámogatni.

Az egyik, az első, hogy megítélésünk szerint ez a jelentés úgy önmagában aláassa a jogállamiság fogalmát. Pont azt a jogállamiság-fogalmat ássa alá, amelyen nevet viselő mechanizmus keretében szavazott erről az Európai Parlament. Ugyanis, ahogy arról korábban volt szó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 354. cikke és az Európai Parlament eljárási szabályzatának 178. cikke teljesen egyértelműen fogalmaz. Teljesen egyértelműen fogalmaz, hogy a minősített többség esetében a tartózkodásokat is be kell számítani. Az, hogy ez korábban nem így volt, az Európai Parlament ezt nem így értelmezte, az nem jelent semmit, ugyanis régi alapelv, hogy jogtalanságra jogot alapítani nem lehet.

A második, hogy ez a jelentés aláás megítélésünk szerint egy másik fontos európai értéket, ezt úgy hívjuk, hogy szabadság, ugyanis a szabadság fejezi ki tulajdonképpen a szuverenitás fogalmát. Ugyanis az Európai Unióról szóló szerződésben nemcsak a 2. cikkben szereplő alapértékek vannak, hanem olyan elvek is, hogy a be nem avatkozás alapelve, a hatáskör-átruházás elve, az arányosság, a szubszidiaritás, a lojális együttműködés elve. Ezeket az alapelveket egy ilyen típusú jelentés, egy ilyen mechanizmus aláassa. Meg kell nézni azokat a tanulmányokat, amelyek a lisszaboni szerződés elfogadását követően keletkeztek, és a Lengyelországgal szembeni hasonló mechanizmus elindítása után. Ez az eszköz alkalmatlan arra, amire kitalálták.

És a harmadik, hogy aláassa ez a jelentés a demokráciát is, ugyanis arról van szó, hogy olyan értékeket próbál megkérdőjelezni, olyan kereszténydemokrata politikát kíván megkérdőjelezni, amelyet a magyar nép által választott magyar kormány vall magáénak, és ilyen értelemben a magyar nemzet támogatását is bírja. Kritizálja ebből kifolyólag a jelentés a hazafias nevelést, a „munka helyett segély” elvét propagálja, illetőleg felrója a nemzeti konzultáció intézményét, miközben Emmanuel Macron francia köztársasági elnöknek szabad nemzeti konzultációt európai szinten indítania.

És ez a legsúlyosabb kérdés, hogy ennek az elemzésnek az a konklúziója, hogy itt nem a jogállamiságról szóló mechanizmusról van szó, hanem éppen ellenkezőleg, a jogállamiságot, a demokráciát, szabadságot aláásó intézményről. Éppen ezért nekünk az az álláspontunk, hogy a magyar kormány egyrészt el nem fogadottnak tekinti ezt a jelentést az eljárási szabálytalanságok miatt, másrészt minden eszközzel fel fog lépni a jelentéssel szemben.

A kormány a mai ülésén fog dönteni, hogy milyen jogi és/vagy politikai eszközökkel kíván fellépni. Ha az én személyes véleményemre kíváncsi a képviselő úr, akkor én azt mondom, hogy nem kell a jogi és a politikai eszközök között választani. Mindkét eszközrendszerrel használni kell, mert ez így abszurd, méltatlan az Európai Unióhoz, és hacsak radikális változás a jövő évi európai parlamenti választásokon nem következik be, tehát a bevándorlást támogató erők nem kerülnek végre kisebbségbe az Európai Parlamentben, akkor a demokráciát, a szabadságot és a jogállamiságot továbbra is aláásó mechanizmusok és eljárások fognak érvényesülni, amivel szemben mi szeretnénk fellépni, és ehhez kérjük az önök támogatását is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Államtitkár úr válaszával kapcsolatban kérdezem Salacz László képviselő urat, hogy elfogadja-e azt.

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A válaszát elfogadom. Jól kivehető, hogy a Sargentini-jelentésben elhangzott negatív észleléssel

szemben az új rendelkezések kizárólagos célja a szervezetek átláthatóságának biztosítása, amelyhez hasonló modellek több tagállamban is jelen vannak, sőt maga az Unió is működtet átláthatósági nyilvántartást. A jelentéssel ellentétben az Alkotmánybíróság új hatásköröket kapott a jogszabályi tervezetek előzetes, ex ante ellenőrzésének megkezdéséhez és a későbbi, utólagos törvényességi ellenőrzéshez való jogosultság megerősítéséhez, mindez a német modellhez hasonlóan. A Velencei Bizottság véleményeiben a reform számos pozitív elemét azonosította, mint például a költségvetési garanciákról szóló rendelkezéseket.

Felelős képviselőként kérem államtitkár urat és a magyar kormányt, hogy tegyen meg minden szükséges lépést, hogy a Sargentini-jelentés többé ne tartalmazzon káros hatást Magyarországra.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Kásler-krisis: Hol tart az első 100 nap után az egészségügyi tárca vezetője?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt, nem tudom, melyik államtitkár fog választ adni, hiszen miniszter úr ismételtelen nem jött be.

ELNÖK: Bocsánat! Vitályos Eszter államtitkár asszony fog válaszolni.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Folyamatosan megtisztel minket azzal, hogy távollétében van, és nem válaszol olyan fontos kérdésekre, ami, bár minden kormánynak jár a 100 napos, úgymond türelmi időszak a kormányzása elején, de ez messze letelet az egészségügyi minisztérium és az új, egészségügyért is felelős miniszter vonatkozásában. Mondhatnánk nyugodtan, hogy ez alatt a 100 nap alatt nem lenne gond például, hogy nincs a helyzet magaslatán, és az orvosok béremelése helyett a saját videósának a bérét emeli, vagy mondhatnánk azt is, hogy a kórházakban dolgozók felmondása körül kialakult krízist egyszerűen csak nem veszi észre. De ez a miniszter az egészségügyből jött, és ott tartunk jelenleg, hogy a 100 nap letelet, és úgy tűnik, hogy nem veszi észre azokat a történéseket, amelyek az elmúlt időszakban például a Honvédkórházban is végbementek. Ugyanis semmi más nem történt a Honvédkórházban, mint Budapestnek a sürgősségi ellátás egyik bástyájában olyan orvoshiány, olyan krízis alakult ki, és egyébként egy olyan jó nevű sürgősségész mondott fel, akit Magyarországon szerintem bárki felismerne, ha álmából is felébresztik. De mondhatjuk az ajkai problémát, rögtön utána pattant ki. Az intenzív osztály gyakorlatilag

nem tudott rendesen működni, azért, mert az ott dolgozók megelégték azt a fajta munkakörülményt, azt a fajta munkaterhet, amivel szembe kellett nézniük.

Ha úgy tetszik, arra szavaztak és arról döntöttek, hogy ők már nem fogják tovább bírni az önök által létrehozott egészségügyben. És önök mit mondanak erről az egészségügyről? Azt mondják, hogy a magyar egészségügy európai színvonalú, sőt világszínvonalú. Tisztelt Államtitkár Asszony! Ez lenne az az európai szintű, európai színvonalú egészségügy?

De van másik válság is az egészségügyben, ez egy pénzügyi válság, erről kevesebbet beszélünk mostanában. Közel 50 milliárd forint az a pénzügyi krízis-teher az egészségügyben, ami most a kórházakat érinti, és valójában ez áll például a sürgősségi ellátás krízise mögött, hogy nem tudják rendesen finanszírozni az ellátást, nem tudják rendesen odaadni a fizetést, a gépekre a pénzt, és nem tudják ellátni ezáltal a betegeket.

Mondhatjuk azt is, hogy a háziorvosi praxisok is krízisben vannak. Önök trükköznek a számokkal. Most úgy áll a dolog, hogy önök szerint 6,5 százalék a betöltetlen, de valójában a praxisok megszüntetése és összevonása miatt most már 850 ezer embernek nem jut háziorvos a saját lakóhelyén, ez 8,5 százaléka a praxisoknak.

Tisztelt Államtitkár Asszony! A helyzet komoly, és a magyar emberek aggodalommal figyelik, hogy mi is folyik 2018-ban, az önök kormányzásának most már 8., de lassan 9. megkezdett évében. Nagyon jó lenne, ha az államtitkárok helyett maga a miniszter tudna válaszolni, de mégis öntől kell kérdeznem, hogy van-e egyáltalán a kormánynak terve arra, hogy a sürgősségi ellátást valahogy megmentse. Miért növekszik általában és folyamatosan a betöltetlen praxisok száma? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Árulja el, államtitkár asszony, hogy biztonságban vannak-e a dolgozók és a betegek a magyar kórházakban. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint említettem, az elhangzott interpellációs kérdésre Vitályos Eszter államtitkár asszonytól fogjuk hallani a választ. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Vitályos Eszternek hívnak, nagy tisztelettel köszöntöm önt. Egyébként pedig rendkívül cinikusnak tartom, hogy számonkéri a kormánynon az egészségügy humán erőforrás-helyzetét, miközben éppen ön egy családi vállalkozás keretében pont abban segédkezett, hogy minél több egészségügyi dolgozó hagyja el az országot. *(Moraj, közbeszólások a Jobbik soraiból: Most nem erről kell beszélni!)* Kásler miniszter úr már hivatalba lépésekor világossá tette... *(Az elnök csenget.)* Így nehéz lesz.

ELNÖK: Képviselőtársaim! Most az államtitkár asszony válaszol, aki fegyelmetten végighallgatta az interpellációs kérdést. Parancsoljon, államtitkár asszony, folytassa! Majd beszámítom az időt.

(18.20)

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Kásler miniszter úr már a hivatalba lépésekor világossá tette, hogy melyek azok a legfontosabb célok az egészségügyben, és ezeken a területeken már az elmúlt időszakban számos fontos intézkedés is történt. Önt bizonyára lefoglalták a Jobbik belső problémái, ezért mindez elkerülte a figyelmet.

Miniszter úr azt ígérte, hogy a kórházi fertőzések kivizsgálása az, amivel a miniszteri munkáját megkezdi. Ez ügyben készült egy intézkedéscsomag. Ez egyrészt az egészségügyi intézményekben azonnal bevezethető betegágy melletti és a menedzsment szintjén alkalmazható intézkedéseket tartalmazza, másrészt a hatósági felügyelet országos szintjére delegál új feladatokat, megerősítve hatáskörét a felügyelet és a stratégiai irányítás tekintetében.

Az intézkedéscsomag megvalósításának részeként már megjelent az infektókontrollal kapcsolatos megyei, járási hatósági ellenőrzések rendjének szabályozását pontosító kormányrendelet. A miniszter úr beszélt arról is, hogy külön figyelmet szentel a nemzeti egészségügyi programok kialakítására, amelyben az országos intézetek kapnának szerepet. A népegészségügyi program vázának szánt öt nemzeti program az országos intézetek közreműködésével már elkészült. Még ebben az évben a kormány elé kerülhet a nemzeti népegészségügyi program.

A parlament már ebben az új ciklusban fogadta el a kormány előterjesztésére a '19. évi költségvetést, amely minden korábbinál több pénzt biztosít az egészségügyi kiadásokra. Folytatódik az „Egészséges Budapest” program. A jövő évi költségvetés az eddigieken túl 41,9 milliárd forintot biztosít az „Egészséges Budapest” program fejlesztéseire.

2018-ban is tovább folytatódik a kórházak orvostechnológiai eszközeinek beszerzése közel 3 milliárd forint értékben, emellett pedig folytatódik az informatikai eszközök biztosítása 340 millió forint értékben.

Megkezdődött a mentősök új munkaruhájának biztosítása, kiosztása. Ezek beszerzésére a kormány 1,1 milliárd forintot fordított. Folytatódik a mentőautók beszerzése. Szeptember 1-jén átadásra került 21 darab egyedi megrendelésre készült új mentőautó.

A kormány döntésének köszönhetően 1,25 milliárd forinttal több pénzből gazdálkodhatnak a betegszállítást végző szolgáltatók, a fogászati szakrendelések számára biztosított finanszírozási keret 1 milliárd forinttal növekedett. 2018. július 31-én megalakult az egészségügyi gazdálkodási és intézményfelügyeleti

kabinet, amelynek feladata többek között az egészségügyi ellátó intézmények gazdaságos, hatékony és eredményes működtetése.

Ami az ön által említett kórházakat illeti, sem a Honvédkórház sürgősségi centrumában, sem az ajkai Magyar Imre Kórházban nem történt tömeges felmondás (*Rig Lajos: Csak négyen mentek el az intenzívről!*), mindkét kórház képes magas szinten ellátni a szakmai feladatait.

Az alapellátás kapcsán szeretném leszögezni: Magyarországon lefedetlen, ellátatlan alapellátási körzet nincs. A kormány 2010-hez képest 2018-ban már 74 százalékkal több pénzt biztosított az alapellátás támogatására, a praxispályázatok keretében a háziorvosi praxisok betöltését, vásárlását fejenként több milliő forinttal segíti. Ez idáig a pályázatok eredményességének köszönhetően 573 ezer lakos háziorvosi, valamint 175 ezer lakos fogorvosi ellátását biztosítottuk. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Megtisztelő figyelmet ezúton is köszönöm. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Megkérdem képviselő urat, hogy elfogadja-e államtitkár asszony válaszát. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nem fogadom el a választ. Hadd mondjam, hogy valami zavar lehet az erőterben, államtitkár asszony, ugyanis idéznék egy mai beszólást a parlamentből. Önök úgy beszélnek a Nyugaton történő munkavállalásról, mintha az valami bűn lenne. Úgy látszik, ön lemaradt arról, amit Orbán Viktor mondott, és ön most teli gőzzel, ha úgy tetszik, teljes gázzal támadja azokat az orvosokat, akik azért mentek el, mert önök nem voltak képesek normális béreket fizetni. Én egy milliós államtitkári fizetésből nem venném a bátorságot magamnak, hogy ezeket az orvosokat becsméreljem, mert nekik el kellett menni, mert önök nem adtak elég fizetést. (*Moraj a kormánypárti sorokban.*)

De hadd mondjak még egy dolgot! (*Moraj a kormánypárti sorokban.*) Én igyekeztem volna összegyűjteni Kásler miniszter úrnak, hogy mit is tett eddig az egészségügyért a száz napjában. Sikerült összegyűjteni, segíték, államtitkár asszony, ez négy darab üres lap.

Erre jutott, ennyire futotta a minisztertől. Sőt, jól látszik a válaszából, önök úgy tekintenek az egészségügyre vagy az oktatásügyre (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), azt papolják, hogy az állami rendben van, és ehhez képest privát intézményekbe milliókért járatják gyermekeiket. Vajon önök magánintézményekben gyógyulnak, vagy az állami egészségügyet választják?

Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallottuk, a képviselő úr nem fogadta el államtitkár asszony válaszát, ezért kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés államtitkár asszony válaszát 113 igen szavazattal, 25 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodó szavazat mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Mit tesz a Kormány a kutatás-fejlesztés fellendítése érdekében?”** címmel. Nacsa Lőrinc képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A technológiai fejlődés nem áll meg. Beléptünk a negyedik ipari forradalom korszakába, a gőz, az elektromosság és az elektronika után az Ipar 4.0 lehetőséget teremt arra, hogy az innováció segítségével Magyarország Európa öt legélhetőbb országa közé kerüljön 2030-ra.

Az Ipar 4.0 az információs technológia és az automatizált berendezések egyre szorosabb összefonódását, illetve a gyártási módszerek alapvető megváltozását hozza el, magyarul: a termelés egyre gyorsabb és önműködőbb lesz. Intelligens gépek szervezik és optimalizálják munkafolyamataikat, a termelési döntések pedig többé nem személyi megfontolások, hanem inkább az egyes munkafolyamatok legrelevánsabb, okosgépek által precízen rögzített adatai alapján történnek. A gépek munkafolyamatainak optimalizálásához szükséges folyamatos tanulás nem korlátozó-dik lokációra.

Ehhez persze nem elég a kormányzati akarat, tudatos kutatás-fejlesztési stratégiára van szükség, aminek része a bruttó hazai termék, a kutatás-fejlesztésre fordítandó összeg emelése, az infrastruktúra folyamatos fejlesztése, a XXI. századi kihívásokra hatékonyan reagáló szakképzési rendszer kialakítása, a magyar tulajdonú vállalatok erősítése, hogy magasabb hozzáadott értéket állítsanak elő, növekedjen az exportképességük és termelékenységük.

Tisztelt Államtitkár Úr! Számos további kapcsolódó területen is elengedhetetlen az átfogó stratégia és a fejlesztés, mint például az energia- és klímapolitika a megbízható atomerőművi termelésre alapozva, szükséges az energiaszektor klímabarát átalakítása, többek között a hazai megújulóenergia- és szénhidrogénforrások növekvő felhasználásával.

De ugyanilyen fontos a gyorsvasúti és gyorsforgalmi utak fejlesztése, hogy a XXI. századi magyar vállalkozások XXI. századi logisztikai lehetőségekkel vehessék fel a versenyt a külföldi versenytársakkal. A digitalizáció a mindennapunk részévé vált, az ország versenyképességének megőrzéséhez gondolkodásmódunk vezérlő eleme is ez kell hogy legyen.

Éppen ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy milyen intézkedésekkel fogja Magyarország

megőrizni és tovább növelni a versenyképességét. Mit tesz a kormány a kutatás-fejlesztés fellendítése érdekében?

Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr interpellációs kérdésére Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A nemzeti célok elérése érdekében a Nemzeti Versenyképességi Tanács idén nyáron több gazdaságfejlesztési elképzelést tárgyalt meg, a jegybank és az iparkamara javaslatcsomagjai mellett az Innovációs és Technológiai Minisztérium által összeállított gazdaságpolitikai stratégiát is. Az e kezdeményezések alapján készülő gazdaságfejlesztési, versenyképességi koncepciót még az ősszel megvitatja a kormány.

Egy ország kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenysége és az erre szánt források tudatos, jól strukturált, a kiválóságot és a társadalmi hasznosságot egyaránt szem előtt tartó felhasználása meghatározó a versenyképesség szempontjából. Ezért foglalkozik önálló minisztérium a kutatás és tudományos haladás, előrelépés ügyével. A 2010 utáni időszakban helyreállítottuk Magyarország makrogazdasági stabilitását. Folyamatos a növekedés, és biztatóak az üzleti várakozások.

Az elért eredményeknek köszönhetően a piaci szereplők egyre nagyobb összeget fektetnek be a kutatás-fejlesztésbe. Ráfordításuk már 2017-ben elérte a 272 milliárd forintot. Ez a teljes hazai kiadások 53 százaléka volt. A jövőben is várható a piaci fejlesztési költségek emelkedése. Az állam mindazonáltal továbbra is a legfontosabb és egyre bőkezűbb támogatója a hazai tudományos kutatásoknak és az innovációnak. Igen komoly súllyal esett latba e szektor az európai uniós operatív programok tervezése prioritásainak kijelölése során.

(18.30)

A GINOP és VEKOP keretéből nagyszámú, akár soksévi munkát is magába foglaló kutatás-fejlesztési projekt valósulhat meg. Az uniós támogatás mellett a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap is rendelkezésre áll, amely többek között alapprogramokat és egyetemi kutatásokat is finanszíroz. A kormány szándéka és az innovációs tárca stratégiai célja értelmében a következő években a nemzeti kutatás-fejlesztési ráfordítás még tovább fog növekedni.

Tisztelt Képviselő Úr! A források gyarapítása azonban önmagában nem elég, arra is figyelniünk kell, hogy azokat felelősen, a lehető leghatékonyabban használjuk fel.

E célt szolgálják az innovációs ökoszisztémát ösztönző kormányzati intézkedések is. Szorgalmazzuk tehát a szoros együttműködést az egyetemek, a kutatóintézetek és a vállalati szféra szereplői között. A kooperáció ugyanis az igényeket közös nevezőre hozza és az erőforrásokat egyesíti. Olyan eredményeket érhet így el, amelyekre az egyes szereplők külön-külön képtelenek lennének. A felsőoktatási intézményi kiválósági program 2018-ban 15 milliárd forinttal segítette e cél elérését.

Hasonlóan fontosak a felsőoktatási intézmények szakmai kiválóságát, nemzetközi versenyképességét erősítő pályázati konstrukciók is. Kiemelt cél továbbá a kutatási infrastruktúrák fejlesztése, az állami és a piaci szereplők hozzáféréseinek javítása, természetesen a minél hatékonyabb munka érdekében.

Tisztelt Képviselő Úr! Az elmondottak alapján bizom benne, hogy ön is egyetért velem abban: a kormány egyre több, stabilan rendelkezésre álló forrás biztosításával és azok észszerű, termékeny felhasználásának elősegítésével minden korábbinál többet tesz azért, hogy a tehetség és a tudomány iránti elkötelezettség Magyarországon is éppúgy kiteljesedhessen, mint Európa legversenyképesebb országaiban. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Nacsa Lőrinc képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ. Jó hallani, hogy az Innovációs és Technológiai Minisztériumnak van elképzelése a versenyképesség fejlesztésére. Úgy gondolom, mindannyian sokat várunk ettől a minisztériumtól.

Fontos, hogy emelkedjenek a kutatás-fejlesztésre szánt források, de ez észszerű és célzott keretek között történjen, ahogy ezt az elmúlt években is láthattuk, hogy ez tovább folytatódhasson. Még egyszer mondjuk ki a célt: az a célunk, hogy az innováció segítségével Magyarország Európa öt legélhetőbb országa közé kerüljön 2030-ra.

Köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hozzáférés megtagadva**” címmel. Vitályos Eszter államtitkár asszony fog válaszolni, csak azért jellemelem, nehogy még egyszer olyan probléma legyen, mint az előbb. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Az egészségügyi ellátáshoz való jog alapvető emberi jog. Ahhoz, hogy ez a jog érvényesüljön, hasonlóan bármely más alapvető emberi joghoz, az szükséges, hogy a jogalanyok élhessenek is vele. Ez azonban több akadályba is ütközik Magyarországon.

A visegrádi országok közül Magyarország volt az egyetlen ország, ahol a nettó gyógyszerkiadás mértéke a 2010-es állapotokhoz képest csökkent, aminek következtében a magyaroknak többet kell költeniük ma saját zsebből gyógyszerre, mint 2010 előtt.

A másik jelentős akadály a különböző szolgáltatások fizikai hozzáférhetőségében, vagyis megközelíthetőségében jelentkezik. Amikor a járási hivatalok az egészségügyi szolgáltatóknak kiadják az engedélyt, akkor nem veszik figyelembe a tömegközlekedéssel való közvetlen megközelíthetőséget. Ez önmagában nem lenne probléma, azonban a járási hivatalok területi ellátási kötelezettséggel rendelkező szolgáltatók esetén is hasonló módon járnak el. Egy egészségügyi szolgáltatáshoz történő eljutás, vagyis elmenni egy ügyeletre akár több órával is meghosszabbodhat egyes területeken az eddig megszokottakhoz képest.

A harmadik akadály, államtitkár asszony, amiről már előttem is többen szóltak, hogy rengeteg orvos és ápoló hiányzik az alapellátásból, amely hiány megszüntetésére 2010 óta nem láttunk sikeres kísérleteket, sőt önök fokozták ezt a problémát. Jelenleg 248 tartósan betöltetlen fogorvosi és 334 tartósan betöltetlen háziiorvosi körzet található Magyarországon, vagyis olyan körzetek, amelyekben több mint 6 hónapja nincs megfelelő szakember. Ezek a körzetek 85 százalékban a maguk egészségügyi politikája miatt üresek meg; ezek az orvosok és ápolók főként maguk miatt mentek el, a maguk egészségügyi politikájával nem értettek egyet. A kormánynak és Orbán Viktornak közvetlen és személyes felelőssége van abban, hogy fogorvosból, háziiorvosból, védőnőből, orvosból, ápolóból ugyanolyan hiány van Izsákon, Ózdon, Marcaliban vagy éppen Pakson. Önöknek ebben nagyon nagy a felelőssége.

Államtitkár Asszony! Én nem várom ugyanazt a választ, amit a Jobbiknak adott, én szeretném megkérdezni: mikor változik az eddigi gyógyszerpolitikájuk? Mikor fognak az emberek kevesebbet fizetni a gyógyszerért, mint 2010-ben? Tervezik-e átalakítani a mostani engedélyezési rendszert, hogy ne kelljen órákat utazni azért, hogy az ügyeletes szolgáltatóhoz eljussanak a betegek?

Egyetért-e azzal, hogy amennyiben Magyarországon rövid távon nem javul az alapellátás lefedettsége, vagyis nem kerülnek új orvosok és ápolók az elüresedő praxisokba, akkor a magyar ellátórendszer nem lesz képes a továbbiakban biztosítani az egészségügyi ellátáshoz való jogot? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Tehát katasztrófabá fulladhat Magyarországon az egészségügyi ellátórendszer. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, képviselő asszony kérdésére Vitályos Eszter államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön most kiáll a betegek egészségügyi ellátáshoz való joga mellett, de amikor kormányon voltak, több mint 600 milliárd forintot vontak ki az egészségügyből; bezárták a svábhegyi gyermek-kórházat, az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézetet (*Dr. Vadai Ágnes: Az hiba volt, most már látom!*), a Szabolcs Utcai Kórházat, a Schöpf-Merei Kórházat. 16 ezer aktív ágyat szüntettek meg; 6 ezer egészségügyi dolgozót bocsátottak el; emellett fizetössé tették az egészségügyet, vizitdíjat és kórházi napidíjat vezettek be. (*Z. Kárpát Dániel: Erről szólt a kérdés?*)

A Fidesz-KDNP-kormány a lakosság terheinek mérséklését kiemelt szempontként kezeli. (*Dr. Vadai Ágnes: Ezt tetszik mondani azoknak is, akik bent vannak a Honvédkórház folyosóján?*) A 2011 őszétől bevezetett gyógyszer-finanszírozási intézkedéseknek köszönhetően az elmúlt években számos gyógyszer ára csökkent.

Az egészségbiztosító félévente versenyt hirdet az azonos hatóanyagú gyógyszerek között, amelyek gyártói egymással versenyezve, de egymás árát nem ismerve, az úgynevezett vaklicit keretében árcsökkenést nyújthatnak be készítményeikre vonatkozóan, annak érdekében, hogy a betegek minél kedvezőbb áron juthassanak hozzá a számukra szükséges gyógyszerekhez. A vaklicit első teljes évében már 7,5 milliárd forintot takaríthattak meg a betegek, majd ez a megtakarítás 2013-ban további 2,5 milliárd forinttal, 2014-ben mintegy 2 milliárd forinttal növekedett, valamint az ezt követő évektől napjainkig megfigyelhető a betegterhek további csökkenése. Példaként említhető, hogy a szív- és érrendszeri betegségek esetén alkalmazható egyik leggyakrabban használt koleszterinszint-csökkentő készítmény egyhavi adagjáért 2009-ben a betegek 1700 forintot fizettek, ezért ma mindössze 185 forintot kell fizetniük, azaz közel 90 százalékkal csökkent a gyógyszer ára. Mindemellett folyamatosan bővültek a terápiás választási lehetőségek a gyógyszerellátás terén.

Ami az alapellátást illeti, szeretném leszögezni, az előző válaszomban is elmondtam, Magyarországon lefedetlen, ellátatlan alapellátási körzet nincs; helyettesítéssel az összes betöltetlen körzet ellátása is megoldott.

A kormány kiemelt célja továbbra is a lakosság által legtöbbször igénybe vett egészségügyi ellátások, az alapellátás megerősítése. 2010-hez képest 2018-ban már 74 százalékkal több pénzt biztosított az alapellátás támogatására a kormány. 2015-től minden évben havi plusz 130 ezer-130 ezer forinttal emelkedett a háziiorvosi praxisok támogatása, amelynek révén

minden területi ellátási kötelezettséggel rendelkező háziiorvosi és házi gyermekorvosi praxis havi 520 ezer forinttal magasabb díjazásban részesül.

A praxispályázatok keretében a háziiorvosi praxisok betöltését, vásárlását fejenként több millió forinttal segíti a kormány. Ennek köszönhetően 2014-2017 között a letelepedési pályázaton nyertes és támogatási szerződést kötő pályázó háziiorvosok száma 142 fő, a fogorvosok száma 37 fő, a kifizetett támogatási összeg több mint 3 milliárd forint volt.

2015 és 2017 között a praxisjogvásárlási pályázattal praxisjogot cserélt 167 fő, az erre kifizetett támogatási összeg meghaladta a 850 millió forintot.

(18.40)

A kormány 2018-ban is meghirdette a háziiorvosipraxisjog-vásárlási, illetve háziiorvosi és fogorvosi letelepedési pályázatokat, erre a célra több mint egymilliárd forint áll rendelkezésre. Ez idáig a pályázatok eredményességének köszönhetően 573 ezer lakos háziiorvosi, 175 ezer lakos fogorvosi ellátását biztosítottuk.

Magyarország Kormánya prioritásként kezeli a lakossághoz közeli ellátások megerősítését, ennek keretében az egészségügyi alapellátás fejlesztését, a szakmai támogatási rendszer erősítését, a pálya vonzóbbá tételét, amelyet az eddig megtett lépéseink, azt gondolom, mind-mind igazolnak.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Megkérdezem Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkár asszony válaszát. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tudja, államtitkár asszony, miért működik még a rendszer? Azért, mert vannak elhivatott orvosok, vannak elhivatott ápolók, és a betegek hozzátartozói tartják még életben ezt a rendszert. Imádkoznak a kórházakban, hogy mindennap meglátogassák a betegeket, hogy az ápolók és az orvosok helyett feladatokat ellássanak a hozzátartozók. Imádkoznak mindennap azért, hogy olyan betegek kerülhessenek be, hogy legyen olyan apuka, aki majd ki fogja festeni a kórtermet, imádkoznak azért, hogy legyen olyan beteg, akinek majd a szülei vállalkozók, és tudjanak a foglalkoztató-terembe vagy a kórterembe majd tévét venni. Imádkoznak azért, hogy olyan beteg gyerek vagy olyan beteg ember kerüljön be a kórházba, akinek majd ezt-azt meg tud venni a hozzátartozója.

Tudja, államtitkár asszony, ez nem normális, mert ez a rendszer így sokáig nem fenntartható. S tudja, államtitkár asszony, nem azért fizetünk tb-t, hogy mi lássuk el azt a feladatot, amit a kormánynak biztosítani kellene, hogy megfelelő orvosokkal, ápolókkal és megfelelő rendszerrel tudjon az egészségügy

működni. Nem tudom elfogadni, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mint hallhattuk, képviselő asszony nem fogadta el az államtitkár asszony válaszát. Kérdezem ezért a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár asszony válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! László Imre képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem gyorsítják föl az innovatív gyógyszerek befogadását?”** címmel. László Imre képviselő urat illeti szó, és tájékoztatom, hogy szintén Vitályos Eszter államtitkár asszony fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Az innovatív gyógyszerkészítmények befogadási eljárása Csehországban és Szlovákiában - vi-segrádi négyek - 160-180 nap, míg Magyarországon átlagban 690 nap, de ismert több évre, 3-4 évre elhú-zódó eset is ilyen eljárásoknál. Kis túlzással azt is mondhatjuk, hogy a magyar egészségügy így spórol, mert mire ez a befogadási eljárás lezajlik, a készítmény generikussá válik, és mint ilyen, lényegesen olcsóbban beszerezhető.

Azonban komolyra fordítva a szót, az idővesztés-éget az okozza, hogy a befogadási eljárás azt is jelenti, hogy pozitív döntés esetén például a kórházak szá-mára hozzáférhetővé kell tenni ezeknek a készítmé-nyeknek az alkalmazását. Ez azonban az innovatív ké-szítmények magas ára miatt tovább növelné a szemér-mesen csak kórháznak csúfolt adósságtömeget. Az innovatív készítmények hosszadalmas befogadási el-járásának oka ugyanaz, mint a kórházi adósságoké, nevezetesen, a költségvetés gyakorlatilag a kórháza-kat és az egészségügyet mélyen alulfinanszírozza.

Az egészségügyi kiadásokat a költségvetés egyre inkább áthárítja a betegekre, ami jól látható a KSH 2010-15 közötti adataiból is, amely szerint a kor-mányzati egészségügyi kiadások 19 százalékkal szemben a háztartásoké 27 százalékkal növekedett. Itt is érvényesül azonban „a szegény ember drágán vásá-rol” szindróma. Nincs pénz a drágább gyógyszerekre, használjuk tehát az olcsóbbat, ami ugyan sokkal ke-vésbé hatásos. A beteg ezért hosszabb idő alatt gyógyul, esetleg nem is gyógyul, vagy a gyors gyógy-ulás helyett akár élete végéig kell szedni ezeket a ké-szítményeket. Az innovatív készítmények befogadásá-nak fölgyorsítása tehát olyan befektetés lenne a költsé-gvetés részéről, ami nemcsak a gyógyulás irányába indítaná el a betegeket, de hosszabb távon megtakarítást is jelenthetne.

Kérdezem az államtitkár asszonytól: mekkora költséget jelentene évente az innovatív készítmények

befogadási eljárásának 150-200 napra történő leszo-rítása? Miért nem éri meg a magyar költségvetésnek ez a befektetés? Miért érdemesebb hagyni a beteget esetleg évekre, pláne élete végéig kiesni a munkából, ahelyett, hogy viszonylag rövid idő alatt újra munka-képessé tennék? Minek kell még történnie ahhoz, hogy a magyar költségvetés készítői tudomásul ve-gyék, az egészségügy közszolgáltatás, amit közkiadás-ként kell finanszírozni? Várom a válaszát.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK sora-iban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére a választ Vitályos Eszter államtitkár asz-szony fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár asz-szony, öné a szó.

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, az Em-beri Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Kö-szönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr figyelmét valószínűleg elkerülhette az a tény, hogy szemben a 2010-et meg-előző időszakkal, 2010 óta minden évben jelentősen emelkedett az egészségügyre fordítható kiadások ösz-szege, így míg 2010-ben 1208 milliárd forint állt ren-delkezésre a természetbeni ellátások finanszírozá-sára, addig 2018-ban ez az összeg 1664 milliárd fo-rint.

Előljáróban szeretném felhívni a figyelmét arra a tévedésre is, amelyet a generikus gyógyszerekkel kap-csolatban fogalmazott meg. A betegek ellátásában a generikus gyógyszerek alkalmazása nem jelent minő-ségi romlást, hiszen attól a pillanattól kezdődően, amikor egy adott hatóanyagú originális gyógyszer szabadalmi oltalmi védeltsége lejár, akkor más gyár-tók számára is megnyílik a lehetőség az adott ható-anyagot tartalmazó gyógyszerek gyártására. A generi-kus gyógyszerek egyenértékűségét az originális gyógyszerekkel a gyógyszer-engedélyező hatóság álla-pítja meg. A generikus gyógyszerek piacra kerülésével a nagyobb mennyiség és a lényegesen alacsonyabb ár eredményeként sokkal több beteg férhet hozzá az ori-ginális gyógyszerrel azonos értékű terápiákhoz. A biz-tosító pedig az így keletkező többletforrást új gyógy-szerek befogadására tudja fordítani.

A jelenlegi finanszírozási rendszerben valamen-nyi magyar beteg hozzájut a kezeléséhez szükséges leghatékonyabb gyógyszerekhez. Képviselő úr ehhez kapcsolódóan egy picit összekeverte a kórházi bent fekvés idején alkalmazott, a kórház költségvetését ter-helő gyógyszerek finanszírozását a természetben térítési díj ellenében vagy térítési díj nélkül biztosított gyógyszerek finanszírozásával. A kórházak kötelezett-ségállományát csak a kórház saját költségvetéséből biztosítandó gyógyszerek növelhetik, amely a teljes gyógyszerkiadások 15-17 százalékát teszi ki. A kórház-ban a fekvőbeteg-ellátás során alkalmazott készítmé-nyek köre rendkívül széles, és a kórházak saját maguk

választhatják meg az alkalmazni kívánt készítményeket.

Szeretném felhívni a tisztelt képviselő úr figyelmét arra, hogy az elmúlt években a kormány számos lépést tett az egészségügyi ellátás során a magas színvonalú ellátás biztosítása érdekében. Folyamatosan bővültek a terápiás választási lehetőségek a gyógyszerellátás terén. A gyógyszer-támogatási rendszerben több terápiás területre történt meg az új gyógyszerek támogatásba történő befogadása, amelyekkel a betegek ellátása szélesebb körűvé vált. Így például 2015-ben 300, 2016-ban 248, tavaly pedig 98 új készítmény befogadása történt meg.

2012-től új finanszírozási technika, az úgynevezett tételes finanszírozás került bevezetésre, amelynek eredményeként a betegek zökkenőmentesen, közvetlenül az ellátó centrumokban juthatnak hozzá a szükséges terápiákhoz térítésmentesen. Az elmúlt nyolc évben közel a duplájára nőtt az Egészségbiztosítási Alapból onkológiai gyógyszerekre fordított összeg. 2010-ben 57 milliárd forintot, 2017-ben már 97,8 milliárd forintot fizetett ki a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő e betegkör készítményire.

Végezetül fontos megemlíteni, hogy az elmúlt időszakban a NEAK az Emberi Erőforrások Minisztériuma egészségügyért felelős államtitkárságával és a Pénzügyminisztériummal együttműködve újabb korszerű gyógyszerek befogadását készítette elő. Ezek között tüdődaganatok, mielóma, súlyos gyulladással megbetegedések kezelésére szolgáló készítmények is vannak.

(18.50)

Hozzátenném, hogy az innovatív készítmények törzskönyvezési eljárása és a támogatásba történő befogadási eljárása nem történhet egy időben. A támogatásba történő befogadásról szóló döntés megalapozásához a támogatás szakmai feltételrendszerét is meg kell határozni, ami az illetékes orvosszakmai tagozatok és egészséggazdasági szakemberek bevonását igényli. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Megkérdezem László Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e államtitkár asszony válaszát. Parancsoljon! Öné a szó.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Több rendbelileg sajnálatos módon nincs lehetőségem, hogy elfogadjam ezt a választ. Szeretném az államtitkár asszony figyelmét felhívni - ha idefigyel rám -, hogy az a professzor, egyetemi tanár, aki az OECD központjában négy éven keresztül dolgozott, aki talán ért egyébként a dolgokhoz, az pontosan kiszámolta azt, hogy reálértéken - ezt önök nem használják, folyóáron hasonlítanak össze adatokat -, vásárlóértéken a 2006. évi egészségügyre fordított költségvetés nagyobb volt, többet jelentett, mint a tervezett 2019-es. *(Taps a DK*

soraiban.) Szíveskedjenek megvitatni, és ezzel kapcsolatban ezt a dolgot helyére tenni!

Szeretném azt is elmondani, hogy mintegy 70 innovatív gyógyszer és terápia társadalombiztosítási támogatásáról van szó, amelyek daganatos, valamint szív- és érrendszeri betegségekkel küzdők gyógyulását vagy életkilátásainak javítását segítik. Ne feledjük azt sem, hogy az Európai Gyógyszerügynökség által törzskönyvezett új készítményeknek csupán 40 százaléka ért el hazánkba. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

És szeretném azt is elmondani önnek, hogy amikor pénzek vannak fűthető altalajú stadionokra, amikor sokkalta nagyobb stadionokat építenek, mint ahova annak a területnek a lakossága egyáltalán beférne, amikor százmilliárdokat költünk látványsportágakra, 30-40 milliárd forint kellene ahhoz, hogy csak a visegrádi négyek színvonalára fel tudjunk zárkózni. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Elnök Úr! Meddig volt a válasz?)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Ne haragudjon, hogy félbeszakítom, de egy percnél lejárt az idő. Negyven másodpercet engedtem. Tisztelettel azt kérdezem öntől, hogy elfogadja-e a választ.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Kétségtelenül, és elnézést kérek, államtitkár asszony is tovább beszélt, mint a rendelkezésre álló idő. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Ne haragudjon! Feltételezve, hogy egy nagyobb mint nulla, ebből az alaplásból kiindulva a 4 másodperc meg a 40 másodperc között a viszonyt majd legyen szíves, határozza meg. *(Derűtség.)* Köszönöm szépen.

Képviselő úr nem fogadta el államtitkár asszony válaszát. Tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés államtitkár asszony válaszát 110 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Miért véd egy elítélt bevándorlót a jelentés?**” címmel. Ágh Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország hosszú évek óta igen komoly erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy megvédje hazánk és egyben a schengeni övezet határait. Ezen kemény és kitartó munka eredményeit senki sem tudja elvitatni tőlünk, hiszen Európa számos más országával ellentétben nekünk, magyaroknak sikerült megvédenünk országunk határait, és sikerült megfékeznünk a balkáni útvonalat megcélzó illegális bevándorlók újabb százezres tömegének a behatolását. Sikereinknek azonban nem mindenki tudott örülni.

A Soros-birodalom tagjai már kezdetektől fogva mindent elkövettek annak érdekében, hogy az élet valamennyi területén ne megállítsák, hanem inkább elősegítsék az illegális bevándorlást. Tájékoztató kislevelek, mobilalkalmazások, fórumok, térképek, mentőhajók és magukat idézőjelben civilnek nevező önkéntesek, emberek ezrei dolgoztak azon, hogy Soros György migránsbarát politikája hatékonyan tudjon érvényesülni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezen Európa- és keresztényellenes eszme hirdetésének egyik újabb jeles pillanata a Sargentini-jelentés, amely minden fronton, akár szintizta hazugságok árán is megpróbálja lejáratni hazánkat. A nyíltan bevándorlaspárti brüsszeli politikusok és a Soros György-féle civil szervezetek azt komponálták meg a jelentésükben, hogy egyfajta bosszúállást tudjanak kifejtetni hazánk ellen amiatt, mert mi, magyarok nem voltunk hajlandóak behódolni a Soros-hálózat eszmerendszerének.

Az egyik említésre méltó, egészen abszurd része Judith Sargentini jelentésének a rendőrökre támadó és társait erőszakos cselekmények elkövetésére buzdító, nem mellesleg terrorcselekmény miatt elítélt Ahmed H. ügye. A jelentés olyan képet fest le a nevezett illegális bevándorlóról, mintha Ahmed H. békésen a családjával, okmányainak birtokában megpróbált volna átkelni az államhatáron. Ezzel szemben mindannyiunk számára ismert, hogy mi történt valójában 2015 szeptemberében azon a bizonyos rószkei napon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi ez, ha nem nyílt és egyértelmű támadás Magyarország és a magyar emberek ellen? Hogyan fordulhat az elő, hogy az Európai Unió asztalára kerül egy hazugságokon és szándékos félrevezetések alapuló jelentés, amely nem mellesleg megkérdőjelezi Magyarország bíróságának függetlenségét, és rossz fényben tünteti fel azon emberek küzdelmes munkáját is, akik a saját testi épségük árán is megvédték Magyarország államhatárát? Egyáltalán miért véd egy elítélt bevándorlót a jelentés? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére a választ Völner Pál államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a Sargentini-jelentés keretében egy koncepció eljárás zajlik Magyarországgal szemben. Számunkra minden esetben Magyarország és a magyar emberek védelme, biztonsága az első, pontosan ezért elfogadhatatlan és gyalázatos az Európai Parlament múlt szerdai döntése a Sargentini-jelentés elfogadásáról.

Nem több ez, mint a bevándorlaspárti politikai erők kicsinyes bosszúja Magyarországgal és a magyar

emberekkel szemben. A jelentésben többek között számonkéri a szigorú bevándorlási szabályokat, a Stop Soros törvénycsomagot, továbbá a kvótarendszerből való kimaradásunkat, s a képviselő úr által említett Ahmed H. ügyét is.

Kicsoda valójában Ahmed H.? Ahmed H. egy szír állampolgárságú férfi, akit a 2015. szeptember 16-án Rószkénél történtek miatt terrorcselekmény büntetésében és tömegzavargás résztvevőjeként elkövetett határzár tiltott átlépésében mondott ki bűnösnek első fokon a Szegedi Törvényszék; sajtóértesülésekből szerzett tényállás szerint Ahmed H. megafonon keresztül hergelte a határnál összegyűlt bevándorlókat, rázta a kordont, hogy megdobálva a rendőrök sorfalát, a rendőrséget arra kényszerítse, hogy engedjék be Magyarországra a lezárt határ szerb oldalán összegyűlt tömeget. Mindemellett hangsúlyozandó, hogy a rószkei határátkelőnél történt cselekmények miatt megvádolt Ahmed H. ügyében még nem született jogerős ítélet, ráadásul a hatalmi ágak szétválasztásának alapelvét sértené, ha a kormány bármilyen módon beavatkozna az eljárásba.

Visszatérve a minősített hazugságoktól hemzsegő jelentésre, amelyet feltételezhetően olyanok állítottak össze, akik alapvető tényekkel nincsenek tisztában, a 37 súlyos ténybeli tévedést tartalmazó koholmány összeállítása során még hivatalos delegációt sem küldtek Magyarországra, az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy Judith Sargentini egyszer sem egyeztetett a magyar kormánnyal. A jelentés Soros György szervezeteinek és médiumainak szája íze szerinti tudatos félrevezetésnek és manipulációs kísérletnek tekinthető.

A kormány cáfolatát tényszerűen összefoglalta egy 108 oldalas dokumentáció, amelyet eljuttatott az európai parlamenti képviselőknek, de sajnálatos módon a tényeket teljes mértékben figyelmen kívül hagyták. A magyar jogállamiság helyzetét taglaló különjelentést múlt szerdán az Európai Parlament elfogadta. A bevándorlaspártiak mindent megtettek azért, hogy olyan helyzetet idézzenek elő, amely számukra kedvező. Nem riadtak vissza semmitől sem, így a szavazási szabályok megsértésétől sem. A magyar polgárok teljes körű tájékoztatása végett szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy jogi értelemben érvénytelen a jelentés európai parlamenti elfogadása, ugyanis csak a szavazási szabályok megsértésével sikerült elérniük a kétharmados többséget.

(19.00)

A lisszaboni szerződés világosan fogalmaz. A leadott szavazatok kétharmadára lett volna szükség a jelentés elfogadásához, azaz a tartózkodó szavazatokat is figyelembe kellett volna venni, így pedig nem lett volna meg a szükséges többség. A Sargentini-jelentés kettős mércét alkalmaz, és nélkülöz mindenfajta tiszteletet a magyar emberek irányába, visszaél a hatalommal, és hatáskörökét lép túl. Mindez a magyar emberek számára sértő és elfogadhatatlan.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Sargentini-jelentés európai parlamenti vitáján és szavazásán ismételten kiderült, hogy nem lehet számítani az ellenzékre saját hazájuk védelmében sem. Emlékeztetni szeretném önöket arra, hogy a múlt szerdán az MSZP-s, DK-s és párbeszédes képviselők gyalázatos módon megszavazták a hazánk ellen irányuló jelentést. Magyarország továbbra sem enged ennek ellenére a külső nyomásgyakorlásnak, hiszen kötelez bennünket a magyar embereknek az országgyűlési választásokon, a népszavazáson és a nemzeti konzultáción mondott véleménye.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megkérdem Ágh Péter képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr, Öné a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Államtitkár úr, köszönöm szépen, hogy a válaszában rámutatott arra, hogy a Sargentini-jelentés valójában egy koncepció eljárás, amely egyértelműen bosszút akar állni Magyarországon, a jogállamiság helyzetéről akar ez a jelentés megfogalmazni vádakát. Emlékezzenek csak arra, hogy az Európai Parlamentben hogy ünnepezték magukat a jelentést elfogadó képviselők, hogy ünnepezték Sargentinit.

Hol voltak ezek a képviselők akkor - csak emlékezünk a mai nap apropójára, most van Gyurcsány Ferenc őszi beszéde nyilvánosságra kerülésének évfordulója, tudjuk, hogy mi következett azután Budapesten -, hol voltak akkor ezek az európai politikusok akkor, amikor valójában fel kellett volna lépni a magyar jogállamiság helyzetével kapcsolatban a Gyurcsány-kormány alatt?

Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Kipukkadt a lufi, vagy csak át kell szervezni a pénzosztó hálózatokat?”** címmel. Frakcióvezető úr, tájékoztatom önt, hogy Menczer Tamás államtitkár úr fog önnek majd válaszolni. Öné a szó, frakcióvezető úr. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Az elmúlt hónapokban biztossá vált, hogy az egykor óriási innovációként beharangozott és a keleti és déli nyitás szimbólumának tekintett Magyar Nemzeti Kereskedőház lehúzza a rolót, és a jelenlegi formában nem működik tovább. Kipukkadt egy újabb kommunikációs lufi, legyinthetnénk a jellemző módon teljesen

koncepciótlanul és dilettáns módon megszervezett hálózat megszüntetésére, ha az ügy háttere nem volna még furcsább, mint a felszín.

Először azonban tekintsük át a kereskedőház tevékenységének pár jeles epizódját! A 2012-ben létrehozott cég az első három évben 9,5 milliárdos veszteséget produkált, majd 2016-ban 9,1 milliárd forint ráfordításból már 5,6 milliárdnyi bevételt is termelt, miközben irodáinak fenntartása nagyjából 600 millió forint közpénzt emésztett fel. Sajnos, mindezért kevés üzleti lehetőség járt.

A türk világban üzemeltetendő kirendeltségekre kiírt 3,3 milliárd forintos pályázatot megkapó Adnan Polat török milliárdos tulajdonában álló és Tiborcz Istvánnal is összefüggésbe hozható ALX Magyar-Török Kft. 2013-2016 között például egyetlen üzletet sem tudott lebonyolítani. Azt kell mondanunk, hogy a legköltségesebb kereskedőházakba ölt befektetések enyhén szólva sem térültek meg a magyar adófizetőknek. Lehet persze, hogy a kifizetési listán lévő, azóta börtönbe készülő Kuna Tibor, a híres migrációs szakértő Nógrádi György vagy épp a Ghaith Pharaonnal üzletelő Zaid Naffa másképp látja mindezt.

Még rejtélyesebb a moszkvai kereskedőház ügye, amelyet Szijjártó miniszter úr is a magyar-orosz kapcsolatok fontos pillérének nevezett, majd a Quaestor-botrány után hirtelen kiderült, hogy olyan kirendeltsége a Nemzeti Kereskedőháznak nem is volt. Sajnálatos, hogy a Jobbik által egykor racionális elképzelésként szorgalmazott, nemzeti érdekeken alapuló keleti nyitásban a kormány csak egy újabb pénzcsoport látott, és mindezzel nemhogy nem építette keleti és déli kapcsolatainkat, de még le is járatatta országunkat.

Mindennek azonban még most sincs vége, hiszen az újságok arról írnak, hogy a megszűnő Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. a milliárdokért létrehozott kirendeltségek lezárása után, leányvállalatával összeolvadva HEPA Magyar Exportfejlesztési Ügynökség néven folytatja tevékenységét. Ezt pedig az a Ligetfalvi Gábor vezeti majd, aki a Mészáros Lőrinc-hez kötődő MKB Kockázati Tőkealap-kezelő Zrt.-nek vezetője is egyben.

Tisztelt Államtitkár Úr! várható-e az átszervezés után a dilettáns pénzszerzés és a haveri körök kifizetésének folytatása? Szakmai érvek vagy a Fidesz-holdudvar belharcai állnak a mostani változtatás mögött? A HEPA is tervezi, hogy nemzetbiztonsági kockázatot jelentő személyekkel üzletel? A Mészáros Lőrinc-hez kötődő új vezetőt tekinthetjük-e garanciának arra nézve, hogy a kisebb hálózatból még több pénzt sikerül majd kiszivattyúzniuk?

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr elhangzott kérdésére Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, Öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Irigylem ezt a határtalan magabiztosságot, megmondom őszintén. Hogy is fogalmazott? Dilettánsan és koncepciótlanul megszervezve. Azt hittem, hogy a saját pártjáról beszél. Nem szívesen nyitok ki ilyen késői órán ilyen érzékeny kérdéseket, de hát dilettánsan és koncepciótlanul mégiscsak a Jobbik van megszervezve, amit pillanatnyilag éppen ön vezet, élő ember nem tudja már, hogy önöknél ki van kivel. Na most, ami a külgazdasági eredményeket illeti... *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

Ami a külgazdasági eredményeket illeti, van szerencsém tájékoztatni, hogy minden évben minden külgazdasági rekord megdől. Ennek két ága van, az egyik az export, amit ön is említett. Tavaly először haladta meg a magyar export a 100 milliárd eurót, itt magyar családok megélhetéséről és biztos egzisztenciájáról van szó.

Ami a másik ága a külgazdasági tevékenységünknek, az a beruházások behozatala Magyarországra. A befektetési ügynökségünkön keresztül tavaly 96 beruházás érkezett az országba. Ezeknek az értéke 3,5 milliárd euró, és 17 ezer munkahelyet teremtettek. Az idei év első felében pedig már 46 beruházásról született döntés, ezek értéke 2 milliárd euró, és nagyjából 7 ezer munkahelyet teremtenek majd, tehát jó reményünk van arra, hogy megdöntjük a tavalyi rekordokat is.

Szeretném a tisztelt frakcióvezető urat tájékoztatni arról is, hátha a nyáron a melegben elkerülte a figyelmét, hogy a tavalyi esztendőben, a 2017-esben Magyarország a világon a hetedik legkedveltebb befektetési helyszín volt. Ezt az amerikai multinacionális vállalat, az IBM rangsorából olvashattuk ki. Egy-millió főre vetítették a létrejövő munkahelyeket, és így jött ki az, hogy a magyar gazdasági környezet, illetve Magyarország a világranglistán a hetedik helyen áll. A magas hozzáadott értékű munkahelyek tekintetében pedig szintén az élmezőnyben vagyunk, a 16. helyen állunk.

Természetesen ezekért sokat kellett tenni. Meg kellett teremteni a megfelelő gazdasági környezetet, ismert, hogy ma Magyarországon van az egyik legalacsonyabb személyi jövedelemadó Európában, a legalacsonyabb társasági adó, és a szociális hozzájárulási adó is folyamatosan csökken.

Na most, ami a kereskedőházat illeti, azt kell mondanom, tisztelt frakcióvezető úr, hogy ön pontosan ugyanazt mondja, amit a balliberális médiumok leírnak. Most ez vagy azt jelenti, hogy önök továbbra is szorosan együtt dolgoznak, vagy valami mást jelent, de mindenképpen arra buzdítom, hogy ne ezekből a médiumokból tájékozzódjon. Félreérti alapvetően azt, ami történik, és akkor még nem fogalmaztam erősen: a kereskedőház, illetve a magyar exportpromóciós rendszer egy állami szolgáltatást végez, amelynek a költségeit viseli, a bevételek pedig a magyar kis- és kö-

zép vállalkozóknál keletkeznek. Ez egy állami szolgáltatás, amire egyébként mi messze nem a legtöbbet költjük a régióban.

Ami pedig a felszólalásának egyéb részét illeti, azt kell mondanom sajnálatos módon, hogy a magyar ellenzéknek a politikai tevékenysége nagyjából kimerül abban, hogy három nevet megtanultak, és ezt váltott sorrendben ismételtetik *(Farkas Gergely: Soros, Soros, Soros!)*, a szavazók erről nagyjából elmondták, hogy mit gondolnak a választáson. Ezért nem támogatják önöket, mert ezt elégtelennek tartják. Mindközben a magyar külgazdaság folyamatosan eredményeket produkál és fog is, mint ahogy említettem: az idén is minden esélyünk megvan arra, hogy a rekordokat megdöntsük, újabb munkahelyeket teremtünk, a magyar gazdaság növekedését külgazdasági oldalról is megtámogassuk, és így minden magyar időről időre tehessen egy lépést előre. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Gyöngyösi Márton frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Ez egy olyan műfaj, amit interpellációnak hívnak, és amit leadnak írásban egy héttel azelőtt, hogy az elhangozna, és önöknek egy egész állami apparátus áll arra rendelkezésükre, hogy valamire való választ kicsiholjanak magukból. Ha önnek személy szerint ennyire futja, akkor szerintem menjen vissza vagy sportriporternek, vagy valami futalsalcsapathoz, a minisztere valószínűleg el fogja tudni ezt önnek intézni, de a kérdéseimre nem válaszolt. *(Z. Kárpát Dániel: Nemcsak alkalmatlan vagy, hanem...)* Tehát ezzel az arroganciával csak egy Orbán-kormány idején megy el egy parlamentben, de máshol nem élne meg ebből.

Azt szeretném kérni, hogy majd újra nekifutok ennek a kérdésnek, és akkor majd jobban szedje össze magát. *(Németh Szilárd István: Ki az arrogáns?)* Én itt konkrét kérdéseket tettem fel. Ön nekem jött exportszámokkal, amelyeknek a magyar kereskedőházak tevékenységéhez vajmi kevés közük van, hiszen akkor valószínűleg ennyi pénz elköltése után nem kellett volna bezárni mindegyiket.

Még egyszer hangsúlyozom: nem tudtak eredményt felmutatni, az AXL kereskedőház Törökországban például konkrétan egyet sem három év alatt *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, úgyhogy legyen kedves legközelebb érdemi választ adjon a kérdésekre. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: KO volt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, a frakció-

vezető úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tisztelettel kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Meddig lesz még fontosabb a 'történelmi csúcson' lévő szerb-magyar viszony, és ezzel valójában Orbán Viktor európai ambícióinak kiszolgálása, mint a délvidéki magyarság határozott, következetes védelme?”** címmel. Szávay István képviselő úr a szó. Menczer államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A vajdasági parlament június 19-ei ülésén született döntés arról, hogy november 25-e, Délvidék elszakításának és az ezer éve ősei földjén élő magyar közösség kisebbségbe szorításának évfordulója ünnepnap lesz a tartományban.

Sőt, ugyanez a parlamenti döntés még egyet rúgott a magyarságba: december 1-jét, Erdély elszakításának napját is vajdasági ünneppé tette a szerbiai románok kérésére.

A szerb-román magyarellenes összefogáson talán meg sem lepődünk, az azonban egészen mélyen felháborít, hogy a legújabb kori kisantant döntését büszkén helyeselte a magát a magyar közösség első számú, sőt egyedüli képviselőjének tartó Vajdasági Magyar Szövetség, a Fidesz helyi fiókszervezete is; igen, büszkén, hiszen Pásztor István pártelnök már a szavazást megelőzően bejelentette a magyarságot porig alázó döntés támogatását.

Szijjártó Péter miniszter úr több alkalommal elmondta, hogy ha a délvidéki magyarságot valamilyen jogsérelem éri, akkor azt majd a VMSZ önöknek jelzi. Remélem, ez után a gyalázatos döntés után már az önök számára is világos, hogy délvidéki hűbéresük nemhogy nem jelez, de még partner is a magyarellenes döntések meghozatalában. Ennek fényében nyilván érthető, hogy a VMSZ miért nem tájékoztatta önöket arról sem, aminek kapcsán egyébként a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége, valamint a Magyar Mozgalom már számos alkalommal és idejében szót emelt: a Magyar Nemzeti Tanács jogköreinek súlyos szűkítésére készül a szerb hatalom.

A nyár elején egyébként el is fogadott törvény szerint a MNT-t minden területen megfosztották egyetértési jogától, de még a megmaradt véleményezői jogkörök is bizonyos területekre szűkültek, korlátozták a nyelvhasználati jogokat, valamint azon szervezetek körét is, amelyekkel a nemzeti tanácsok együttműködést alakíthatnak ki, a magyar kulturális autonómia felszámolását pedig a VMSZ belgrádi képviselői megszavazták. De a Fidesz helyi vezállusai szerint a fentiek alapján nyilván az sem probléma, hogy

ezrével folyik koszovói, muszlim vallású, albánul beszélő cigányok betelepítése a délvidéki magyarlakta településekre, többek között Martonosra, Kishegyesre és a bánsági szórvány falvaiba. De az etnikai viszonyok erőszakos megváltoztatásával szemben az európai szintű bevándorlásellenes propagandát folytató magyar kormánynak mindeddig egy árva szava sem volt.

A fentiek alapján kérdezem az államtitkár urat, hogy mi a kormány véleménye a VMSZ és a szerb hatalom újabb gyalázatos döntéséről, Délvidék elszakításának ünnepnappá tételéről. Budapesti sugallatra döntött-e a VMSZ az igen mellett, mint ahogyan azt sokan sejtik és sejtetik? Miért nem tiltakozott a kormány már akkor, amikor a szerb hatalom a nemzeti tanácsok jogköreinek szűkítését tervbe vette? Miért nem tiltakoztak a vonatkozó törvény elfogadása ellen sem? Végül pedig miért nem tiltakozik a kormány a délvidéki magyar falvakba történő koszovóicigánybetelepítések ellen, ezzel pedig az etnikai viszonyok erőszakos megváltoztatásával szemben? Kérem, államtitkár úr, hogy az előzőekkel szemben a kérdéseimre válaszoljon, Szotyori-Lázár Zoltán sztoriját meg már hallottuk egypárszor. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szávay István képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére, mint említettem, Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr! *(Z. Kárpát Dániel: Halljuk a sporthíreket! - Szilágyi György: Sporthírek következnek.)*

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megtisztelő, hogy a teljes Jobbik-frakció figyelemmel kíséri munkásságot, ez kitüntető, örülök ennek, maradjon így a jövőben is.

Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésével kapcsolatban szeretném biztosítani, hogy a Kárpát-medencében sem az anyaországban, sem a külhonban élő magyarok, így a Vajdaságban élő magyarok sem ünneplik a trianoni döntés következményeit, soha sehol nem ünneplik az új államalakulatok létrejöttét.

A szóban forgó döntéssel kapcsolatban, a vajdasági parlament arányait figyelembe véve, a VMSZ-nek korlátozott a mozgástere, ugyanakkor éppen a VMSZ érdekérvényesítő erejét mutatja, hogy a végső döntésben, amelyben a Vajdaság jelentős napjai kerültek meghatározásra, a vajdasági nemzeti kisebbségek is meghatározhattak egy-egy ünnepnapot, ami a vajdasági magyarság esetében augusztus 20-a. Kevés olyan ország, régió van, ahol sikerült azt elérni, hogy a magyar nemzeti ünnep egyben hivatalos ünnep is.

Praktikusan szólva tehát arról van szó, hogy mindeki javaslatot tett, a többség és a kisebbség kölcsönösen tiszteletben tartotta egymás javaslatát. A VMSZ nem tartja november 25-ét ünneplendő napnak, de mivel a szerb többség tiszteletben tartja a magyar

nemzeti ünnepeket, a magyar nemzeti jelképeket, a helyi magyar közösség képviselői is tiszteletben tartják a többség számára fontos napokat. A VMSZ a konstruktív együttműködésben érdekelt a Vajdaságban, más szervezetek azonban destruktív politikai viszályokat keltenek.

Ami a koszovói romák Vajdaságba történő betelepítésének kérdését illeti, arról tudom a tisztelt képviselő urat tájékoztatni, hogy a magyar kormány természetesen figyelemmel követi azt, ami zajlik, folyamatosan kapcsolatban vagyunk, erről a kérdéstről is tárgyalunk a Vajdasági Magyarok Szövetségével. A kérdéssel kapcsolatos diplomáciai lépéseket egyeztetjük és minden bilaterális fórumon napirenden tartjuk. Ugyanakkor arról is szeretném biztosítani ezzel kapcsolatban, hogy sokfajta információ van, és nem mindegyik egymással megegyező a kérdéssel kapcsolatban. Minden forrásból tájékozódunk, a kérdést természetesen fontosnak tartjuk, és foglalkozunk is vele a nemzetközi bilaterális és egyéb fórumokon.

A nemzeti kisebbségek nemzeti tanácsairól szóló törvény esetében arról tudom tájékoztatni, mint az ön előtt bizonyára ismert, hogy a törvényt a szerb parlament elfogadta, a döntéskor azonban figyelembe vették a Magyar Nemzeti Tanács javaslatait. Ennek köszönhetően arról tudom tájékoztatni, hogy a korábban szerzett kisebbségi jogokban visszalépés nem történt, a vajdasági magyarság legitim képviselőinek továbbra is beleszólásuk lesz oktatási, kulturális és tájékoztatási intézményeik működtetésébe, vagyis továbbra is kulturális autonómiával rendelkeznek majd.

Tekintettel arra, hogy kritikával illetve felszólalásában a VMSZ-t, szeretném arra felhívni a figyelmét, hogy a VMSZ a legitimitását nem a magyar kormánytól történő együttműködésből szerzi, hanem innen ered a legitimitációja, hanem abból, hogy a szerb parlamenti, tartományi és önkormányzati választásokon a vajdasági magyar szavazók tették meg a pártot a vajdasági magyarság legitim képviselőjévé.

A magyar-szerb kapcsolatok fejlesztésével kapcsolatban pedig arról szeretném tájékoztatni, hogy a magyar kormány prioritása a magyar-szerb kapcsolatok fejlesztése, és ezen belül természetesen a vajdasági magyarság helyzetének megőrzése és javítása. Hosszú és kitartó munka után sikerült elérni, hogy Szerbiában a legmagasabb szinten elismerték a vajdasági magyarság ellen 1944-ben és 1945-ben elkövetett atrocitásokat, amelyekről a két köztársasági elnök együtt emlékezett meg. Az elmúlt években magyarellen es incidens regisztrálására nem került sor, és a korábbi helyzethez képest ez is fontos eredmény. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Szávay István képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Nagyon köszönöm, államtitkár úr. Némileg sikerült meglepnie, de természetesen köszönöm, hogy érdemi válaszokat adott azokra a kérdésekre, amiket fölvettem. Jó lenne, ha ez más-kor is így történne.

Nagyon gyorsan: nagyon örülök, hogy figyelemmel kíséri a magyar kormány a koszovói cigányok betelepítését a magyar falvakba. Az én kérdésem arra vonatkozott, hogy miért nem tiltakoznak ez ellen. Miért tartják önök azt jónak és helyesnek, hogy idegen kultúrkörből érkezett, idegen vallású személyekkel és családjukkal borítják föl a magyar lakta települések etnikai egyensúlyát? Önök a VMSZ-szel tárgyalnak, mert őt tartják legitimnek. De legitimitációja nemcsak a VMSZ-nek van, a Délvidéken még egyelőre többpártrendszer van, bár gondolom, ez nem föltétlenül tesszük önöknek, de egyelőre az a helyzet még ott is, meg itt is.

A kisebbségi jogban visszalépés nem történt? Államtitkár úr, ez egész egyszerűen nem igaz. Tehát amit ön mond, az nem igaz. Elmondom még egyszer: a Magyar Nemzeti Tanácsot minden egyetértési jogától megfosztották, és az eddigi egyetértési jogokat csupán véleményezési jogkörre degradálta az a törvény, amelyet az önök szövetségesei is megszavaztak.

Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallottuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! 19 óra 22 perc van. Az interpellációk véget értek. Most tartunk két perc szünetet annak érdekében, hogy akik távoznak, azt zavartalanul tehessek. *(Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja az üléstermet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából „Miért nem halad az azbesztmentesítési program végrehajtása?” címmel Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az eredményes és felelős politika egyik fő ismérve, hogy felismeri és előremozdítja a közjó szempontjából legfontosabb ügyeket, akkor is, ha a bajok vagy az eredmények nemcsak egy választási ciklus négy éve alatt jelentkeznek, hanem hosszabb távon.

Tényként állíthatjuk, a Fidesz-kormány hibás, hogy kormányzásának immár egybefüggő három ciklusa is kevésnek látszik arra, hogy észrevegye, sok ezer család és dolgozó egészségét közvetlenül fenyegeti az

épületekbe korábban beépített azbeszt. Az azbeszt mikroszkopikus méretű szála, amelyek például az elöregedő szigetelések felporzásával keletkeznek, belélegezve mélyre jutnak a tüdőbe, ahol nem tudnak lebomlani, betokosodnak, és súlyos légzőszervi megbetegedéseket, kötőhártya-túlburjánzást, tüdőszöveti hegesedést, azbesztózist, mellhártyadaganatot és tüdőrákot okozhatnak. E betegségek évekig lappanghatnak, és a veszélyeztetés az idő előrehaladtával nem csökken, hanem nő. Az avuló épületekben felhasznált azbeszttartalmú anyagok, amelyeket Magyarországon az 1940-es évek óta köz- és lakóépületekben, iskolákban, óvodákban, kereskedelmi célú épületekben vagy például az Országos Széchényi Könyvtárban alkalmaztak, nemcsak az épületeket eddig használókat betegítették meg, de a most felnövekvő generációkat is. Ismeretes, indult olyan azbesztper Magyarországon - a Heves megyei lőrinci és zagyvasztói ügy -, ahol a gyorsított eljárás ellenére a felperesek egyike sem élte meg az ítélethozatalt, mert belehalt az azbeszt okozta betegségekbe.

A potenciális áldozatok közöttünk élnek, hiszen az azbeszthasználat elterjedt volt az 1970-1990 között épült épületeknél, felújításoknál. Különösen a Győri Házgyár használta, például Győr, Sopron, Komárom, Tatabánya, Nyergesújfalu panelházaiban, kapubejáró-födémként, alagsori gyermekkocsi-tároló helyiségekben, szigetelésként és a lakásokban is átfutó közműcsatornáknál.

Nem véletlen, hogy az azbeszttel szennyezett épületek felmérése már a kilencvenes években megkezdődött. A 2002-ig felmért azbesztes lakóépületek összesítése szerint a probléma több mint 20 ezer lakást érint, és mintegy 150-170 ezer négyzetméternyi felületet kellene azbesztmentesíteni. Az egyéb rendeltetésű épületeket is figyelembe véve - kórházak, óvodák, iskolák, szállodák - országos szinten a beépített felület mintegy 400-450 ezer négyzetméterre becsülhető.

A felmérést követően országos program is indult az azbesztmentesítés érdekében, a program végrehajtása azonban később megszakadt. Pedig az LMP évek óta felszólítja a kormányt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket. Most sem teszünk másképp. Az LMP három területen szorgalmaz gyors előrelépést. Először is, tekintettel arra, hogy az 1990-es években készült az országos felmérés a környezetvédelemért és az egészségügyért felelős tárcák megbízásából az azbeszttel szennyezett területekre, és az azóta eltelt több mint két évtizedben csak a töredéke valósult meg a mentesítésnek, ezért szükségesnek tartjuk, hogy mihamarabb készüljön egy teljes körű országos felmérés mind a lakóépületekre, mind a közintézményekre és más jellegű közcélt szolgáló létesítményekre. Ennek alapján a kormány dolgozzon ki egy azbesztmentesítési programot, amelyhez a költségvetésben biztosítani kell a forrásokat. Mindehhez segítse elő a technikai feltételek és építőipari kapacitások biztosítását.

Az érintett lakosság egészségi állapotát folyamatosan kell vizsgálni, tekintettel arra, hogy ezeknek az

anyagoknak a rákkeltő hatása akár 15 évig is lappanghat. Így tudunk esélyt adni a hatásos gyógykezelésre.

S végül nagyon fontos, hogy minden településről elérhető biztonságos elhelyezést és ártalmatlanítást biztosító lerakóhelyeket kell kialakítani. Ne azokat büntessük horribilis költségekkel, akik legalísan szeretnének megszabadulni egyes súlyosan egészségkárosító azbeszttartalmú építési hulladékoktól! A kormányzat biztosítsa számukra a hulladékok megfizethető, biztonságos elhelyezését!

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos és komoly problémáról van szó, amelynek megoldása nem tűrhet halasztást. És nagyon sajnálom, hogy most erre nem fogok választ kapni. Írásbeli kérdéssel is fogok fordulni az illetékes minisztériumhoz. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett „Kettős mérce: A Fidesz-KDNP nem támogatta a szexuális zaklatással szembeni egységes fellépést az Európai Unióban! Akkor, hogy is van ez Hölgyeim, Uraim?” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is csak sajnálatomat és felháborodásomat tudom kifejezni, hogy arra sem méltatnak a kormánypártból bennünket, hogy az előre leadott napirend utániakra bárki is válaszoljon.

Sok mindenről beszéltünk, hogy az Európai Unióban, Strasbourgban a múlt héten mi zajlott, de azért volt még egy szégyenletes szavazás, amit a Fidesz most nem tart annak, és nem örjögött itt a parlament falain belül.

(19.30)

Pénteken volt egy jelentés, amit nagy többségben megszavaztak az Európai Unióban, viszont a Fidesz-KDNP képviselői nem. Ez a jelentés munkahelyen, nyilvános térben és politikai életben elkövetett megfélemlítés és szexuális zaklatás elleni javaslatot tartalmazta. Önök, kedves uraim, sokszor a médiában nyilvánosan, a múlt héten képviselőtársuk kémiai kasztálást követelt, viszont amikor egy olyan javaslatot kellene elfogadni az Európai Unióban, Strasbourgban, ahol egységesen tudnának fellépni ezekkel a zaklatásokkal, bűncselekményekkel szemben, akkor kint nemmel szavaznak, vagy nem szavaznak róla. Itthon örjögének, amikor meg jogi lépéseket lehetne tenni, akkor viszont mélyen hallgatnak arról, hogy ezeket a módosításokat, ezeket a javaslatokat nem szavazzák meg.

Ez a javaslat megállapítja, hogy a szexuális zaklatás áldozatainak mintegy 90 százaléka nő. Európában a nők 55 százaléka volt már szexuális zaklatásnak ki téve, az áldozatok 32 százaléka pedig azt állította,

hogy az elkövető felettese, kollégája vagy ügyfele volt, vagyis munkahelyi térben történt a zaklatás. A bejelentés mégis sokszor elmarad, amiben szerepet játszik a probléma csekély társadalmi ismertsége, a szegény, a megbélyegzés, az elbocsátástól való félelem, a bizonyítás nehézsége, a bejelentésre és az áldozatvédelemre szolgáló csatornák elégtelensége, nem utolsósorban pedig az erőszak megszokottá válása.

Arra is kitér a jelentés, hogy fokozottan jelen van a megfélemlítés és a szexuális zaklatás a virtuális térben is, mert lehetővé válik, hogy az elkövetők az anonimitás mögé bújva biztonságban érezhessék magukat. A szexuális és pszichológiai zaklatás mindenféle korú, végzettségű, kulturális hátterű, társadalmi helyzetű áldozatot és elkövetőt érint, az áldozat számára pedig fizikai, szexuális, érzelmi és pszichológiai következményekkel is jár. A dokumentum megállapítja, hogy a nők legitimitását a politikai szférában még mindig megkérdőjelezzik, és a nők sztereotípiák áldozatai, ami elveszi a kedvüket a politikai szerepvállalástól. A munkahelyi környezetben pedig a zaklatást csak akkor lehet megelőzni, ha a magán- és állami vállalatok egyaránt olyan kultúrát alakítanak ki, amelyben a nőket egyenlőként kezelik és a munkavállalók tisztelettel bánnak egymással.

Ez a jelentés kitér arra is, hogy nagyon sok országban továbbra sem hajlandóak ratifikálni az isztambuli egyezményt, ami ráadásul hazánkat is érinti, mert évek óta követeljük az ellenzék részéről, hogy a kormány ebben tegyen komoly lépéseket. Itt még egyszer elmondom, hogy hetente egy nő hal meg családon belüli erőszak következményeként, és havonta egy gyermek veszíti életét. Általában nem idegenek követik ezt el, édesapák, családtagok, barátok, ismerősök.

Azt gondolom, lehet önöknek azt játszani, hogy őrvongva rohannak a médiába és mondják azt, hogy megvédenek bennünket, magyar nőket, mert mekkora veszélynek vagyunk kitéve. Csak tudják, ezeket a bűncselekményeket magyar férfiak követik el magyar nőkkel szemben és magyar gyerekekkel szemben. Azt gondolom, hogy azok után, ami múlt héten pénteken Strasbourgban történt, nincs joguk önöknek még egyszer azt mondani, hogy majd minket a kormány, önök, férfi társaink, férfi kormánytagok megvédenek bennünket. Azt gondolom, ki kell mondani a Parlament falai között, hogy van miért szégyellni magukat.

Úgy lehet csak elérni, ha egységesen, nemcsak a kommunikációban mondják el nap mint nap a közmédiában, hanem tesznek is érte, hogy ez a probléma felszínre kerüljön. Mert itt még egy adatot elmondok, elnök úr: minden feltárt esetre 25 feltáratlan eset jut. 25 feltáratlan! Sokkal nagyobb problémáról beszélünk, mint amire önök ezeken a falakon belül bármikor is gondolnának. Csak arra kérem a kormányt, hogy bírálja fölül azt, ami a múlt héten történt Strasbourgban, és kérem önöket, ne ejtsék ki még egyszer a szájukon, hogy minket, magyar nőket önök meg akarnak védeni. Köszönjük szépen, mi ebből nem kérünk. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. „Roma zenészek foglalkoztatása” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Félix roma nemzetiségi szószóló. Megadom a szót. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy ezúton is gratuláljak Mága Zoltán hegedűművésznek a 2018. augusztus 17-én adományozott Magyar Érdemrend Tisztikereszt Polgári Tagozat kitüntetéshez. A Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter és professzor dr. Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere által átadott állami kitüntetés mindamellett, hogy Mága Zoltán művész úr zenei munkásságát ismeri el, minden bizalommal szól annak a hozzáállásnak is, amit a művész úr a karitatív tevékenysége körében a hátrányos helyzetű családokért tesz.

Gondolok itt arra is, hogy Nagydobronyban tűzeset után Mága Zoltán azonnal lépett, és a megjelent sajtóinformációk szerint az imaházat és a mellette működő óvodát támogatásáról biztosította. E témában jómagam is felszólaltam itt a parlamentben.

De egy ilyen kitüntetés, azt hiszem, másról is szól. Arról, hogy a magyar nóta és ezzel együtt a cigányzene műfaja nem a lomtárba, nem a múzeumba való, a magyar és a cigányzene kiemelkedő nemzeti értékünk, kulturális örökségünk, vitathatatlan része a magyar kultúrának. Ezt ismerte fel Kerényi Imre is, aki sajnálatos módon 2018. augusztus 11-én hunyt el, Isten adjon neki örök nyugalomát. Távozásával nemcsak egy kiváló rendező, szíinigazgató, egyetemi tanár, politikus, publicista ment el, hanem az a miniszterelnöki megbízott is, aki kimondta, hogy az elmúlt évtizedekben a cigányzene egyfajta értékpusztuláson esett át, és ha kell, állami eszközökkel szükséges segíteni a műfaj újbóli virágzását.

Kerényi Imre 2017-ben indította el az éttermi cigányzene hagyományának támogatására és népszerűsítésére a „Muzsikáló Budapest” elnevezésű pályázatot. Abban az évben 12 budapesti étterem kapott lehetőséget arra, hogy állami támogatás mellett május 20. és augusztus 20. között 4-7 tagú cigányzenekart foglalkoztasson. 2018-ban országos szintűre bővítették ki a programot, és immár nem „Muzsikáló Budapest”, hanem „Muzsikáló Magyarország” címmel tették közzé. A nagy számban beérkező pályázatok miatt a miniszterelnöki megbízott közbenjárása eredményeként Magyarország Kormánya 2018-ban a pályázati felhívásban eredetileg tervezett 8 budapesti és 8 vidéki helyszínt helyett 25 budapesti és 50 vidéki helyszínt támogatását biztosította.

A 2017-ben megfogalmazott feltételekhez hasonlóan hálásak lehetünk azért a jelenlegi kormánynak és Kerényi Imrének, mert a számok azt mutatják, hogy a cigányzenére van igény Magyarországon. Tehát kérem önöket, szíveskedjenek átgondolni annak lehetőségét, hogy ne csak szezonálisan és ne csak korlátozott számú étteremben lehessen állami támogatás mellett

foglalkoztatni a cigányzenészeket. Az éttermek növekvő forgalma és a turizmus várható fellendülése mellett a kulturális örökségünk tovább élése és átörökítése is igényli a program kiszélesítését.

Én, mint roma nemzetiségi szószóló nap mint nap találkozom olyan tehetséges, ámde elkallódott cigányzenészekkel, akiknek életük a zene, mások szórakoztatása. Sajnálatos módon azonban másféle munkából tartják fenn magukat és családjukat. A munka ilyen irányú ösztönzésével és állami támogatásával több száz vizsgázott zenész saját szakmájában történő foglalkoztatása oldódna meg. Nem beszélve arról a kulturális értékről, amit a cigány fiatalság általi utánpótlással érhetünk el.

A magyar nóta és a cigányzene összetéveszthetetlenül magyar. Tartsuk életben ennek a közösségteremtő muzsikálásnak a hagyományát, hiszen ez a virtuozitás, ez a tűzről pattant zene, ez az életforma, a cigány tűz talán nem véletlenül ihletett meg olyan költőket is, mint Vörösmarty Mihály vagy Babits Mihály. Kodály Zoltán gondolatával zárom mondanivalómat: lehet élni zene nélkül is, a sivatagon át is vezet út; de mi azt akarjuk, hogy az ember ne úgy járja végig az élete útját, mintha sivatagon menne át, hanem virágos réteken.

Jó munkát kívánok mindannyiunknak a 2018. évi őszi ülészakára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen, elnök úr.

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! „Mi kerül a karácsonyfa alá?” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából napirend utáni felszólásra jelentkezett Potočskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

POTOČSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán azt gondolhatjuk, hogy hol van még karácsony, három hónap múlva lesz, de ha azt nézzük, mikor volt az első negyedév, az hat hónapja. Én úgy gondolom, hogy a legtöbbünk akkor kapott utoljára hulladékgazdálkodásról számlát és természetesen az ahhoz kapcsolódó készpénzátutalási megbízást, amelyen tudja teljesíteni annak a szolgáltatásnak a kifizetését, amit igénybe vett. Akárhogy is keresgetjük, várjuk a postást, hogy meg hozza ezeket a csekkeket, nem teszi meg. És miért nem teszi meg? Ez egy nagyon nagy kérdés, és ennek szerettem volna utánajárni.

És nagyon aktuális ez a kérdés, hiába is gondoljuk azt, hogy jó az, ha a lakosság ezt később fizeti, hitelez neki az állam, de azért ebben van egy nagyon nagy kérdőjel.

Elsőként azt kell megnéznünk, hogy amikor változott a hulladékgazdálkodási törvény és egy úgynevezett kukaholding, az NHKV Zrt. kapta meg azt a fel-

adatot, hogy koordinálja a magyarországi hulladék-szállítást és a hulladékkal kapcsolatos feladatokat koordinálja. Elindult a rendszer - elindult volna, hiszen azt látjuk a 2016-os beszámoló adataiból, hogy az első évben 74 közszolgáltató a bérszámlázás keretében teljesítette ezt a feladatot és küldte ki a számlákat a lakosságnak. Tette ezt egyébként akkor is késve, de igyekezett kevesebb csúszást, mint ez a hat hónap, tartani.

Kerestem volna 2017-es adatokat is, de sajnos itt vagyunk 2018. szeptember 17-én, és a mai napig nincs közzétéve az NHKV Zrt. 2017. évi beszámolója, aminek a határideje - én úgy gondolom, minden vállalkozásra vonatkozik - 2018. május 31. volt. Ez csak egy rövid megjegyzés. Tehát kerestem volna, hogy a számlázás továbbra is bérszámlázással történik-e, vagy pedig ezeket már az NHKV Zrt. csinálja. És igen, azt tudom - nem a beszámolóból -, hogy az NHKV Zrt. feladata már, hiszen 415 millió forintot költöttek szoftverfejlesztésre, amely semmi más, mint a számlázórendszer bevezetése. Ez a számlázórendszer, valljuk be, ha hat hónap csúszással sem tudnak ezek a számlák a lakossághoz megérkezni, nem működik jól. Igenis, hiszen 150 közszolgáltató lakossági adatait kellene rendszerezni, azokat kellett volna ezzel a 415 millió forintba kerülő szoftverrel véglegesíteni és eljuttatni időben a lakossághoz.

Még egy mondatot szeretnék kiemelni ebből a kiegészítő mellékletből, amit találtam. Az NHKV Zrt. egyik feladata a hosszú távon fenntartható finanszírozási rendszer és nullszaldós ágazati működés. Kérdezem én, hogyan lehet az, hogy a nullszaldós ágazati működést tűzi ki feladatául, céljául, és nem szedi be a bevételeket a lakosságtól és - ennek ott a másik oldala - az önkormányzatoktól. És az önkormányzatokat hozzák olyan helyzetbe, hiszen amikor a hulladékgazdálkodási törvény megszületett, akkor központosította a feladatot, de az önkormányzati törvény kötelezően ellátandó feladatként nevesíti a hulladékgazdálkodás szervezését. Tehát az önkormányzat az, amely a végén mindenért felel, hogy a lakosoktól el legyen szállítva a hulladék.

Egy kicsit fűzném tovább az önkormányzati részt, hiszen a közszolgáltatók nonprofit gazdálkodási cégeként a szolgáltatási díjból, amit az NHKV Zrt. oszt vissza a közszolgáltatóknak, fedezik ezt a szolgáltatást, amely korrekciós tényezővel eltérített szolgáltatási díj. Tehát tesznek azért rengeteget, hogy minél többet újrahazsnoítsanak, szelektálják ezeket a hulladékokat.

De jelzem, sem a Q1, sem a Q2, sem a Q3 vonatkozásában nem kapták meg még ezt a szolgáltatási díjat, akkor hogyan működhetnek így a rendszerek? Ki fizeti meg? Az önkormányzat, a tulajdonos. Tehát átvittem ki fizeti meg? Maga a lakosság. És ezzel, hogy az egyes közszolgáltatók ezekhez a szolgáltatási díjakhoz nem férnek hozzá, magát a lakosságot teszik ki ilyen tehernek. Úgyhogy bízom benne, hogy hamarosan működni fog ez a 415 millió forintból kialakított

számlázási rendszer. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. „Avatkozzon be a kormány a miskolci repülőtér megmentése érdekében!” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Jakab Péter képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Öné a szó, parancsoljon!

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A miskolciak és a borsodiak hosszú évek óta, ha nem évtizedek óta várnak arra, hogy végre egy tőkeerős befektető jelenjen meg a térségben, hogy ez a befektető talán pénzt, minőségibb munkahelyeket és minőségibb béreket hozzon a megyében élők számára. Nagyon sokan azt gondolták, hogy ez a tőkeerős befektető a maga egymilliárd eurós beruházásával majd a BMW lesz, de sajnos a miskolciaknak, a borsodiaknak ismét csalódnuk kellett, hiszen a BMW nem Miskolcot, nem Borsodot, hanem Debrecent választotta, sok más befektetőhöz hasonlóan.

És bizony, ebben a helyzetben felvetődik kérdés, hogy mégis mi ennek az oka. A miskolci önkormányzat maga válaszolta meg ezt a kérdést, e szerint a BMW azért választotta Debrecent Miskolc helyett, mert Debrecen olyan repülőtérrel rendelkezik, amely kielégíti a BMW igényeit, Miskolcnak pedig nincs ilyen modern és ilyen felszerelt repülőtere. Ebben a helyzetben, én azt gondolom, hogy egy felelős városvezetés, egy felelős önkormányzat azt válaszolná, hogy akkor fejlesszük a miskolci repteret, hogy ilyen gazdasági pofonba ne szaladjunk bele legközelebb. De a miskolci önkormányzat nem ezt a választ adta, nem így döntött, hanem úgy döntött, hogy inkább a miskolci repteret egy az egyben bezárja. Ezzel pedig előfordulhat az a szegényes helyzet, hogy egész Magyarországon egyedül Borsod-Abaúj-Zemplén lesz az a megye, ahol nem lesz működő repülőtér, ami egyszerre jelent óriási csapást a megye gazdasági életére és a légi mentésre is, hiszen a légi mentés nagyon fontos a sürgősségi betegellátásban, és bizony a teljes megye sürgősségi betegellátása Miskolcra hárul.

Felvetődik a kérdés, hogy a miskolci önkormányzat miért hozta meg ezt a döntést, miért nem fejlesztik a repteret. A válasz egyszerű: azért, mert el akarják adni a repülőtér területét. Tehát úgy tűnik, hogy a miskolci Fidesz valamilyen nem a modernizálásban érdekelt, nem a nagyberuházásokban érdekelt, hanem abban érdekelt, hogy üzleteljen, bizsizzeljen egy darab földterülettel. Én azt gondolom, hogy a megye gazdasági életének egyik meghatározó területe a repülőtér, a repülőtér sorsa meghatározza a megye jövőjét, ezért ezt a repteret meg kell menteni. A miskolci önkormányzattól azonban ez már jól láthatóan nem várható, ezért kormányzati beavatkozásra lenne szükség.

Én tehát azt kérdezném a kormány itt meg nem jelent képviselőitől, hogy hajlandók-e bármit is tenni a miskolci repülőtér megmentése érdekében, hiszen

ha ez a reptér elveszik, akkor az megpecsételheti Borsod jövőjét. És azért beszéltem feltételes módban arról, hogy várnám a választ, mert itt most talán nem látható, de a kedves tévénézőknek azért érdemes leszögezni, hogy ebben a parlamenti ülésteremben egyetlenegy kormánypárti politikus nincs jelen, sem a Fidesz részéről, sem a kormány részéről, noha vannak olyan kormánytagok, akik ötmillió forintért nem ülnek most éppen itt. Én azt gondolom, hogy ez szégyen a magyar demokráciára nézve. Ha ezt egy átlag melós meg merné tenni bármelyik munkahelyen, akkor holnap már nem kellene bemennie dolgozni, mehetne leszámolni. Nagyjából ugyanezt érdemlik azok a képviselők, akik itt most nincsenek jelen, és ezzel semmibe nézik a választókat. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bár megjegyezném, hogy mind a jegyző úr, aki most fenn ül, mind én kormánypárti vagyok. De természetesen a pártatlanság mellett igyekszem vezetni az ülést, és így is szeretnék a továbbiakban is szerepelni.

„Meddig még?” címmel ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(19.50)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Meg kell jegyeznem, hogy a levezető elnökön és a jegyző személyén kívül kormánypárti képviselő nem található a teremben. Ez annyiból nagyon kellemetlen, hogy a devizahitel-károsultak sorsát, a kilakoltatások részleteit illető kérdésekre nemhogy választ nem kap az ellenzéki képviselő, de látszik, hogy szerény érdeklődés sem övezi a kormányoldal részéről ezt a témát.

Ehhez képest a mai napon, amikor kiderült, hogy csütörtökön reggel 6-ra kell egy kilakoltatási eseményre kimennünk, ellenzéki képviselőknek hívásra, akkor az a faramuci ötletem támadt, hogy meghívom ide államtitkár urat, a nekem választ adó államtitkárt. Nagyon bízom abban, hogy telefonon, drótpostán vagy valamely alternatív megoldáson keresztül el fog engem érni addig államtitkár úr, érdeklődni fog a kilakoltatás címe, időpontja, körülményei tekintetében. Kati néni, akinél egyszer már jártunk, és akinél sikerült ezt az eseményt egyszer már megakadályozni vagy legalábbis későbbre halasztani, igenis várja azt a figyelmet, amely adófizetőként őt is megilletné és mindenkit megilletne Magyarországon. A helyzet az ugyanakkor, hogy ez a figyelem nem jön el.

Ez a hölgy, akihez most megyünk, először az unokáját veszítette el gyógyíthatatlan súlyos betegségben. Az unoka elvesztését édesapja, tehát a hölgy fia nem volt képes feldolgozni, így sajnálatos módon önkezeléssel vetett véget életének. Isten nyugosztalja! Elmondható, hogy a fiú hitelét örökölvén az idős hölgy lehetetlen, kezelhetetlen, feldolgozhatatlan helyzetbe került. Egy olyan hölgyről van szó, aki most a mai napig

is éjszakánként leltározni eljár egy áruháza, tehát úgy vélem, mindent megtesz azért, hogy a sorsa kezelhető legyen akkor is, ha ezt a nagyon nehéz terhet kell a vállán cipelnie.

Az utóbbi alkalommal, amikor egyértelművé vált, hogy ezer sebből vérzik és jogsértésektől hemzseg a története, az odaérkező költöztető személyzete, tehát a költöztető autó személyzete volt az, akik azt mondták, hogy ők bizony nem tudták, hogy kilakoltatásra kerül sor, őket költözéshez hívták, de egy magyar ember utcára tételében, főleg egy ilyen esetben nem fognak részt venni. Tehát hátat fordítottak és elmentek. Ehhez képest az a hírhedt végrehajtó, aki az eseménysor mögött áll, és akit a korábbiakban információim szerint már felfüggesztettek ebbéli tevékenysége végrehajtása alól, most újfent meghirdette ezt az eseményt, reggel 6-ra, arra számítván, hogy akkor majd nem leszünk ott. Ezúton is szeretném jelezni, és ezen felszólalás videóját el fogjuk juttatni minden létező csatornán keresztül az érintetteknek, hogy ott leszünk. Nemcsak jobbikos képviselők leszünk ott, hanem olyan jogvédők és olyan, jogilag magasan képzett személyek is, akik érdemi és azonnali segítséget képesek nyújtani, valamint nyilvánvaló módon ott lesznek azok a civilek, akik ilyen eseményeken meg szoktak jelenni. Ott lesznek azok az alternatív médiaszolgáltatók, akik egyáltalán még be mernek számolni hasonló eseménysorozatokról.

Szeretném elmondani, hogy a ferencvárosi kilakoltatás esetén 30 napos haladékot sikerült nyerni a családnak. Ez pontosan arra elég, hogy a gyámügy ne vigye el a gyermeket, de ez a 30 nap is ketyeg, tehát megoldást kell találni a család elhelyezésére. Azt is szeretném megjegyezni, hogy több olyan kilakoltatás volt az utóbbi időben, ahol bár meghívásra megjelentek jobbikos képviselők, nem volt szükség semmiféle tevőleges beavatkozásra, hiszen vagy a károsult maga, vagy az ott lévő jogvédők képesek voltak elejét venni a katasztrófának. Ebből is látszik, tehát a magas sikerhányadból, hogy bizony ezer sebből vérzik ez a történet. Éppen ezért a beavatkozás szükségessége mellett a lehetséges mivolta is látszik.

Ez az a pont, ahol a kormánynak álláspontom szerint egy nemzeti kríziskezelőt kellene felállítania. Ez a nemzeti kríziskezelő pedig azon forrásból, amely mondjuk, a Magyar Nemzeti Banknál parkol a devizahiteles átváltáson - és itt százmilliárdos nagyságrendről van szó -, arra is teret adna, hogy kilakoltatás után álló embereken segítsen, és egyáltalán őket a gyógyszerek kiváltásától kezdve az új ideiglenes lakóhely megszerzéséig mindenben támogassa.

Azt is el kell mondanunk, hogy ha egy család mégis kilakoltatásra kerül, valami olyasfajta rendszert kellene kidolgozni, ahol a családdal együtt lehetne elhelyezni a gyermeket a későbbiekben legalább 12 éves kor alatt, legalább az édesanyával, hiszen úgy gondoljuk, hogy visszafordíthatatlan károsodásokat okoz mind a szocializáció szempontjából, mind családilag az az erőszakos szétszakítás, amire a jelen nemzetgazdasági körülmények között sem lenne indok.

Lenne költségvetési tér, lenne lehetőség segíteni. Mi a magunk módján csütörtökön hajnali 6-kor igyekezünk segíteni azzal, hogy fizikailag is megjelenünk, és igyekezünk megakadályozni egy kilakoltatást. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „A mai kegyelmes urak, a modern Döbrögik, meg Pista bátyánk emlékezete...” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Holnap fogja tárgyalni az Országgyűlés azt a határozati javaslatot, amely szeptember 17-ét, a 155 esztendeje született Nagyatádi Szabó István születésnapját a földművesek emléknapijává tenné, teszi Magyarországon. Nagyon helyesen egyébként, ezt támogatni fogjuk, hiszen Nagyatádi Szabó István, akiről Gömbös Gyula úgy nyilatkozott, hogy úgy markolt bele a magyar lélekbe, mint ahogy a búza, ahogy a tölgy gyökérzete a magyar földbe, megérdemli ezt az emlékezetet, megérdemli a tiszteletet.

Száztíz esztendeje lett országgyűlési képviselő, az első parasztságot, földművelő mivoltát gyakorló emberként az Országgyűlés tagja. Bizony, ilyen mivoltában is jobban szerette, ha őt Pista bátyánknak szólítják, nem pedig kegyelmes úrnak. Meg tudott maradni Csokonyavisontán, szülőfalujában kiscgazdának, itt, Budapesten pedig államférfivá tudott válni. Hozzáteszem egyébként, hogy élete végén sem volt 45 holdnál több földje, tehát mindössze 20 hektárnyi birtoka, amiből 15 holdat a felesége szerzett örökség révén. Az előterjesztők között van olyan kormányparti képviselőtársunk, aki bizony a vagyonynyilatkozatából az évek alatt mintegy másfél milliárd forintnyi összeget tagadott el, felejtett el bevallani.

Nos, támogatni fogjuk ezt az előterjesztést, ezt a határozati javaslatot, már csak azért is, mert hisszük és valljuk, hogy a földművesek az adott ország nemzetmegtartó erejét jelentették évszázadokon keresztül. Ennek a határozati javaslatnak egyfajta eszmei feladata az, hogy olyan helyzetbe hozza ezt a társadalmi réteget, hogy valóban a nemzetgazdaság motorjává tudjanak válni.

De hivatkozhatnék itt Für Lajosra is, aki azt mondta, hogy Európa legnagyobb és legtöbb időt megélt megtartó és teremtő társadalmi alakzatáról van szó. Vagy éppen felhozhatnám Jeffersonnak azt az idézetét is, amely azt mondta, hogy a földművesek a legéleteresebb polgárai egy-egy országnak, hiszen ők a legéleteresebbek, a legügyesebbek, a legerényesebbek, és ők kapcsolódnak a legtartósabb kötelékkel hazájukhoz és ragaszkodnak annak szabadságához és érdekeihez. Vagy nyugodtan mondhatnám Tormay Cécile megállapítását, amely szerint, ha a nemzetet egy tölgyfához hasonlítjuk, akkor ennek a tölgynek a gyökérzete a vidék, a vidéki társadalom.

Viszont ha most Nagyatádi Szabó István feltámadna, akkor látván a sok Gucci-ridikülős meg Vuitton-tatyós fideszes kegyelmes urat és hölgyet, ha látná ezeket a fideszes Döbrögiket, akkor bizony hegyesre pödörné a bajsztát, feltúrná az inge ujját, a markába köpne, keményen megragadná a vasvillát, és nekiállna kitakarítani azt az Augiász istállóját, amely messzire bűzlik ezeknek a fideszes kegyelmes uraknak és Döbrögiknek az odacsínált rondaságaitól. Ezt tenné, még akkor is, ha világlejében a társadalmi béke híve volt.

Nyilván nem lehet mindent a Fidesz-kormányzat nyakába varrni, hiszen az, hogy Magyarországon oda züllött a vidék, ahol most van, az, hogy ilyen dél-amerikai típusú társadalmi berendezkedés alakult ki a vidéki Magyarország jelentős részén, az nem csak ennek a kormánynak köszönhető. Tettek arról a padlást lesópró kommunisták, tett arról az 1971-es országos településhálózat-fejlesztési koncepció, amely gyakorlatilag halálra ítélte a falvaink jelentős részét. Tett róla a rendszerváltás, a liberálisok, akik azt mondták, hogy a magyar falu egy középkori csökevény. De bizony ez a kormány is megtette a magáét, hiszen ha megnézzük, hogy milyen birtokpolitika érvényesül Magyarországon, akkor láthatjuk, hogy a tavalyi évben az 560 milliárdos agrárkassza bő kétharmadát a felső 10 százalék kapta meg. Tehát nem csoda egyébként, hogy a vidékről menekül a lakosság, vagy pedig ott marad, vegetál, és bizony sok esetben úgy érzik magukat ott az emberek, mintha az illyési Puszták népe valósulna meg a XXI. században, mert kiszolgáltatottak ezek az emberek.

Nem tettek önök semmit azért, hogy ne a külföldi urak domináljanak, mondjuk, Dél-Somogyban, szűkebb pátriámban. Bizony hálát rebeghetnek és mondhatják azt, hogy grazie mille, mondjuk, az olasz birtokokon, gondolok itt a Benetton-uradalomra, vagy éppen mondhatják azt a belgákén, hogy dank u wel, vagy éppen merci beaucoup. Hiszen az sem volt véletlen, hogy az állami földárveréseken majdnem ezer hektár földet tudtak vásárolni egymilliárd forintos összegért az idetelepedett Geissens család sarjai. Nos, ezek azok a dolgok, amelyek azt mondatják velem, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a határozati javaslat némileg farizeus a kormánypárti előterjesztők részéről.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorából.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony jelentkezett napirend utáni felszólalásra: „Devizahiteles „kis színes” kálváriája” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszöntök

mindenkit az új ülészakon, az új őszi ülészak első napján, mindenkinek jó munkát kívánok.

Elhatároztam, hogy miután fideszes képviselőtársaink nem igazán hiszik a devizahitelesek valódi kálváriáit, így egy-egy felszólalásomban ideidézek egy-egy ügyet. Azért is örültem volna, ha legalább egy képviselő az elnök úron kívül itt ül a teremben, mert esetleg el tudta volna mesélni társainak azt, amit most én kis színesként elmondok. A történet sajnos nem színes, Debrecenhez kötődik, és egyébként Tasó László képviselő úr gyerekkori barátja és családja az áldozat.

A debreceni Szilágyi családról mesélek, akik nagyon szép vállalkozásokat vittek, amikor is az Inter-Európa Bank egyik tisztviselője Debrecenben kinézte ezt a családot, hogy hátha rájuk tud tukmálni egy olyan kölcsönszerződést, amelynek egy részét értékpapírba fektetné a család, és abból lehetne majd a kölcsönt törleszteni. Igen ám, csak bűnözők kezei közé kerültek a bank tisztviselői közt, és 150 milliós kölcsönt úgy vetettek fel velük, hogy 80 millió forint ebből értékpapírokban kerüljön elhelyezésre, és majd a hozamokból tudják törleszteni. Majd aztán sem szerződés nem született, sem hozzájárulás nem született.

Egyszer csak értékpapírba fektetett ez a bank 80 millió forintot, olyan értékpapírokba, amiről ma sem tudjuk, hogy egyáltalán léteznek-e. S kérdezhetné tőlem bárki, hogy a család nem érvényesítette a jogait, hiszen ő nem is kapta meg a 150 milliós kölcsönből a 80 milliót? Dehogynem! Hogyne érvényesítette volna! A törvényszéken pert kezdeményeztek, első, másodfokon végigszaladt az ügy, és ez a borzalmasan befolyásolt, szörnyeteg bírói kar, aki ezeket az ügyeket viszi, tárgyalja, jelesül Gál Judit a Fővárosi Ítéltáblán ennek a legnagyobb királynője, úgy söpörték le az asztalról ezt a keresetet és ezt a követelést, hogy az csak na! A Kúria másfél éve nem tud vele mit kezdeni.

Én magam mint jogi képviselő, a felülvizsgálati szakban találkoztam ezzel az ügygel. Elképzelik azt, hogy egy magyar bíróság ítéletébe bele van írva, hogy kínai értékpapírt vásárolt a bank az ügyfél nevében? Mi az a kínai értékpapír? Van olyan, hogy kínai értékpapír? Most elképzelik ezt, hogy ez egy ítéltáblának a jogerős ítéletében az szerepel, hogy kínai papírt vásároltak az ügyfél nevében, és ezt egy magyar bíróság hitelesítette? Majd mi derül ki a felülvizsgálati szakban? Hogy a bank a saját értékpapírját vásárolta meg az ügyfél pénzéből hozzájárulás nélkül, ami egy év alatt 35 százaléka csökkent. És most azt képzeljük el, hogy ilyenekkel kell, ilyen ügyekkel kell a magyar devizahiteles társadalomnak küzdeni, és ettől szenvedni, azaz ellopják tőlük a pénzt, ők a jogukat próbálják érvényesíteni, s a magyar bíróság azt mondja, hogy ha te nem adtál hozzájárulást, nem kötöttél szerződést, neked akkor is viselned kell egy ilyen szörnyűséges ügynek a következményeit.

Majd természetesen kérdezhetnék önök, hogy történt-e feljelentés. Hogyne történt volna feljelentés! Persze, hogy történt. A rendőr a kihallgatáson azt mondja, hogy ha rajta múlna, ő ezt az egész bagázst

lesíttelné, és bizony végignyomozná. Mi történik? Az ügyészség azt mondja, hogy nem látszik a rendelkezésre álló adatokból, hogy bárki bármilyen bűncselekményt elkövetett volna. Hát hogyné! A bankvilágban bárki bárkitől bármit elvehet, lepapírozza, utólagosan hamis számlákat nyit, soha megbízással nem rendelkező szerződésekre mondja, hogy létezik, és gyakorlatilag azt látjuk, hogy a magyar társadalmat ezzel a szisztematikus, mocskos ügyfajtaival fosztogatják, életeket tesznek tönkre, valaha volt, tisztességben megkeresett jövedelmeket vesznek el, vagyonokat számolnak fel.

Én azt gondolom, hogy ezekről itt a Ház berkeiben azért is kell beszélni, mert úgy tűnik, fideszes képviselőtársaink nem találkoznak ilyen emberekkel, hiszen a képviselők egyharmadát a 180 forintos végtörlesztéssel ki lehetett menteni ennek az ügynek a szörnyűségéből, saját maguknak meg tudták hozni a végtörlesztéses törvényt, de gyakorlatilag rengeteg embert benne hagytak ennek a szörnyűséges ügyfajtaának a hálójában. Nagyon sok fideszes képviselő cuccai még itt vannak, úgyhogy remélem, hogy a Házban valahol a közvetítőláncon keresztül nézik a felszólalásomat, és el tudnak azon gondolkodni, hogy ha Magyarországon e kormány kormányzása alatt ilyen becstelenségek és szörnyűségek fennállhatnak következmények nélkül, akkor bizony a kormányzásban kell némi deficitnek lenni, hiszen ezek egy normális demokratikus országban nem történhetnek meg. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! „A badacsonyi gyilkosságról és a teendőinkről” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nincs két hete, hogy Badacsonyan megöltek egy embert. Valaki meghalt, egy fiatal borász, Havasi Csaba, aki a barátjánéval és a barátaival egy parkolóban beszélgetett, amikor rájuk támadtak. Ennek a tragikus gyilkosságnak az egyéni, személyes tragédián kívül nyilvánvalóan közéleti vonatkozásai is vannak, ezért az Országgyűlésben is kell erről beszélni.

Egyrészt látjuk azt, hogy nemhogy két hét alatt, de 8 év alatt sem sikerült rendet tenni belügyminiszter úr korábbi ígéretével szemben, és azok a súlyos közbiztonsági problémák, amelyek például a Balaton térségét is érintik, azok a mai napig létező valóságot jelentenek. De ennek az egész kérdésnek nemcsak közbiztonsági vonatkozása van, hanem egy olyan kínos problémáról szól, amelyet a kormányzat egész egyszerűen nem akar és nem is tud ebből kifolyólag kezelni.

Továbbra is létezik ugyanis Magyarországon egy olyan szubkultúra, amelyben a bűnözés menőnek számít, amelyben az értelmetlen agresszió divatos, sőt a férfiaktól egyenesen szinte elvárás a börtönviseltség.

Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon súlyos társadalmi probléma, amelynek közbiztonsági vetülete is van, de szociális vonatkozása is, és rendkívül sok más szakpolitikai kérdés is van, amely ehhez kapcsolódik. A megoldáshoz ugyanakkor nemcsak szakpolitikára, hanem politikai akaratra lenne leginkább szükség, és azért marad el ennek az egész ügynek a kezelése, ennek az egész feszítő társadalmi problémának a kezelése, mert a politikai akarat hiányzik ehhez leginkább.

Önmagában az, hogy ezt a területet, a cigányság területét, a cigánypolitikát Farkas Flóriánra bízta a mostani kormányzat, önmagában mutatja, hogy semmilyen szándék nincsen arra vonatkozóan, hogy bármilyen előrelépés történjen. Szerencsére, ha a kormányzatban nincs is, vannak olyan tette kész magyar hazafiak, akikben van akarat és szándék arra, hogy megoldják ezeket a problémákat, legalábbis ebben az esetben így tettek és erről tettek tanúbizonyságot a biztonsági szolgálat tagjai is, akik bátorságukkal, úgy gondolom, az egész magyarságnak is példát mutattak.

A badacsonyi hősök közül ki kell emelnem Pétert, aki 45 percen keresztül próbálta újraéleszteni az áldozatot, s itt nyitnék egy zárójelet, amellett, hogy természetesen ezt az elismerést megadjuk neki és a többi munkatársának, az is óriási probléma, és nagyon sok kérdést felvet, hogy egy mentő 45 perc után érkezik ki bárhova Magyarországon. Hallhattuk nagyon sokszor kormányzati szónokoktól azt, hogy szeretnék elérni azt, hogy 15 percen belül Magyarország minden pontjára elérkezzen a mentő. Látjuk, hogy ez egyáltalán nem sikerült, s ebben az esetben ez különösen súlyos, hiszen egy halálesetről van szó.

Szintén a biztonsági szolgálat tagjai voltak azok, akik a rendőrség megérkezéséig feltartóztatták az elkövetőket, és rendkívüli bátorságról tettek tanúbizonyságot, ezért is gondoljuk úgy, hogy állami kitüntetést érdemelnének. S ebben a felszólalásomban is arra kérem belügyminiszter urat, hogy fontolja meg a kormány, sőt egyenesen adományozzon állami kitüntetést a biztonsági szolgálat tagjainak, hiszen olyan példával jártak a magyarság előtt, amely rendkívüli megbecsülést érdemel.

Az ügy részleteit egyébként Toroczkai Lászlótól tudhattuk meg, a Mi Hazánk Mozgalom elnökétől, aki Facebook-bejegyzésében tárta a nyilvánosság elé azokat a részleteket, amelyek a helyszínen történtek, miután Badacsonyan tájékozódott a biztonsági szolgálat tagjaitól arról, hogy mi is történt egészen pontosan.

(20.10)

A magyarságnak rendkívül nagy szüksége van arra, hogy ezeket a hősöket elismerje, és rendkívül nagy szüksége van arra, hogy a kormányzat felismerje azt, hogy az a feszültség, ami a magyarság és a cigányság között fennállt, az az elmúlt időszakban sem csökkent, sőt ez az eset is egyenes következménye annak, ami ebben a tekintetben fennáll Magyarországon.

Még egyszer ezért arra kérem belügyminiszter urat, hogy a hősokeket ismerje el, állami kitüntetést adományozzanak neki. Mi a magunk részéről meg fogjuk tenni, hogy a Magyar Életért díjat adományozzuk Péternek, aki ezt október 23-án a Corvin közben fogja átvenni, a Magyar Életért díjat. Remélem, hogy a példamutatása sokak számára fog követendő példaként szolgálni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész napos munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Holnap reggel találkozunk. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 20 óra 11 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)